

காக்கை கரவா கரைந்துள்ளும்

இறக்கை: 9 இறகு: 3

காக்கை

இலக்கிய மாத இதழ்

மார்ச்
2020

விலை
₹ 25

சுருதி

சிங்களப் பெயர்களின்
சாதிய, நிலப்பிரபுத்துவ, காலனித்துவ
பின்புலம் - என்.சரவணன்

மறுஆக்கத்தில்
சிலப்பதிகாரம் - பாரதியுத்திரன்

மாத்ருபுமி

சர்வதேச

இலக்கிய விழா - 2020

கடந்த வருடம் தமிழ்நாட்டிலிருந்து புலம்பெயர் ஈழக்கவி சேரன், கவிஞர் என்.டி.ராஜ்குமார் மற்றும் தியடோர் பாஸ்கரன் உள்ளிட்டோர் பங்கேற்றனர். இந்த வருடம் தமிழ்நாட்டிலிருந்து பெருமாள் முருகன் மற்றும் டி.எம்.கிருஷ்ணா ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

மலையாளத்தில் பிரபலமான எழுத்தாளராக அறியப்படும் பெஞ்ஞாமின், டி.டி.ராமகிருஷ்ணன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர். மலையாள சினிமா வில் முக்கியமான நடிகரும் திரைக்கதையாசிரியருமான முரளி கோபி 'ஜீவிதம் சினிமா' என தலைப்பிட்ட அமர்வில் கலந்துகொண்டார்.

முற்போக்கு சிந்தனை கொண்ட கர்நாடக இசைக்கலைஞர் டி.எம்.கிருஷ்ணா எழுதிய 'எ சாங் ஃபார் செபாஸ்டியன் அன்டு சன்ஸ்' எனும் புத்தகம் விழாவில் வெளியிடப்பட்டது.

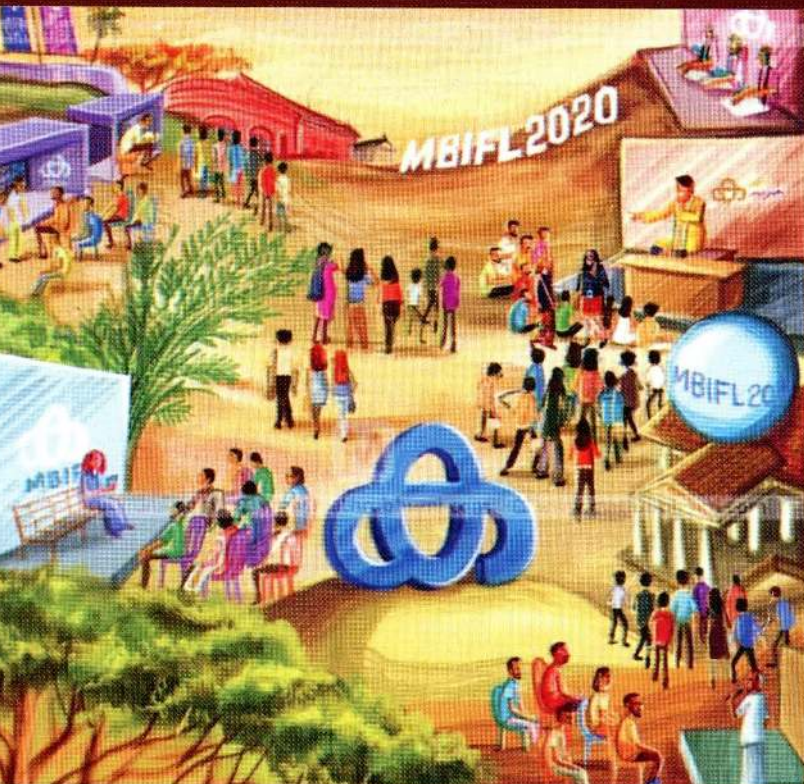
நான்கு நாள் நிகழ்விலும் மாலைவேளையில் கேரள பாரம்பரிய கலைநிகழ்ச்சிகள் அரங்கேற்றப்பட்டன. ஒரு அரங்கில் குறும்படங்கள் மட்டுமே தொடர்ந்து திரையிடப்பட்டன.

பொதுவாக திருவனந்தபுரத்தை ஒரு கலாச்சார நகரமாக நாம் சொல்லிக் கொள்வதற்கு பல காரணங்கள் உள்ளன. தொடர்ந்து ஆண்டுதோறும் நடக்கும் உலகத் திரைப்படவிழா, நாட்டிய இசை விழா, நாட்டுப்புறக் கலைவிழா, நாடகவிழா போன்ற பல கலைவிழாக்களை நடத்தி வருகிறார்கள். தற்போது கூடுதல் அம்சமாக இலக்கிய விழாவும் இதோடு சேர்ந்திருக்கிறது. மற்ற கலைகளுக்கெல்லாம் அடிப்படையாக இலக்கியம் இருப்பதால் இவ்விழா கூடுதல் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

நான்கு நூற்றாண்டு கால அளவையான வரலாற்றுப் பாரம்பரியமும் கலாச்சாரச் செழுமையும் கொண்ட மலையாளிகள் தங்கள் இருப்பை கலை இலக்கியச் செயல்பாடுகளின் வழியே தொடர்ந்து பதிவு செய்து வருகிறார்கள். அதில் ஒரு பகுதியாக மாத்ருபுமி நடத்திய இலக்கிய விழாவும் அமைந்திருந்தது எனக் கொள்ளலாம்.

தமிழ்நாட்டிலும் இதுபோன்ற இலக்கிய விழாக்கள் நடைபெறாதா என்கிற ஏக்கத்தை இந்த நிகழ்வு ஏற்படுத்தியது.

கிருஷ்ண கோபால்

கேரளாவின் முன்னணி நாளிதழ்களில் ஒன்றான 'மாத்ருபுமி' கடந்த மூன்று வருடங்களாக கேரளத் தலைநகரான திருவனந்தபுரத்தில் கனகக்குன்னு கொட்டாரம் வளாகத்தில் சர்வதேச இலக்கிய விழாவை நடத்தி வருகிறது. அதன் தொடர்ச்சியாக இந்த ஆண்டும் மிகச் சிறப்பான முறையில் அந்த விழாவை நடத்தி முடித்திருக்கிறது. மாத்ருபுமி என்ற பெயரிலேயே இலக்கிய வாரிதழ் ஒன்றையும் கூடவே அதே பெயரில் பதிப்பகம் ஒன்றையும் நடத்தி வருவதன் மூலம் மலையாளத்தின் தீவிர எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளையும் வெளியிட்டு வருகிறது.

30.1.2020 முதல் 2.2.2020 வரை நான்கு நாட்கள் நடைபெற்ற இவ் இலக்கிய விழாவில் உலகின் வெவ்வேறு நாடுகளிலிருந்தும் இந்தியாவின் பிற மாநிலங்களிலிருந்தும் குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டிலிருந்தும் பெரும்பான்மை இலக்கியவாதிகள், கவிஞர்கள், சினிமா கலைஞர்கள் இலக்கிய விமர்சகர்கள், சமூக ஆர்வலர்கள் என பலர் பங்கேற்பாளராகவும் பார்வையாளராகவும் கலந்துகொண்டனர். சமகால இலக்கியம் குறித்து மட்டுமல்லாது சமகால அரசியல், சினிமா, மக்கள் மனோபாவம் என்பன குறித்தும் விவாதிக்கப்பட்டது. தலைநகரில் ஐந்து இடங்களில் நடைபெற்ற இவ்விழாவில் நாளொன்றுக்கு இருபது அமர்வுகள் என நான்கு நாட்களிலும் எண்பது அமர்வுகளுக்குமேல் நிகழ்த்தப்பட்டன. நிகழ்வுகள் பெரும்பாலும் மரத்தடி நிழலிலும் அரங்குகளிலும் நடத்தப்பட்டன. இந்நிகழ்விற்கு 83 நாடுகளிலிருந்து 185க்கு மேற்பட்ட பேராளர்கள் பங்கேற்பாளராகக் கலந்துகொண்டனர்.

காக்கைகள்
KAKKAIKANS

இறக்கை - 9

இறகு - 3

திருவள்ளூர்வாராண்டு 2051

பங்குனி

மார்ச் 2020

ஆசிரியர்
வி.முத்தையா
9841457503

பொறுப்பாசிரியர்
க.சந்திரசேகரன்
9715146652

ஆசிரியர் குழு
இரா.எட்வின
முகிலன்
அமரந்தா
கசன்

தொடக்க கால நெறியாளர்கள்
கி.பி.அரவிந்தன்
வீர.சந்தானம்

நெறியாளர்கள்
டிராட்ஸ்கி மருது

க.பஞ்சாங்கம்
கே.எம்.வேணுகோபால்

புலம்பெயர் நாடுகளுக்கான
தொடர்புக்கு:

கனடா :
வி.மகேந்திரன்
V. Mahenthiran
Mahenthiran_v@hotmail.com

ஐரோப்பா:
க.முகுந்தன்
K.Mukunthan
kmukunthan@gmail.com

காக்கையில் வெளியாகும் கதை,
கவிதை மற்றும் கட்டுரைகளின்
கருத்துகள், கட்டுரையாளர்களின்
கருத்தாகும். காக்கையின்
கருத்தாகாது.

குடி உயரத்தான் கோன் உயரும்!

பள்ளிக் கல்னியில் 5ஆம் வகுப்புக்கும் 8ஆம் வகுப்புக்கும் பொதுத் தேர்வு நடத்தப் போவதில்லை' என தமிழக அமைச்சரவையில் கூடி எடுத்த முடிவை தமிழக அரசு, ஆணை போட்டு உறுதி செய்திருப்பதன் மூலம் தமிழ்நாட்டில் எளிய குடும்பத்துப் பிள்ளைகளின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்குப் போடப்பட்டிருந்த முட்டுக்கட்டை அறவே நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது எதிர்க்குரல் கொடுத்த அரசியல் கட்சிகளுக்கும் கல்னியாளர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் கிடைத்த வெற்றி என்றாலும் தமிழக அரசு சாதாரியமாய் வெற்றியைத் தமதாக்கிக் கொண்டு விட்டது. பிரச்னை யார் வெற்றி பெறுவது என்பதல்ல. யாருக்கு தோல்வி வந்துவிடக் கூடாது என்பதுதான்.

அதைப்போலவே, காவிரி டெல்டா பகுதியை பாதுகாக்கப்பட்ட வேளாண் மண்டலமாக அறிவித்து, அந்தப் பகுதி விவசாயிகளின் நெஞ்சில் பாலை வார்த்திருக்கிறது தமிழக அரசு. எத்தனை மறியல்; எவ்வளவு போராட்டம், எவ்வளவு நீண்ட விவாதம், எவ்வளவு களப்பணி, இது, சாதாரண வெற்றியல்ல. இருந்தாலும் இந்த அறிவிப்பின் மூலம் விவசாயத்தையும் விவசாய வாழ்வியலையும் பாழ்படுத்தி காவிரி டெல்டா பகுதியையே தரிசாக்கத் துடித்த ஹைட்ரோ கார்பன் திட்டத்துக்கு மூடுவிழா நடத்தப் பட்டிருக்கிறது. எனவே, இது விவசாயத்தை வாழ்க்கை யாகவும் வாழ்வியல் அறமாகவும் கொண்டு வாழ்ந்துவருகிற மக்களின் குரலுக்கு அளிக்கப்பட்ட காலங்கடந்த கௌரவம் என்றே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

விவசாய விளைபொருளுக்குக் கட்டுபடியாகிற விலை கிடைக்கப் பெறாத துயரத்தில் விவசாயிகளே விலை நிர்ணயம் செய்யமுடியாத அவலத்தில் சமூக மதிப்புக்குரிய ஒன்றாகவும் உற்றார் உறவினர்களிடையேயும் நண்பர்களிடையேயும் கௌரவத்துக்குரியதாகவும் இருந்த ஒரே ஒரு அடையாளம் நிலம்தான் என்பதை விவசாயிகள் நீண்ட நெடிய போராட்டங்கள் மூலமாகக் காப்பாற்றி இருக்கிறார்கள்.

உரிய காலத்தில் இப்பிரச்னைகளில் அரசு கவனம் குவித்திருந்தால் எண்ணற்ற உயிர்ச்சேதாரங்களைத் தடுத்து நிறுத்தியிருக்கலாம். இருந்தாலும் காலங்கடந்தாவது மக்களின் குரலுக்கு செவிமடுத்து அவர்தம் கோரிக்கையின் அறத்தை, உண்மையை உணர்ந்து விவசாய வளத்தையே அழிக்கவந்த ஹைட்ரோ கார்பன் திட்டத்தை ரத்துசெய்துள்ள தோடு காவிரி டெல்டாவுக்கு சட்டபூர்வப் பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற வகையில் காவிரி டெல்டா பகுதி முழுவதையும் பாதுகாக்கப்பட்ட வேளாண் மண்டலமாக அறிவித்துள்ள தமிழக அரசு பாராட்டுக்குரியதே!

எட்டுவழிச்சாலை உள்ளிட்ட பிரச்னைகளிலும் அரசு இந்த உறுதியைக் காட்டவேண்டும் என மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

காக்கைச் சிறுக்கிலே
மார்ச் 2020

**ஒவ்வொரு மாதமும் 1ஆம் தேதி
உங்கள் கைகளில்**

ஒவ்வொரு மாதமும் 29 அல்லது 30ஆம் தேதியில் 'காக்கைச் சிறகிலே' அஞ்சல் செய்யப்படுகிறது. 5ஆம் தேதிக்குள் இதழ் கிடைக்கப்பெறாதவர்கள் தொடர்புகொள்ள வேண்டிய செல்பேசி எண்: 98414 57503.

உறுப்பினர் கட்டணம்

தனி இதழ் விலை	ரூ. 25
ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ. 275
இரண்டு ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ. 500
ஐந்தாண்டுக் கட்டணம்	ரூ. 1250
மாணவர் சந்தா	ரூ. 200

(மாணவர்கள், கல்வி நிறுவனத் தலைவர் அல்லது துறைத் தலைவர் சான்றிதழோடு விண்ணப்பிக்க வேண்டும்)

காசோலைகள், வங்கி வரைவோலைகள் அனைத்தும் KAAKKAI, (A/c No. 60111010005660, SYNDICATE BANK, Triplicane, Chennai - 5, IFSC: Synb0006011) என்ற பெயருக்கு, சென்னையில் மாற்றத்தக்கதாக அனுப்ப வேண்டும். பணவிடை (மணியார்டர்) மூலமும் சந்தா செலுத்தலாம்.

வெளிநாட்டு உறுப்பினர் கட்டணம்

ஆண்டுக் கட்டணம்	\$ 30
-----------------	-------

உறுப்பினர் கட்டணத்தை KAAKKAI, (A/c No. 60111010005660, SYNDICATE BANK, Triplicane, Chennai - 5, Shift Code: SYNBINBB 031) என்ற பெயருக்கு, சென்னையில் மாற்றத்தக்கதாக அனுப்ப வேண்டும்.

தொடர்பு முகவரி:

காக்கை

288, டாக்டர் நடேசன் சாலை,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 600 005.

செல்பேசி: 98414 57503,

தொலைபேசி : 044-28471890,

மின்னஞ்சல்:

kaakkaicirakinile@gmail.com

முகநூல்:

[https://www.facebook.com/](https://www.facebook.com/kaakkai.cirakinile)

kaakkai.cirakinile

சிறகுக்குள்ளே...

- 5 நவீனப்படுத்தப்பட்ட கோட்சேவின் துப்பாக்கியும் அவனது வாரிசுகளும் - இரா.எட்வின்
- 9 வண்டல் - தஞ்சாவூர்க் கவிராயர்
- 13 மா அரங்கநாதன் படைப்புகளை வாசித்தல் காய்கறி உணவு வாதிகளும் அப்பர் பெருமானும் - கபஞ்சாங்கம்
- 16 மறு ஆக்கத்தில் சிலப்பதிகாரம் - பாரதிபுத்திரன்
- 20 சிங்களப் பெயர்களின் சாதிய, நிலப்பிரபுத்துவ, காலனித்துவ பின்புலம் - என்.சரவணன்
- 28 தெருவில் நாய் வளர்ப்போர் - தியடோர் பாஸ்கரன்
- 31 இந்தியா அழைக்கிறது - சு.இராமசுப்பிரமணியன்
- 36 ஈழத் தமிழருக்கு கருணாநிதி என்ன செய்தார்? - இரா.மோகன்ராஜன்
- 43 மலபார் தமிழர் - என்.சரவணன்
- 49 வேட்டை - ஸ்ரீலேக்கா பேரின்பகுமார்
- 55 தகிப்பின் வாழ்வு - தொபத்தினாதன்
- 59 நீர் எழுத்து நீர் அறம் பேசும் எழுத்து! - இரா.மோகன்ராஜன்

நவீனப் படுத்தப்பட்ட கோட்சேவின் துப்பாக்கியும் அவனது வாரிசுகளும்

காந்தியைச் சுட்ட கோட்சேவைப் பார்த்து சிலர் காந்தியைச் சுட்டவன் இஸ்லாமியன் போலவே இருக்கிறான் என்று சொல்கிறார்கள். கோட்சே ஒரு சித்பவண பார்ப்பனர். ஒரு பார்ப்பனரின் தோற்றம் இஸ்லாமியரின் தோற்றத்தைப் போல இருக்க வாய்ப்பே இல்லை. அப்படி இருக்கும்போது சற்று தூரத்தில் இருந்து பார்ப்பவருக்கே இஸ்லாமியர்போல் தோன்றுகிறது. என்றால், இஸ்மாமில் என்று பச்சை குத்திக் கொண்டதோடு மட்டுமல்லாமல் கன்னத் செய்து கொண்டது மட்டும் அல்லாமல் புறத் தோற்றத்தையும் இஸ்லாமியன் போல மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறான்

அப்போதுதான் சென்னையில் இருந்து தில்லிக்குத் திரும்பி இருந்தார் மௌண்ட்பேட்டன். வந்ததும் வராததுமாக அந்தத் துயரச் செய்தி அவருக்குக் கடத்தப்பட்டது. பிர்லா மாளிகை நோக்கி விரைந்தார். அங்கே, கீழே கிடந்த காந்தியின் குருதி தோய்ந்த துண்டைப் பிடித்துக் கொண்டு கதறி அழுதபடி இருந்தார் நேரு. நேருவைப் பிடித்தபடி அவருக்கு ஆறுதல் வார்த்தைகளைக் கூறியவாறே அழுது கொண்டிருந்தார் பட்லே.

அப்போது கூட்டத்தில் இருந்த யாரோ ஒருவன், “பாபுவை ஒரு முஸ்லிம் கொன்றுவிட்டான். பார்க்கிற முஸ்லிம்களை எல்லாம் கொல்லுங்கள்” என்று சத்தம் போட்டான்.

சத்தம் வந்த திசையை நோக்கித் திரும்பிய மௌண்ட்பேட்டன், “காந்திய கொன்னது ஒரு இந்துடா லுசப் பயலே” என்று கத்தினார்.

அதை எப்படி அவ்வளவு உறுதியாகக் கூற முடியும் என்று அவரோடு இணையாக நடந்துகொண்டிருந்த அவரது உதவியாளர் கேட்டபோது அது அப்படியாகவே இருக்க வேண்டும் என்பதே தனது விருப்பம் என்றும், அது அப்படியேதான் இருக்க வேண்டும் என்றும் கூறினார்.

அப்படி அல்லாது அந்த மனிதன் கத்தியதைப் போல காந்தியைக் கொன்றது ஒரு இஸ்லாமியன் என்று நிரூபணமானால் இந்தியா ஒரு கொலைக்காடாக மாறிவிடும் என்பதை மௌண்ட்பேட்டன் உணர்ந்தே இருந்தார். அதனால்தான் கொன்றவன் ஓர் இஸ்லாமியனாக இருந்துவிடக் கூடாது என்று அவர் மனதிற்குள் பிரார்த்தித்துக் கொண்டே இருந்தார்.

ஆனால், காந்தியைக் கொன்றது ஓர் இஸ்லாமியன் என்பதான ஒரு பொது அபிப்பிராயம் அந்தக் கூட்டத்தில் துளிர்விடத் துவங்கி இருந்தது. உண்மையைச் சொல்வதென்றால் அந்தக் கூட்டம் இஸ்லாமியர்களுக்கு எதிரான ஒரு

கொந்தளிப்பான மனநிலையில்தான் அப்போது இருந்தது.

காந்தி சரிந்து கீழே கிடக்கிறார். அங்கே கண்ணீரும் கொந்தளிப்புமாக நின்று கொண்டிருந்தவர்களுள் ரகு என்ற பிரலா மாளிகை ஊழியரும் ஒருவர். அவர் கையில் ஒரு கொடுவான் இருந்தது. காந்தியைக் கொன்ற கொலையாளிமீது கடுமையான கோவத்தில் இருந்தார் அவர்.

அந்தக் கோவத்தோடே கோட்சேவை நோக்கிச் சென்றவர் அவனது பின் மண்டையில் கொடுவாளின் பின்புறத்தால் ஓங்கி ஒரு போடு போடுகிறார். அவன் தப்பித்து ஓடிவிடாமல் அவனை இறுகக் கட்டிப் பிடித்துக் கொள்கிறார்.

அப்போதும் அந்தக் கூட்டத்தில் இருந்த ஒருவன் கொலைகாரன் ஒரு முஸ்லிமைப் போலவே இருப்பதாகவும் ஆகவே முஸ்லிம்கள் கொல்லப்பட வேண்டும் என்றும் கத்துகிறான். திரண்டிருந்த கூட்டம் அவனது கூற்றைப் பெருங்குரலில் ஆமோதிக்கிறது.

பின்மண்டை உடைந்து சொல்ல வொண்ணாத வலியில் துடித்துக் கொண்டிருந்தாலும் ரகுவின் பிடியில் இருந்த கோட்சேயின் இதழ்களில் சன்னமான ஒரு புன்னகை மலர்கிறது.

காந்தியைக் கொன்றவன் ஓர் இஸ்லாமியன் என்ற பிம்பத்தை ஏற்படுத்துவதே அவனது நோக்கமாக இருந்தது. அதற்காகத் தான் அவன் சுன்னத் செய்து கொண்டிருந்தான். அவனது கையில் "இஸ்மாயில்" என்று பச்சை குத்திக் கொண்டிருந்தான்.

ஆனால் இவை இரண்டும் தேவைப் படாமலே அவனது புறத் தோற்றத்தை வைத்தே கூட்டம் காந்தியைக் கொன்றது ஒரு இஸ்லாமியன் என நம்பத் தொடங்கி இருந்தது. அது இஸ்லாமியர்களுக்கு எதிராகத் திரும்பத் தொடங்கி இருந்தது. இது அவனது பின் மண்டை வலியைப் போல ஆயிரம் மடங்கு மகிழ்ச்சியை அவனுக்கு அதிகமாகத் தந்தது. இவை இரண்டும் நடந்து விடுமானால் அதற்காக ஆயிரம் முறைகூட அவன் சாவதற்குத் தயாராகவே இருந்தான்.

கூட்டம் கோட்சேயைக் கொன்று விடுமோ என்ற அச்சம் ஒரு புள்ளியில் எழுந்தது. அந்தக் கூட்டத்தின் கோவத்தில் இருந்து அவனைக் காப்பதற்காக பிரலா மாளிகையின் தரைத் தளத்தில் இருந்த ஒரு அறையில் அடைத்து வைக்கின்றனர்.

அழுது கொண்டிருந்த நேருவையும் பட்டேலையும் மௌண்ட்பேட்டன் ஒரு தனியறைக்கு அழைத்துக் கொண்டு போய் காந்தியின் இறுதிச் சடங்குகள் குறித்தும் நாட்டைக் கலவரம் இல்லாமல் எப்படிப் பாதுகாப்பது என்றும் ஆலோசனை நடத்தினார்.

இதுவரைக்கும் பட்டேல், நேரு, மௌண்ட்பேட்டன், திரண்டிருந்த மக்களில் பெரும் பான்மையினர் ஆகியோருக்குக் காந்தியைக் கொன்றவன் ஒரு இஸ்லாமியனாக இருக்கக் கூடும் என்ற பதைப்பு இருந்திருக்கவே கூடும்.

நேரு, பட்டேல், மௌண்ட்பேட்டன் ஆகியோருக்கு அது அப்படியாக இருந்துவிடக் கூடாது என்ற பதபதப்பும் இருந்தது. கூட்டத்தினரை நோக்கி மகாத்மாவின் நேர்முக உதவியாளர் திரு பியாரிலால் வருகிறார்.

"நாம் பாபுவின் பிள்ளைகள். பழிக்குப் பழி என்பது பாபுவிற்குப் பிடிக்காத ஒன்று. எனவே பழி வாங்கும் மனநிலையில் இருந்து மீள்வோம்" என்று கூறுகிறார். அங்கு இருந்த கூட்டத்தினரிடையே இஸ்லாமியர்களுக்கு எதிரான முழக்கங்கள் வந்திருக்க வேண்டும் என்று கொள்வதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது.

அப்போது அனா காட்கில் என்ற காங்கிரஸ்காரரும் அங்கே நின்று கொண்டிருந்தார். அவருக்குக் கொலையாளியைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவல் ஏற்பட்டது. கோட்சேவை அடைத்து வைத்திருந்த அறையின் ஜன்னலை எட்டிப் பார்த்தார்.

உள்ளே கோட்சே இருப்பதைப் பார்த்ததும் அப்படியே உறைந்து போகிறார். அவருக்குக் கோட்சேவை நன்கு தெரிந்திருந்தது. காந்தியைக் கொலை செய்தது கோட்சே என்பதை அவரால் நம்பவே முடியவில்லை.

"என்ன காரியம்டா செய்துட்ட, நாதியா?" என்று கத்துகிறார்.

அவர் மராத்தியில் கத்திய இந்த நான் கைந்து வார்த்தைகள்தான் இந்தியாவைக் கொலைக்காடாக மாறாமல் தடுக்கப் போகிறது என்பதையும், கோட்சேவின் இதழில் இருந்து புன்னகையை முற்றாக அழித்தெடுக்கப் போகிறது என்பதையும் அவர் அப்போது அறிந்திருக்க நியாயம் இல்லை.

கோட்சேவை பாட்னாக்காரர்கள் "நாதி" என்றுதான் அழைப்பார்கள். இதைக் கேட்டவர் களுக்குக் காந்தியைக் கொன்றவன் ஓர் இந்து என்பது புரிந்து போகிறது.

"தேசத் தந்தை இப்போது நம்மோடு இல்லை. அவரை ஒரு இந்து பார்ப்பனன் சுட்டுக்

கொன்றான்” என்று வானொலியில் செய்தி வாசிக்கப்படுகிறது.

இப்போது நாம் பரிசீலிக்க சில உண்டு

1) காந்தியைச் சுட்ட கோட்சேவைப் பார்த்து சிலர் காந்தியைச் சுட்டவன் இஸ்லாமியன் போலவே இருக்கிறான் என்று சொல்கிறார்கள். கோட்சே ஒரு சித்பவண பார்ப்பனர். ஒரு பார்ப்பனரின் தோற்றம் இஸ்லாமியரின் தோற்றத்தைப் போல இருக்க வாய்ப்பே இல்லை. அப்படி இருக்கும்போது சற்று தூரத்தில் இருந்து பார்ப்பவருக்கே இஸ்லாமியர்போல் தோன்றுகிறது. என்றால், இஸ்மாயில் என்று பச்சை குத்திக் கொண்ட தோடு மட்டுமல்லாமல் சுன்னத் செய்து கொண்டது மட்டும் அல்லாமல் புறத் தோற்றத்தையும் இஸ்லாமியன் போல மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறான்

2) காந்தியைக் கொல்ல வேண்டும் என்பதைவிடவும் காந்தியைக் கொன்றது ஓர் இஸ்லாமியன் என்று கட்டமைக்க வேண்டும் என்றும் கருதி இருக்கிறான்

எனில், எந்தவிதமான பதற்றமுமின்றி

நிதானமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு நிரல் அவன் கைகளில் இருந்திருக்கிறது. இன்னமும் கொஞ்சம் ஆழ்ந்து நுணுகினால் அவனது நிரல் நமக்குத் தெளிவாய்ப் புலப்படும்.

01.11.1947 அன்று அவன் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய “அக்ராணி” இதழின் நிர்வாகிகள் கூட்டம் நடக்கிறது. அதில் கோட்சே உரையாற்றும் பொழுது,

“தனது பிணத்தைக் கடந்துதான் இந்தத் தேசத்தை இரண்டாகப் பிளக்கமுடியும் என்றார் மகாத்மா. தேசம் இரண்டாகப் பிளவுபட்டு விட்டது. ஆனாலும் மகாத்மா இன்னும் உயிரோடுதான் இருக்கிறார்” என்று கொதித்திருக்கிறான்.

இவற்றை மட்டும் பரிசீலித்தால் இந்தியா இரண்டாகப் பிளவு பட்டதற்கு காந்திதான் காரணம் என்று தவறாகப் புரிந்து கொண்டதன் காரணமாக அவரைச் சுட்டுக் கொன்றிருக்கிறான் என்று கொள்ள வாய்ப்பிருக்கிறது. இன்னொரு காரணமும் சொல்லப்படுகிறது,

பிரிவினைக்குப் பிறகு பாகிஸ்தானுக்குத் தரவேண்டிய 55 லட்சம் ரூபாயை இந்தியா

கோட்சே ஒரு சித்பவண பார்ப்பனர். ஆர்.எஸ்.எஸ். அமைப்பின் தலைவர்கள் அனைவரும் சித்பவண பார்ப்பனர்கள். காந்தி சுட்டுக் கொல்லப்பட்டவுடன் மும்பையில் சித்பவண பார்ப்பனர்களின் வீடுகள் மட்டுமே பொதுமக்களால் சேதப்படுத்தப்பட்டன என்பவை தற்செயலானவை அல்ல.

தரவேண்டும் என்று பாகிஸ்தான் கோரியபோது காஷ்மீர் பிரச்சனை உள்ளிட்டவற்றைக் காரணமாகக் கூறி படேல் அதை நிராகரிக்கிறார். நேருவும் அதே நிலையிலேயே இருக்கிறார்.

இதற்கு எதிராக காந்தி உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார். ஒருகட்டத்தில் அந்தத் தொகை பாகிஸ்தானுக்குத் தரப்படுகிறது.

இதற்குக் காரணம் காந்திதான் என்று கருதிய கோட்சே காந்தியைச் சுட்டுக் கொன்றான் என்று கொள்வதற்கும் வாய்ப்பிருக்கிறது.

ஆனால் நாம் பரிசீலிப்பதற்கு வேறுசில காரணங்களும் உள்ளன. அவற்றை நாம் போதுமான அளவிற்கு இதுவரை பொதுத் தளத்தில் விவாதிக்கவே இல்லை.

கோட்சே ஒரு சித்பவண பார்ப்பனர். RSS அமைப்பின் தலைவர்கள் அனைவரும் சித்பவண பார்ப்பனர்கள். காந்தி சுட்டுக் கொல்லப்பட்டவுடன் மும்பையில் சித்பவண பார்ப்பனர்களின் வீடுகள் மட்டுமே பொது மக்களால் சேதப்படுத்தப்பட்டன என்பவை தற்செயலானவை அல்ல.

இந்தியா சுதந்திரமடைந்ததற்கும் காந்தியின் கொலைக்குமிடையே நடந்த சில நிகழ்வுகளை நாம் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

1) இந்தியா ஒரு மதச் சார்பற்ற நாடு என்று 07.12.1947 அன்று காந்தி கூறுகிறார்

2) கடவுள் என்கிற ஒரு வஸ்து இருப்பதாக தான் நம்பவில்லை என்று இந்தக் காலகட்டத்தில் ஒருமுறை அவர் பகிரங்கமாகக் கூறுகிறார்

இதுபோல இதற்குமுன் அவர் ஒரு போதும் கூறியதே இல்லை. எந்தக் காலத்திலும் தன்னை ஓர் இந்து என்று கூறிக் கொள்வதற்கு அவர் தயங்கியதே இல்லை. மட்டுமல்ல, அதைப் பெருமையாகவே கருதியவர்.

அப்படிப்பட்டவர் இப்படியாக மாறியது சித்பவணப் பார்ப்பனர்களுக்கு, அல்லது பார்ப்பனர்களுக்கு ஆபத்தாக முடியும் என்று அவர்களுக்கு அச்சம் வந்திருக்க வாய்ப்புண்டு.

இந்தக் காலக் கட்டத்தில் இன்னொன்றும் நடக்கிறது. அப்போது சென்னை மாகாணத்தில் திரு ஓமாந்தூர் ரெட்டியார் தலைமையிலான காங்கிரஸ் ஆட்சி நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

அவர் தாடி வைக்காத ராமசாமி நாயக்கர்போலவே நடந்துகொள்கிறார் என்றும்,

தங்களது உரிமைகளையும் வாய்ப்புகளையும் பறித்து பார்ப்பனரல்லாதவர்களுக்கு வழங்குகிறார் என்றும் காந்தியிடம் புகாரளிக்கிறார்கள் பார்ப்பனர்கள். அவரை அழைத்து புத்திமதி சொல்லி சரிசெய்ய வேண்டும் என்றும் கோருகிறார்கள்.

காந்தியும் ஓமாந்தூராரை அழைக்கிறார். அவரது பிரதிநிதியாக காந்தியைச் சந்தித்த அவரது நேர்முக உதவியாளர் தங்கள் பக்கம் இருந்த நியாயத்தையும், சமூக நீதி குறித்தும் காந்திக்கு புரிய வைக்கிறார்.

அப்போது தம்மிடம் புகாரளித்த பார்ப்பனர்களிடம், “தர்ப்பையையும் பஞ்சாங்கத்தையும் எடுக்கவேண்டிய நீங்கள் என் ஸ்டெத்தையும் டி-ஸ்கொயரையும் எடுக்க ஆசைப்படுகிறீர்கள்?” என்று கேட்கிறார் காந்தி அதாவது, நீங்கள் புரோகிதத்தை மட்டும் பாருங்கள் என்கிறார். அதாவது, நீங்களே படித்ததெல்லாம் போதும். இனி மருத்துவத்தையும் பொறியியலையும்மற்ற படிப்புகளையும் மற்றவர்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள் என்கிறார்.

மேற்சொன்னவை பார்ப்பனர்களுக்கு மிகவும் எதிரானவை என்பதோடு அவர்களது பிழைப்பில் மண்ணள்ளிப் போடுபவை என்பதால் காந்தியின் கொலைக்கு மேற் சொன்னவை காரணங்களாவதற்கு வாய்ப்புகள் ஏராளம் உண்டு

இப்போது CAAவிற்கு எதிராகப் போராடிக் கொண்டிருக்கும் கல்லூரிக் குழந்தைகள்மீது ஒருவன் ஆயிரக்கணக்கான காவலர்கள் கண்முன்னாலேயே சுடுகிறான்

ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டும்,

கோட்சேவின் துப்பாக்கி இவனிடம் கைமாறி வந்திருக்கிறது. ஆக, கோட்சே இன்றும் இருக்கிறான்; நவீனமாகி இருக்கிறான்.

கோட்சேவின் துப்பாக்கி பேரதிகமாய் நவீனப் படுத்தப் பட்டிருக்கிறது கோட்சே விற்குப் பதுங்கிப் பதுங்கித் தன் அடையாளத்தை மறைத்துச் சுடவேண்டிய தேவை இருந்தது. கோட்சேவின் வாரிசிற்கோ இது மாதிரியான எந்தவிதமான தற்காப்பு முயற்சிகளும் தேவையாக இல்லை

கோட்சேவிற்கு வாரிசுகள் இருக்கிறார்கள் ஒற்றுமையாய் இருக்கிறார்கள்

ஒன்றுபட்டு நிற்கவேண்டிய கருப்பும், சிவப்பும், நீலமும், காந்தியர்களும் ஒன்றாய் நிற்போமா?

■ தஞ்சாவூர்க் கவிராயர்
thanjavurkavirayar@gmail.com

வண்டல் (தஞ்சை வட்டாரப் பேச்சு வழக்கு - ஒரு சிறு குறிப்பு)

செக்கோஸ்லோவாக்யாவிலிருந்து தமிழ் படிக்கவந்த இளைஞர் யரசலாவ் ஃபொர்மானக் தமிழ்நாட்டின் பல்வேறு மாவட்டங்களிலும் பயின்றுவரும் தமிழ் சொற்களைப் பற்றிய தன்வியப்பினை தெரிவித்தார். செக் மொழியிலும் ஊருக்கு ஏற்றாற்போல் உச்சரிப்பு வேறுபாடுகள் உண்டாயினும் இந்த அளவு இல்லை என்றார். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு தனித்தன்மை இருக்கிறது இதுவே பேச்சுத்தமிழில் காணப்படும் வேறுபாடுகளுக்குக் காரணம் என்று அவருக்கு விளக்கினேன்.

கூழாங்கல் சொற்கள்

அனாதிகாலம் தொட்டு ஓடிவரும் பேராற்றின் புனல் வெளியில் உருண்டோடி பாறைத் துணுக்குகள் கூழாங்கற்களாய் ஆகிவிடுவது போல மக்களின் வாயில் தலைமுறை தலைமுறையாய் புரண்டுவரும் சொற்களும் உருமாறி வழுவழுப்பாக ஆகிவிட்ட வார்த்தைக் கூழாங்கற்களே பேச்சுமொழி!

பேச்சுத் தமிழ் என்பது அந்தந்த மாவட்டங்களின் பண்பாட்டு விளைச்சல் என்பதில் ஐயமில்லை. வட்டார வழக்கில் எழுதப்படும் நாவல்களில் அதில் வரும் கதாபாத்திரங்களின் பேச்சு மொழியை அப்படியே விட்டு விடுகிறார்கள். இவற்றைப் புரிந்துகொள்ள ஒரு அருஞ்சொற் பொருள் பட்டியல் அவசியம்.

வட்டார வாரியாகப் பல்வேறு வட்டார வழக்குச் சொல் அகராதிகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இதுபோன்று முழுமையான தஞ்சை வட்டார வழக்குச் சொற்களின் அகராதி தொகுக்கப் பட்டதாகத் தெரியவில்லை. விதிவிலக்காக புலவர். பி.தமிழகன் தஞ்சை வட்டாரச் சொல்லகராதி ஒன்றினைத் தொகுத்திருக்கிறார். மன்னார்குடி பரிதி பாண்டியன் என்பவர் எழுதி நெற்களஞ்சியத்தின் சொற்களஞ்சியம் அனன்யா வெளியீடாக வந்துள்ளது. சிறிய நூலாயினும் பாராட்டத்தக்க முயற்சி. ஆனால் நூலாசிரியர் தற்போது உயிருடன் இல்லை. இதுபோன்ற அகராதி முயற்சியில் ஆர்வம் காட்டிய பரிதிபாண்டியன் அகாலமாக மறைந்து தஞ்சைத் தமிழுக்கு பேரிழப்பு என்றுதான் சொல்லத் தோன்றுகிறது.

தஞ்சையின் பேச்சு வழக்கைத் தெரிந்து கொள்ள தி.ஜானகிராமன், சி.எம்.முத்து, தஞ்சைப்ரகாஷ் சோலை

எதுவானாலும் தமிழகம் முழுவதும் சுற்றிவந்தபின் தஞ்சை வட்டாரப் பேச்சு மொழி தமிழன் அடையாளமாக, பேச்சில் அதிக சேதாரம் அடையாத தனித்தன்மையோடு விளங்குவதைக் காணலாம். காவிரியின் வண்டல்போல் தஞ்சாவூர்க்காரர்களின் வாழ்க்கையில் அன்றாடம் புழங்கும் வார்த்தைகளிலும் வாசனை சேர்ந்துவிட்டது.

சுந்தரபெருமான், உத்தமசோழன் ஆகியோரின் புதினங்களாய் படித்தாலே போதுமே. தனியாகப் பேச்சுத்தமிழ் அகராதி வேண்டுமா என்று ஒரு நண்பர் கேட்டார். ஆய்வு நோக்கில் இத்தகைய அகராதி அவசியம் தேவை. இதற்கு விரிவான களப்பணி தேவைப்படும்.

தஞ்சாவூரில் நாயுடுக்கள், மராட்டியர், செளராஷ்டிரர், இசுலாமியர், கிறித்தவர்கள், சமணர் என்று பல இனத்தவர் பேச்சும், ஒன்று சேர்ந்து தஞ்சைத் தமிழில் ஒரு பொதுத்தன்மை வந்துவிட்டது. தனித்தன்மை போய்விட்டது என்று ஒருசாரார் கூறுகின்றனர். தஞ்சையின் தனிச்சிறப்பே இந்தக் கதம்பக் கலாச்சாரம்தான் என்று கூறுவோரும் உண்டு.

வார்த்தை வாசனை

எதுவானாலும் தமிழகம் முழுவதும் சுற்றிவந்தபின் தஞ்சை வட்டாரப் பேச்சு மொழி தமிழன் அடையாளமாக, பேச்சில் அதிக சேதாரம் அடையாத தனித்தன்மையோடு விளங்குவதைக் காணலாம். காவிரியின் வண்டல் போல் தஞ்சாவூர்க்காரர்களின் வாழ்க்கையில் அன்றாடம் புழங்கும் வார்த்தைகளிலும் வாசனை சேர்ந்துவிட்டது. பிற மாவட்டங்களின் பேச்சுவழக்கு குற்றமுடையது என்று கூறவில்லை. அவையும் தனிச்சிறப்பும் சுவையும் அழகும் மிக்கவையே.

பேச்சுத் தமிழ் சொற்களை வசைச் சொற்கள், தொழில்முறைச் சொற்கள், உறவு முறை உணர்வு வெளிப்பாட்டுச் சொற்கள், ஆங்கிலச் சொற்களின் வேடிக்கையான திரிபுகள், அந்தரங்க உறவுகள், பாலியல் குறித்த சொற்கள், மங்கலச் சொற்கள், ஆடுமாடுகள் பிராணிகள் பற்றிய சொற்கள், பருவ காலங்கள் என்று வகைப் படுத்தலாம்.

பல சொற்கள் வழக்கிலிருந்து மறைந்து வருவதைப்பார்க்க முடிகிறது. நெற்களஞ்சியங்கள் காலியாகக் கிடப்பதைப்போல் சொற்களஞ்சியமும் காலியாகிக் கொண்டிருக்கிறது. திரும்பப் பெறவே முடியாத பண்பாட்டு விதை நெற்கள் தினசரிப் பயன்பாட்டிலிருந்து மறைந்து வருகின்றன.

முன்பெல்லாம் யாராவது 'எம்ப்ளது' என்று சொல்லிவிட்டால் போதும் சார் 'தஞ்சாவூரா?' என்று கிண்டலடிப்பார்கள். இப்போது எம்ப்ளது என்பார் இல்லை.

சென்னையின் அடுக்குமாடிக் குடியிருப்பில் ஒரு முதியவர். தமது குடும்பத்தார் வற்புறுத்தலால் கிராமத்தை விட்டு நகரத்துக்கு வந்து விட்டவர் என்று பார்த்தாலே தெரிந்தது. ஒரு நாள் என்னிடம் "சார் இஞ்ச ரொம்ப

போரடிக்குது. தெரு மொகனை வரைக்கும் போய் ஒரு டீ குடிச்சிட்டு வந்துடறேன். வீட்ல கேட்டா சொல்லிடுங்க" என்று சொன்னார். 'சார் தஞ்சாவூரா?' என்று கேட்டதும் மகிழ்ந்து போனார். தெரு முனையை மொகனையாக்கு வது தஞ்சாவூர்க்காரர்களால்தான் முடியும்.

மேப்படியான்

சிறியது என்பதை நக்கினியோண்டு என்றுதான் தஞ்சாவூர்க்காரர்கள் சொல்வார்கள். துக்கினியோண்டு சின்னோண்டு என்றும் சொல்வதுமுண்டு. ஒரு வேலையை நேர்த்தியாகச் செய்துவிட்டால் 'நறுவிசாகச் செய்து விட்டாயே' என்று பாராட்டுவார்கள். ஒரு விஷயத்தில் தனக்கு பாத்தியதை இல்லை என்பதை எனக்கென்ன அக்குசு என்பார்கள். சிரத்தை என்பதை மெனக்கிடல் என்பது வழக்கம். யாராவது தன் வரம்பை மீறி எதிர்த்துப் பேசினால் 'மேக்கரிச்சுப், பேசாதே' என்பார்கள். So and So என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வதற்கு மேப்படியான் என்று சொல்வது எப்படி அழகாகப் பொருந்துகிறது!. அலட்சியமாக வேலை செய்கிற பெண்ணைப் பார்த்து "என்ன மெலுக்கா வேலை செய்யறே" என்று குத்திக்காட்டுவார்கள்.

தெருவல்ல திசை

மேலும் சொல் என்பதை 'மேக்கொண்டு சொல்லு' என்பதும் மறுநாள் என்பதை மைக்காநாள் என்று சொல்வதும் வழக்கம். கோபித்துக் கொண்டு போகிறவனைப் பார்த்து என்ன முறுக்கிகிட்டு போறே? என்று கேட்பார்கள். முடியும் வரை என்பதை முடியுந்தண்டி என்பதுண்டு. இன்னதெருவுக்குப் போயிட்டுவருகிறேன் என்று சொல்லாமல் தெக்க போயிட்டு வரேன், வடக்க போயிட்டு வரேன் என்பது திசைகளை நோக்கிப் பயணிக்கும் விரிந்த மனப்போக்கை உணர்த்துவதைக் காணலாம்.

இராத்திரிக்கு வருகிறேன் என்று சொல்வதற்கு பதிலாக 'ரவைக்கு வருகிறேன்' என்பார்கள். 'யோசனை' அல்ல 'ரோசனை' மனசுக்குள் இருக்கும் ஒரு சிறிய ஆசையை வெளிப்படுத்த நப்பாசை என்று ஒருவித ஏக்கம் தொனிக்கச் சொல்வார்கள்.

மூன்று குழந்தைகள் இருந்தால் இரண்டாவதாகப் பிறந்த ஆண் குழந்தையை நடுவுலவன் என்று அழைப்பார்கள். பெண் என்றால் 'நடாயி'.

நாடகம் என்பதை நாடவம் என்பதும் நீராகாரத்தை நீச்சத்தண்ணி என்பதும் இவற்றை மனசுக்கு நெருக்கமாக உணரச் செய்துவிடும். பெரியவர்களிடம் பேசும்போது 'ஒரு மட்டு மருவாதி வேண்டாம்?' என்று கேட்பார்கள்.

சின்னக்குட்டி நாத்துனா

சமாதானம் பேசுவதை மத்துசம் பண்ணி வய்க்கிறது என்பதே வழக்கு. தண்ணீரை முகர்ந்துகொள் என்பதை மொண்டுக்க என்பதும் கோபத்தில் முகவாய்க் கட்டையை முகரக்கட்டை என்பதும் ஏனென்று தெரிய வில்லை. நாத்தனார் என்பதை நாத்துனா என்பதே வழக்கம். நகைச்சுவை நடிகர் ஏ.கருணாநிதி பாடும் பழைய பாடலில் “சின்னக்குட்டி நாத்துனா சில்லறைய மாத்துனா குன்னக்குடி போற வண்டியில் குடும்பம் பூரா ஏத்துனா” என்பதும் பேச்சு வழக்கின் நயம் காட்டி மகிழ்விக்கும் திரைப்படாடல். திறமையற்றவனை சோப்ளாங்கிப்பய என்பார்கள்.

ஏமாற்றி நடிப்பவர்களை என்ன ஜாலக்கு பண்ணே என்று கேட்பதும் ரசமானது. தீவட்டித் தடியன், தோத்தாங்குளி, பயந்தாங்குளி, திமிரு தாண்டா, தெக்கனா முட்டி, தப்பிலி, பக்கி, கம்ம னாட்டி என்பதெல்லாம் தஞ்சையின் வசைச் சொற்கள். அச்சில் வெளிப்படுத்த முடியாத வேறுசில ஆபாச வசவுகளும் உண்டு. அவை சர்வ சாதாரணமாகப் பேச்சில் புழங்குவதைக் காணலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட கெட்டவார்த்தை

தஞ்சைக்கே உரியது. ஆனால் அச்சிட முடியாதது.

நாற்று நட வயல்களில் பயிர் நன்றாக முளைத்து வருவதைப் பார்த்து பச்ச புடிச் சிருக்கு என்பதில் உள்ள கவித்துவம் மனசை மயக்கும். மீன் வலைகளில் மாட்டி துள்ளி விழும் கெண்டை மீன்களை துள்ளு கெண்டை என்பார்கள்.

ஆள் கட்டுமஸ்தானவன் என்பதைக் குறிக்க ‘ஓங்கு தாங்கா’ இருப்பான் என்பது உணர்வு பூர்வமானது. திருமணமான பெண்களை கட்டுக் கழுத்தி என்பது பேச்சு வழக்கு. தீபத்தை அணை என்று சொல்லமாட்டார்கள் ‘கையமத்து’ என்பார்கள். உறவு வேண்டாம் என்பதை ‘உன் சங்காத்தமே வேண்டாம்’ என்று சொல்லி விடுவார்கள். மண்ணெண்ணை ‘சீமெண்ணை’ ஆகிவிடும், சேமிப்பு ‘செருவாடு’ எனப்படும். பெரும்பாலும் பெண்கள் இச் சொல்லைப் பளன்படுத்துவார்கள்.

‘உறும நேரத்தில் தோப்புப் பக்கம் போகாதே’ என்று என் பாட்டி சொல்வார். உச்சி உறும நேரம் என்பது நண்பகலைக் குறிக்கும். நள்ளிரவைப் போலவே நண்பகலும்

நாற்று நட வயல்களில் பயிர் நன்றாக முளைத்து வருவதைப் பார்த்து பச்ச புடிச்சிருக்கு என்பதில் உள்ள கவித்துவம் மனசை மயக்கும்.

ஆவிகள் நடமாடும் வேளை என்று பயமுறுத்து வார்கள்.

இரண்டு வேலிகளுக்கிடையே செல்லும் சிறிய பாதைக்கு ஒளங்கை என்று சொல்வார்கள். ஒளங்கை, ஒழுங்கையிலிருந்து பிறந்திருக்கலாம். வீட்டுக்கு முன் தளம் வேய்ந்த பகுதியை ஆளோடி என்பார்கள். திண்ணைக்கும் வீட்டின் உள்கட்டுக்கும் இடைப்பட்ட இடம் ரேழி என்ற சொல்லால் விளிப்பார்கள். இது பிரம்மண வழக்கு.

ஒவுத்திரியம் என்ற சொல் உபத்திரவம் என்பதைக் குறிக்கும். ஓரவணம் கெட்டுப் பேசுகிறார் என்றால் ஒழுங்குமுறை தவறிய பேச்சு என்று பொருள். மிகவும் பழையது என்பதை அரதப் பழசு என்பதுண்டு.

உருண்டுவரும் ஒந்தி

ஒந்தி என்பது ஒணானைக் குறிக்கும். உதாரணம்! பச்சோந்தி. ஆனால் ஊருக்குள் சாலை சமன் செய்ய வந்த காவிற ரோடு ரோலரை ஒந்தி என்று ஏன் சொல்லவேண்டும் என்று யோசித்தேன் அதுவும் ஒந்தியைப் போல கரடுமுரடான ஒரு உலோகப் பூச்சியாய்க் காட்சியளிப்பதுதான் காரணம் என்று தோன்றுகிறது.

ஆணைக்கால் அண்டா

தஞ்சாவூர் பண்ட பாத்திரங்களுக்கு என்று விசேஷமான பெயர்கள் இருந்தன. அண்டா கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். ஆணைக்கால் அண்டாவைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? எங்கள் வீட்டில் இருந்தது. ஒருநாள் கூட அந்த அகலமான அண்டாவில் குளித்தது இல்லை. எங்கள் வீட்டில் மாதக் கடைசியில் தவறாமல் பணமுடை வந்துவிடும். அந்த சமயங்களில் ஆணைக்கால் அண்டா காணாமல் போய்விடும். அதாவது அம்மா அடகு வைத்து பணம் வாங்கி வருவார்.

பாதாள கரண்டி

பாதாள கரண்டி இன்று எத்தனை பேர் வீட்டில் இருக்கிறதோ தெரிய வில்லை. தெருவில் யாராவது ஒருவர் வீட்டில்தான் பாதாள கரண்டி இருக்கும். கிணற்றுக்குள் ஏதாவது சாமான் விழுந்து விட்டால் கூரான கொக்கிகளுடன் இரும்பு பூச்செண்டுபோல் இருக்கும் அதை கிணற்றுக்குள் விட்டு பொருட்களை வெளியே எடுப்பார்கள். பாதாள கரண்டி இரவல் கொடுக்கும்போது அதை மறக்காமல் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு செம்பை வாங்கி வைத்துக் கொள்வார்கள். அறிக்கஞ் சட்டியோடு அதன் பெயரும் மறைந்து விட்டது. 'கம்பா' என்ற பித்தளைப் பாத்திரம்

மறைந்து விட்டது. லோட்டாவையும் இப்போதெல்லாம் காணமுடிவதில்லை அம்மி, ஆட்டுக் கல், உரல், உலக்கை அனைத்தும் காலத்தோடு மறைந்து விட்டன. அவை ஒவ்வொன்றும் எழுப்பிய இன்னிசைக்கு பதிலாக எல்லோர் வீட்டிலும் மிக்ஸியின் நாராச சத்தம் கேட்கிறது.

அசமடக்குதல்

மழைவிட்டு மேகங்கள் விலகிய வானத்தைப் பார்த்து வானம் வெக்காளித்து விட்டது என்பது தஞ்சைக்கே உரிய அழகிய சொல்லாட்சியாகும். வீடுகளில் அடம் செய்யும் குழந்தைகளை அசமடக்கிட்டு வாரேன் என்பது தஞ்சை மகளிரின் வழக்காகும். இவ்விரண்டு கிராமியப் பேச்சு வழக்குச் சொற்களை பத்திரிகையாளர் சமஸ் தமது அரசியல் கட்டுரையில் பயன் படுத்தி இருந்ததைப் பார்க்க மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. ஏறத்தாழ வழக்கொழியும் நிலையில் இருக்கும் இதுபோன்ற நாட்டுப்புறச் சொற்களுக்கும் புத்துயிர் கொடுக்கும் திருப்பணியை தஞ்சை எழுத்தாளர்கள் தொடர்ந்து செய்வது நன்று.

தமிழ் வேடம் தரித்த ஆங்கிலம்

ஆங்கிலச் சொற்கள் பல தமிழ்வேடம் தரித்து உலவுவதை கிராமங்களில் காணலாம். அவற்றுக்கு இணையான ஆங்கிலச் சொற்கள் எது என்று எளிதாக கண்டுபிடித்து விடலாம்.

அருச்சுண்டு, ஷாப்புக்கடை, வேங்கு (Bank) ராக்கெட்டு (டிராக்டர்) சுசட்டி (Society) ஏராப்ளம், ஈச்சரு (ஈஸிசேர்), ஈவோ, (E.O.) கலட்டரு, துப்பட்டி கலட்டரு (Deputy Collector) எம்ச்சார் (MGR), கரண்டாபீஸ், லைட்டு மரம் (மின் விளக்குக் கம்பம்) பூதரமாவு (முகப்பவுடர்) என்று சொல்லிக் கொண்டே போகலாம்.

மிச்சமுள்ள சொற்கள்

தஞ்சையின் ஆடை ஆபரணங்கள், குடியானவர்கள் மட்டுமின்றி பிற இனத்தவர்களான கிறித்தவர், இஸ்லாமியர், பிராமணர் ஆகியோரின் வழக்காற்றுச் சொற்களும் சொல்வடைகளும் ஏராளம் உள்ளன. அவற்றை விரிக்கிற பெருகும்.

தஞ்சாவூரின் தொன்மை தமிழகப் பண்பாட்டிற்கு காவிரி சமவெளி நாகரிகம் என்று சொல்லத்தக்க அளவில் அது அளித்த கொடை இலக்கியங்களில் மட்டுமின்றி எழுதா இலக்கியமாக உலவியரும் பேச்சுத் தமிழிலும் விரவிக்கிடக்கின்றது. முழுமையான தஞ்சை பேச்சுத்தமிழ் அகராதியைத் தொகுக்க தமிழ் ஆர்வலர்களும், அறிஞர் பெருமக்களும், படைப்பாளர்களும் முன்வருவார்களாக!

மா.அரங்கநாதன் படைப்புகளை வாசித்தல் காய்கறி உணவு வாதிகளும் அப்பர் பெருமானும்

ஆரல்வாய் மொழியில் வாழும் பூதலிங்கம் 'பத்துவிதமான வேலைகளைப் பதினைந்து பேரிடம் ஒப்படைத்து அவற்றைக் கனகச்சிதமாக முடிப்பவர். அவருடைய ஒரே மகன் வேலாயுதம், சென்னையில் வேலைபார்த்துக் கொஞ்சம் பணம் கூட அனுப்புகிறான். பிரச்சனை ஏதுமில்லாத வாழ்க்கை. அறுபது வயதிற்குப் பிறகு இப்பொழுது ஒரு பிரச்சனை முளைத் திருக்கிறது. அவரது அறுபது ஆண்டு வாழ்வையே புரட்டிப் போடும் போல் தெரிகிறது; வேறொன்றும் இல்லை 'உணவு சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனைதான்'.

பட்டணத்தில் வேலை பார்க்கும் மகன் கடையில் சாப்பிடு கிறான் என்பது ஒன்றும் பாபகரமான விஷயம் இல்லைதான். ஆனால் அவன் மாமிச உணவு சாப்பிடுகிறான் என்ற தகவல் காதை எட்டியபோது பதற்றத்திற்கு உள்ளாகிவிட்டார்; இப்பொழுது திருமணப் பேச்சு நடந்து கொண்டிருக்கிற வேளை யில் பெண் தருவதற்கு ஒத்துக் கொண்டிருப்பவர் ஒரு 'தீவிர காய்கறி உணவு வாதி'. எந்த அளவிற்கு என்றால் 'பட்டை லவங்கம் போன்ற எந்த சூதுவாதும் அறியாத' பொருட்களும் மாமிசத்திற்குச் சமம் என்று கருதி அவற்றை இதுவரைத் தொட்டதுகூடக் கிடையாது; அப்பர் பெருமானின் தேவாரத்தைப் படித்து அடைகிற எல்லையற்ற ஆனந்தத்தைத் தவிர வேறெதுவும் வேண்டாம் என்பவர்.

இத்தகைய ஒருவர், தன் மகன் மாமிசம் சாப்பிடுகிற விஷயத்தை எப்படி அணுகுவது என்று பெரிதும் தவித்துவிட் டார். இந்தப் பிரச்சனைக்கு ஒரு முடிவு தெரியாமல் கல்யாணப் பேச்சை மேலெடுப்பது எப்படி? உள்ளுக்குள்ளேயே போராடி னார்; குறைந்தது இரண்டு மாதம் ஓடிவிட்டது. பொய் சொல்லி விடலாமா என்று கூட யோசனை ஒன்று தோன்றிவிட்டது. அவர் மனம் ஒப்பவில்லை.

இறுதியாக மாமிச உணவைப் பிரியத்துடன் உண்ணும் மனைவியோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் முத்துக்கறுப்பனைப் பார்த்து ஒரு யோசனை கேட்பது என்று முடிவு செய்தார்.

முத்துக்கறுப்பனக்கு இவர் மாமன்முறை; ஆனாலும் அவனோடு பேசாமல் இருந்து விடுவதுதான் இவர் வழக்கம்.

எல்லாச் சமூகங்களிலும் கடவுளின் பெயரால் ஏற்படுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ள சடங்குகளும் பழக்கவழக்கங்களும் சாஸ்திரங்களும் நம்பிக்கைகளும் மனிதர்களை அடிமைகளாக்கி அதிகாரம் செலுத்தவே பயன்படு வந்துள்ளன. கடவுளை வியாபாரப் பொருளாக்கி ஏமாற்றிப் பிழைக்கும் நிறுவனமயப்பட்ட அதிகாரங்களுக்கு எதிராகத் தமிழ்ச்சூழலில் திருமூலர் தொடங்கி நீண்டதொரு சித்தர் வரலாறு இருக்கிறது.

காக்கைச் சிறுக்கினி
மார்ச் 2020

காரணம், மாமிச உணவு, அதை உண்பவர் பற்றி அவனோடு வாக்குவாதம் நடத்த நேர்ந்தபோது அவன் ஒரு பேராசிரியர் போல விளக்கம் கூறியதுதான். இந்தப் பூமியில் மனிதர்கள் விவசாயம் செய்யத் தெரிந்து கொள்வதற்கு முன்னால் - அதாவது சுமார் எட்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் - அனைவரும் மாமிச உணவுதான் உட்கொண்டனர் என்று வாதாடியது அவருக்குள் எரிச்சலை உண்டுபண்ணிற்று; தன் மூதாதையரையும் பெரியோர்களையும் மதிக்காமல் இப்படிப் பேசுபவனிடம் என்ன பேச்சு வேண்டிக் கிடக்கிறது என்று பேசாமல் இருந்து விடுவார்; அப்பர் பெருமானைத் தினமும் வணங்கும் தன் முன்னால், தன் முன்னோர்கள் ஒரு காலத்தில் மாமிசம் உண்டு வந்தனர் என்று சொல்ல எத்தனை துணிவு இவனுக்கு என்று கோபப்பட்டு நொந்து கொண்டார்.

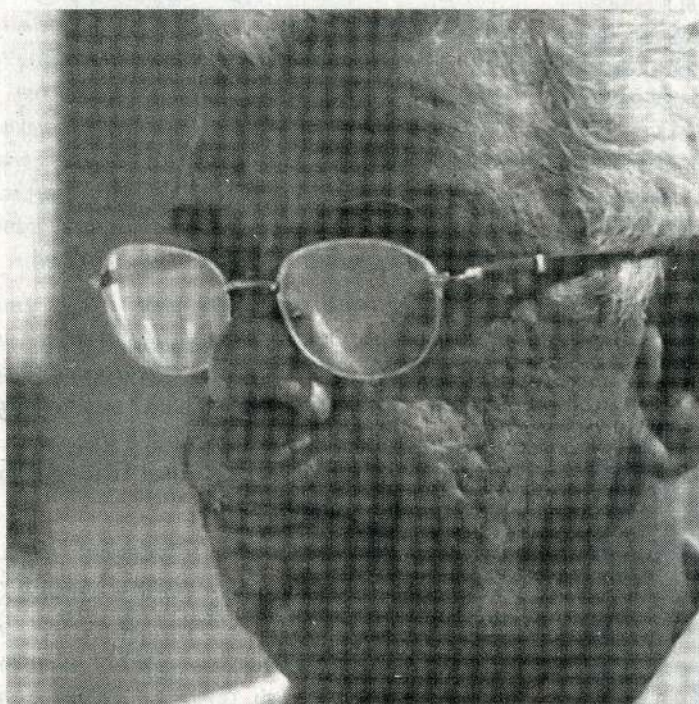
இப்பொழுது தன் ஒரே மகன் பொருட்டுப் பத்து மைல் தள்ளியிருக்கும் முத்துக்கறுப் பணைப் பார்க்கச் சென்றார். இவர் சென்றபோது முத்துக்கறுப்பன் குளித்துக் கொண்டிருந்தான்; அவன் மனைவியை மாமாவுக்குக் 'காப்பி கொடு' என்று சொன்னான்; ஆனால் அவர் தான் வெளியே எங்கும் குடிப்பதில்லையே.

குளித்துவிட்டு வந்தவன் பக்கத்தில் வந்து உட்கார்ந்தான்; வெளியே கதவருகே 'அவன் ஆபிஸ் ஆன்' வந்தவுடன் அவரைப் பார்த்து வரப் போனான்; அவன் மனைவி அடுக்களைக் குள் போனாள்; பூதலிங்கம் இப்பொழுது மேசையின் மேல் இருந்த புத்தகங்களைப் பார்க்கத் தொடங்கினார். ஒரு பருமனான நூலை எடுத்துப் புரட்டினார்; அது அவர் மனம் விரும்பும் அப்பர் தேவாரமாக இருந்தது.

அப்பர் என்றால் அவருக்கு உயிர்; காரணம் அந்தப் பெருமானின் கையில் இருந்த உழவாரப் படைதான்; "உழவு, உழவர், விவசாயம் போன்ற சொற்களிலே ஒரு பாதுகாப்பை" உணர்ந்த தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர் அவர். அப்பர் பெருமானைத் தன் மூதாதையராகவே கருதினார். இப்பொழுது அவர் பாடல் அவர் கையில். இன்னும் முத்துக்கறுப்பன் வெளியே வந்த ஆளோடு பேசிக் கொண்டிருந்தான். இவர் புரட்டிய புத்தகத்தின் பக்கத்திலுள்ள கவிதைகளைப் பார்த்தால் அவை 'பாபநாசம்' என்ற பதிகத்திலுள்ள பாடல்:

கங்கை ஆடிலென் காவிரி யாடிலென்
கொங்கு தண்குமரித் துறை யாடிலென்
ஓங்கு மாகடல் ஓதநீர் யாடிலென்
எங்கும் ஈசன்எனா தவர்க்கு இல்லையே -

அப்பர் என்றால் அவருக்கு உயிர்; காரணம் அந்தப் பெருமானின் கையில் இருந்த உழவாரப் படைதான்; "உழவு, உழவர், விவசாயம் போன்ற சொற்களிலே ஒரு பாதுகாப்பை" உணர்ந்த தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர் அவர். அப்பர் பெருமானைத் தன் மூதாதையராகவே கருதினார். இப்பொழுது அவர் பாடல் அவர் கையில்.

விளக்கவுரையையும் தொடர்ந்து
படித்தார்:

“கங்கை, காவிரி, குமரி போன்ற தீர்த்தங்களால் பயன் கிட்டி விடாது. வெறுஞ் சடங்கு வீண் பயனே. பட்டர் ஆதல், சாத்திரம் கேட்டல், இடுதல், அட்டுதல், மறைகளை ஒதுதல், வேள்விகள் செய்தல், நீதி நூல் பல கற்றல், காட்டகத்தே திரிதல், மாமிச உணவை ஒழித்தல், நோன்பு எடுத்தல், பட்டினி கிடத்தல், மலையேறித் தனித்தவம் புரிதல், கோடி தீர்த்தங்களில் குளித்தல் எல்லாம் இறைவனை உண்மையாக உள்ளவதற்குப் பதிலாக எல்லோரையும் மருட்டவும், வீண்பெருமை காட்டவுமே பயன்படும். சமூகத்தில் இறைவனின் கருணை இன வேறுபாடின்றி, மொழிபாடின்றிக் கிட்டுகிறது.”

இவ்வாறு படித்து முடித்த வேளையில் முத்துக்கறுப்பன் வந்த ஆளை அனுப்பிவிட்டு உள்ளே வந்தான். ‘என்ன மாமா விசேடம்’ என்று கேட்டவாறே பக்கத்தில் உட்கார்ந்தான்; மாமா இப்படிப் பதில் சொல்லுகிறார், மாமிச உணவு குறித்துப் பேச வந்ததையே மறந்தவர் போல.

“இல்லை முத்து. நாளை பட்டணம் போயிட்டு வரலாம்னு இருக்கேன். நீயும் வந்தா நல்லாயிருக்கும் - பய கல்யாணம் நிச்சயம் ஆன மாதிரிதான்.”

இவ்வாறு தெளிவான குரலில் சொல்லி விட்டு, இப்பொழுது முத்துக்கறுப்பன் மனைவி கொண்டுவந்து வைத்த அந்த (ஆறிய) காப்பியைக் குடிக்கலானார் என்று கதையை முடித்துவிட்டுக் கதைக்குத் தலைப்பாக “விடுதலைப் போரில் அப்பரின் பங்கு” என்று குட்டுகிறார்.

எல்லாச் சமூகங்களிலும் கடவுளின் பெயரால் ஏற்படுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ள சடங்குகளும் பழக்கவழக்கங்களும் சாஸ்திரங்களும் நம்பிக்கைகளும் மனிதர்களை அடிமைகளாக்கி அதிகாரம் செலுத்தவே பயன்பட்டு வந்துள்ளன. கடவுளை வியாபாரப் பொருளாக்கி ஏமாற்றிப் பிழைக்கும் நிறுவனமயப்பட்ட அதிகாரங்களுக்கு எதிராகத் தமிழ்ச்சூழலில் திருமுலர் தொடங்கி நீண்டதொரு சித்தர் வரலாறு இருக்கிறது, அப்பர் போலவே,

‘கோயிலாவது ஏதா குளங்களாவது ஏதா கோயிலும் குளங்களும் கும்பிடும் குலாமரே கோயிலும் மனத்துளே குளங்களும் மனத்துளே ஆவதும் அழிவதும் இல்லைஇல்லை

இல்லையே,

என்கிறார் சிவவாக்கியார்; வடநாட்டிலும் கபீர் போன்றவர்கள் இந்தச் சடங்கு முறைகளைச் சாடி உள்ளனர்:

என்னபாவம் செய்ததென தலைமயிரை மழித்து அடிக்கடி மொட்டை அடித்துக் கொள்கிறாய் மனமெங்கும் மண்டிக் கிடக்கிறது விஷம்-அந்த மனத்தை ஏன் மழித்துக் கொள்ள மாட்டேன் என்கிறாய்?

என்று கேட்கிற கபீர்,

‘கங்கையில் மூழ்கினால் சொர்க்கம் நிச்சயம் என்றா, அதற்குள்ளேயே கிடக்கும் தவளை, பாம்புகளுக்கல்லவா சொர்க்கம் நிச்சயம்,

என்றும் கேலி செய்கிறார். புரட்சியாளர் ஏசு கிறித்தும் “அமைதி குடியிருக்க வேண்டிய கோயிலை, ஆரவாரம் மிக்க சந்தைக் கூடார மாக்கி விட்டார்களே! இந்தக் கோயிலை மூன்றே நாளில் இடிப்பேன்; மூன்றே நாளில் கட்டுவேன்” என்றார்.

மதத்தின் பேரால் ‘உணவு அரசியல்’ கொடிகட்டிப் பறக்கும் ஒரு காலகட்டத்தில் நாம் வாழ்வதற்கு நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறோம். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நடுவண் அரசின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்ட நிறுவனங்களில் மட்டுமல்ல, பல்வேறு தனியார் நிறுவனங்களிலும் கூட ‘சைவ உணவு மட்டும்தான் இனி’ என்று நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஒரே நாடு, ஒரே மொழி, ஒரே மதம், ஒரே இனம் என்கிற அதிகாரத்திற்கு ஏற்ற ஒற்றை வாதம் உணவு முறையிலும் திணிக்கப்படுகிறது. மாட்டுக்கறி சாப்பிடுதல் என்பது அவமானகரமான ஒன்றாக வடிவமைக்கப்படுகிறது. உணவுப் பழக்கவழக்கத்தின் பன்முகத் தன்மைகள் இங்கே கடவுளின் பெயரால் அழிக்கப்பட்டு ஒற்றைப் பண்பாடு உருவாக்கப்படுகிறது; தேசிய வெறியைக் கட்டமைப்பதற்கும் சீன தேசத்தின் உணவுப் பண்பாடு ‘கரோனா நோயை’ முன்னிறுத்தி இழிவுபடுத்தப்படுகின்றது. ஆதிக்க அரசியலின் தந்திரங்கள் மிகவும் நுட்பமாக இயங்குகின்றன. இந்தத் தந்திரத்தைத் தோலுரித்துக் காட்ட வரலாறுதோறும் அறிவாளிகள் தங்கள் உயிரையே பணயம் வைத்துப் போராடி வந்துள்ளனர்; அந்த வரிசையில் அன்று அப்பர் என்றால், இன்று சிறுகதைத் தளத்தில் மா அரங்கநாதனும் வந்து இணைந்து கொள்ளுகிறார். தீமைக்கு எதிரான விடுதலைப் போரில் இந்த ‘விடுதலைப் போரில் அப்பரின் பங்கு’ என்ற சிறுகதையும் தன் பங்களிப்பை வரலாற்றில் நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கும்.

திறனாய்வு

■ பாரதிபுத்திரன்

மறு ஆக்கத்தில் சிலப்பதிகாரம்

பேராசிரியர் க.பஞ்சாங்கம் எழுதியுள்ள சிலப்பதிகாரம் உரைநடைத் தமிழ் நூலுக்கு பேராசிரியர் பாரதிபுத்திரன் எழுதியுள்ள முன்னுரை இங்கே கட்டுரை வடிவில் வெளியிடப்படுகிறது - ஆர்.

தமிழ் நிலத்தின் தாவரங்கள், விலங்குகள், கட்டம், சிற்பம், ஓவியம், இசை, நடனமென அனைத்தையும் அறிந்த படைப்பாளி இளங்கோவடிகள் தவிர்த்து வேறொருவர் இல்லை என்பது வெறும் புகழ்மரையன்று! தமிழ் மண்ணின் இலக்கிய மரபுகள், செவ்வியல் கலை மரபுகள், நாட்டுப்புற மரபுகள், பழங்குடியினர் மரபுகள் என அனைத்தையும் ஆழமாக உணர்ந்து, அவற்றைத் தன் படைப்பினுள் ஒத்திசைவுடன் கட்டமைக்கத் தெரிந்த படைப்பாளியும் அவரன்றிப் பிறிதொருவரில்லை!

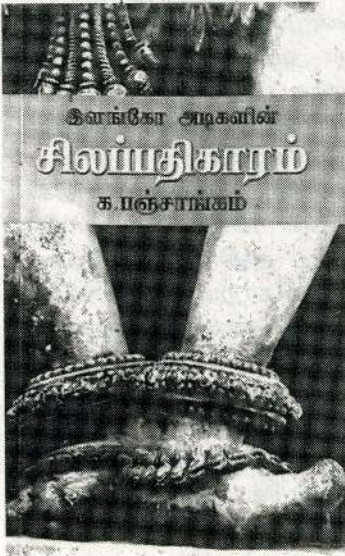
“நா”ன் பள்ளியிலும் கல்லூரியிலும் படித்த காலத்தில் தாய் மொழிக்கு மதிப்பில்லை. அந்தக் காலத்து மாணவர்களில் பெரும்பான்மையோர்க்குத் தமிழ் உணர்ச்சியுமில்லை. ஆகவே நான் சர்வகலாசாலைப் பட்டம் பெற்று வெளியேறியபோது, தமிழ்க் கல்வியைப் பொருத்தமட்டில் என் அறிவு, இருள் அடைந்திருந்ததென்றுதான் சொல்ல வேண்டும்..

பல ஆண்டுகள் கழிந்தன. மெல்ல, மெல்ல என் அறிவுக் கண்கள் திறந்தன.. நான் வாழும் நாடு தமிழ் நாடென்று உணர்ந்தேன். இது இளங்கோவடிகளும் கம்பனும் பிறந்த நாடு; ஷேக்ஸ்பியரும் மில்டனும் பிறந்த நாடல்ல! என்று அறிந்தேன்.

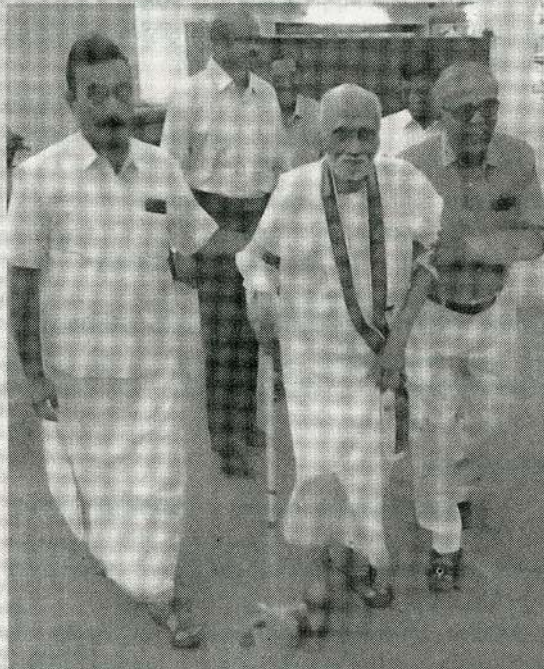
பழந்தமிழ் நூல்களைப் படிக்க வேண்டுமென்ற ஆசை என் உள்ளத்தில் பிறந்துவிட்டது. சிலப்பதிகாரத்தைப் படித்துவிடுவது என்று முடிவு செய்தேன்.

உவேசாமிநாத அய்யர் அவர்கள் பதிப்பித்த புத்தகம் ஒன்றை வாங்கி வெகு ஆவலுடன் படிக்க ஆரம்பித்தேன். மனச்சோர்வு உண்டாயிற்று. பொருள் சரியாக விளங்கவில்லை. பாட்டைச் சரளமாய்ப் படிக்கவும் முடியவில்லை. பதங்களின் சந்தியைப் பிரித்துப் படிக்கப் போதுமான இலக்கண அறிவு எனக்கு இல்லை. அடியார்க்கு நல்லார் உரையைத் திருப்பினேன். நூலைவிட உரை கடினமாய்த் தோன்றியது... நண்பர் வித்துவான் அகிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் என் வீட்டிலேயே தங்கி... சொல்லிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தேன். இவருடன் படிக்கும்போது நூல் வெகுசுலபமாய்த் தோன்றியது. பாட்டைப் பதம் பிரித்துப் படிக்கும் போதே பொருள் ஏறக்குறைய விளங்கிவிட்டது. நம் தமிழ் முன்னோர் நமக்குத் தந்த இப்பெருஞ் செல்வத்தை இத்தனைக் காலம் அறியாமலும் அனுபவிக்காமலும் இருந்துவிட்டோமே என்று துக்கப்பட்டேன். என்னைப் போலவே எத்தனையோ ஆயிரம் தமிழ்மக்கள் இந்த நூலைப் படித்துப் படித்து அனுபவிக்கும் சக்தி இல்லாதவர்களாய் இருக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு வரும் ஒரு தமிழ்ப் பண்டிதரை வைத்துக்கொண்டு படிக்க முடியுமா? நான் படித்த விதத்தில் உரை எழுதினால் என்னைப் போன்ற மற்றவர்க்கும் பயன்படும் என்ற நினைத்து... உரை எழுதினேன்.”

இது, சிலப்பதிகாரம் - புகார் கண்டத்திற்கு 1946இல் உரையெழுதி நூலாக வெளியிட்ட சர்.ஆர்.கே.சண்முகம் செட்டியார் எழுதியுள்ள முகவுரைப் பகுதி.

பஞ்சு பரிசிலும் உரைநடைத் தமிழில் சிலப்பதிகாரமும்

தளிர் நடைபோட்டு நிகழ்வுக்கு வருகை தந்த கிரா.

சிறந்த திறனாய்வு நூலுக்கான "பஞ்சு பரிசில் - 2019" என்ற பரிசில் வழங்கும் நிகழ்வும், பேராசிரியர் க.பஞ்சாங்கத்தின் "இளங்கோ அடிகளின் சிலப்பதிகாரம், இன்றைய உரைநடைத் தமிழில்" என்ற நூல் வெளியீட்டு நிகழ்வும் 15.02.2020 சனிக்கிழமை மாலை 5.30 மணி அளவில், புதுச்சேரி தமிழ்ச் சங்க அரங்கில் இனிதே நிகழ்ந்தேறின. பேராசிரியர் பா.இரவிக்குமார் வந்திருந்த சிறப்பு விருந்தினர்களையும் பார்வையாளர்களையும் அன்புக்கனிய வரவேற்றுப் பேசினார்.

தலைமையேற்ற முதுபெரும் எழுத்தாளர் திரு. கிரா. அவர்கள் 'எல்லோருடைய பேச்சையும் நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இறுதியில் நான் பேசுகிறேன்' என்று சொல்லி தொண்ணூற்றி ஏழு வயதிலும் நிகழ்ச்சி முடியும் வரை இருந்து சிறப்பித்தது. நிகழ்ச்சி அமைப்பாளர்களையும் பார்வையாளர்களையும் உறைய வைத்தது.

பஞ்சு பரிசில் - 2019 - பரிசு பெற்ற பேராசிரியர் திரு.இரவிச்சந்திரன் அவர்களின் நூலான 'காப்பிய உளப்பகுப்பாய்வு' என்ற நூல் குறித்து, இப்பரிசில்

நிறுவிய, பிரான்சில் வாழும் எழுத்தாளர் நாகரத்தினம் கிருஷ்ணா நல்லதொரு உரையாற்றினார். நூலை மிக நுட்பமாகவும் ஆழமாகவும் அறிமுகப்படுத்தினார்; ஆங்கிலத்திலுள்ள உளவியல் துறை சார்ந்த நுட்பமான, புரிவதற்கு அருமையான கருத்தாக்கங்களைத் தமிழில் கொண்டுவரும் மிகப் பெரிய வேலைப்பாட்டினை நூலாசிரியர் நிகழ்த்திக் காட்டியிருக்கிறார் என்றார்; உளவியல் கலைச்சொற்களுக்கு கிருஷ்ணா எடுத்துக் காட்டுக் கூறி விளக்கியது சிறப்பாக இருந்தது. சாலையில் சிவப்பு விளக்கு எரியும்போது, அதை மீறி மேலே செல்ல முயலுகிற மனம், நளவிலி மனம் (unconscious); கூடாது, அது தப்பு என்று தனிமனித அளவில் நின்று செயல்படுவது ஈகோ, கோட்டை மீறிச் சென்றால் சமூகத்தில் என்னென்ன நிகழும் என்று சமூகம் சார்ந்து செயல்படுவது சூப்பர் ஈகோ என்றும் விளக்கினார்; தொடர்ந்து புதுவை சீனு, தமிழ்மணி வாழ்த்துரை வழங்கினார்.

க.பஞ்சாங்கத்தின் நூலை வெளியிட்டுப் பேசிய பேராசிரியர் பாரதிபுத்திரன் ஒட்டுமொத்த அவையையும் ஒரு முக்கால்மணி நேரம் அமைதியில் உறைய வைத்து விட்டார். சிலப்பதிகாரம் குறித்து அப்படியொரு பேச்சை இதுவரை நான் கேட்டதில்லை. பஞ்சு, சிறப்பாக இளங்கோ அடிகளின் கவித்துவத்தை உணர்ந்து, அதை எல்லோரும் வாசித்து அறிய வேண்டும் என்ற நோக்கில் இன்றைய தமிழில் உரைநடைப்படுத்தித் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு வழங்கியுள்ளார். வெளியிட்ட அன்னம் பதிப்பகத்திற்கும் நன்றி எனக் கூறிப் பாராட்டினார்.

இறுதியாகப் பேசிய கிரா. அவர்கள், பஞ்சு பரிசில் பெற்ற இரவிச்சந்திரன் அவர்களை வாழ்த்தினார். பத்தாயிரம் ரூபாயும் சான்றிதழும் வழங்கினார். மேலும் பஞ்சு உரைநடைத் தமிழில் அப்படியே சிலப்பதி காரத்தைத் தந்துள்ளதை விட, இன்றைய பேச்சுத்தமிழில் ஒரு நாவலாக எழுதியிருந்தால் இன்னும் சிறப்பாக இருக்கும் என்று தன் விருப்பத்தை வெளியிட்டார். தொடர்ந்து பரிசில் பெற்ற திரு.இரவிச்சந்திரனும், நூலாசிரியர் க.பஞ்சாங்கமும் சுருக்கமாக ஏற்புரை வழங்கினர். இறுதியாக பிரஞ்சுப் பேராசிரியர் சு.ஆ.வெங்கட சுப்புராய நாயகர் அனைவர்க்கும் நன்றியுரை ஆற்றி நிகழ்ச்சியை முடித்துவைத்தார். நிகழ்ச்சியை பஞ்சு பரிசில் - 2019 குழுவின உறுப்பினர் புதுவை சீனு, தமிழ் மணி மிகச் சிறப்பாக ஒருங்கிணைத்து நடத்தினார்.

- கவன்

ஏறக்குறைய இன்றளவும் நீடிக்கும் பல்வேறு உண்மைகளை இக்கூற்றிலிருந்து அறிய முடிகிறது எனல் வேண்டும்.

தாய்மொழிக்கு மதிப்பில்லாத நிலை; மக்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் தமிழ் உணர்ச்சி

இல்லாத நிலை; பல்கலைக் கழகப் பட்டம் பெற்றவர்களுக்குக்கூட இனம், மொழி மற்றும் இலக்கியம் போன்ற கலைச் செல்வங்கள் என எது குறித்தும் அறிதலும் புரிதலும் இன்மை; மாறாக, ஏகாதிபத்தியக் கருத்தியல் திணிப்பில் மேலை

நாகரிகத்தின் மீது கொண்டுள்ள மோகம்; ஆனால் இன்றைய நிலையோ இவற்றினும் இழிந்தது!

நம்மை அறியவேண்டுமானால், நம் மரபை அறிய வேண்டும்; நாம் நாமாக வாழவேண்டுமானால் நம் பண்பாட்டு மரபுக் கூறுகளுடன் வாழவேண்டும். தாம்மொழி குறித்த சரியான அறிவியல் பூர்வமான அணுகுமுறை வேண்டும்.

இன்றைய சூழலில் உலகளாவி நடைபெறும் முதலாளித்துவச் சுரண்டல் என்பது சென்ற நூற்றாண்டுப்போல் இல்லை. புதிய காலனித்துவத்தின் அணுகுமுறை உலகை அடையாளமின்றிச் செய்வது; தட்டையாக்குவது; நுகர்வதே வாழ்வெனும் நுகர்வியத்தைக் கட்டமைப்பது. 'அனைத்தும் அனைவருக்கும்' என்னும் முகமுடியுடன் நவீன அறிவியல் தொழில்நுட்பத்துடன் உலக இனங்களின் பண்பாட்டு வேர்களை அறுத்தெறிந்து சீரழிவுக் கலாச்சாரத்தைத் திணித்து மூளைகளை முடமாக்குவது.

உலகைச் சூறையாடிக் கொண்டிருக்கும் இந்த இரக்கமற்ற கொள்ளைக்கு, அழித்தொழிப்புக்கு எதிராக எடுக்கப்படும் எந்த ஒரு சரியான சிறு முயற்சியும் உயிர்ப்பையும் பாதுகாப்பையும் வழங்கும் தொலைநோக்குச் செயற்பாடே ஆகுமென்பதில் ஐயமில்லை.

உலக இயற்கையை அழியாது பேணுவது மட்டுமன்றி உலக இனங்கள் தத்தம் மரபுக் கூறுகளை - உடை, உணவு, கலைகள் முதலாகப்-பேணும் எதிர்நடவடிக்கைகளும் கூட அரசியலே ஆகும்.

சங்க இலக்கியப் பணுவல்கள் உணர்த்துகின்ற வாழ்வியல் விழுமியங்களையும் வரலாற்று உண்மைகளையும் உள்வாங்கி, இந்திய அளவில் பேரரசுகளின் செயற்பாடுகளை உணர்ந்து, முப்பெரும் வேந்தர்களால் ஆளப்பட்ட தமிழகத்தின் நிலையறிந்து, அரசர் முதல் பழங்குடிகள் வரை சமுதாயத்தின் அனைத்து அடுக்குகளின் வாழ்வியல் நெறிமுறைகளை அறிந்து எந்தவொரு சமயச் சார்பும் வர்க்கச் சார்புமின்றிப் படைக்கப்பெற்ற ஒரே பணுவல் சிலப்பதிகாரமே என்பதில் ஐயமில்லை! இந்நிலப்பகுதியின் மக்கள் வாழ்வியல் மட்டுமன்றி, அவர்தம் வரலாறு மட்டுமன்றி, இந்நிலத்தின் தாவரங்கள், விலங்குகள், கட்டடம், சிற்பம், ஓவியம், இசை, நடனமென அனைத்தையும் அறிந்த படைப்பாளி இளங்கோவடிகள் தவிர்த்து வேறொருவர் இல்லை என்பது வெறும் புகழ்மரையன்று! தமிழ் மண்ணின் இலக்கிய மரபுகள், செல்வியல் கலை மரபுகள், நாட்டுப்புற மரபுகள், பழங்குடியினர் மரபுகள் என அனைத்தையும் ஆழமாக உணர்ந்து, அவற்றைத் தன் படைப்பினுள் ஒத்திசைவுடன் கட்டமைக்கத் தெரிந்த படைப்பாளியும் அவரன்றிப் பிறிதொருவரில்லை!

பஞ்சு

தமிழ் கற்ற கல்வியாளர்; மார்க்சீயம் கற்ற வரலாற்றுப் புரிதல் கொண்டவர். மனித வாழ்வு

குறித்து ஓயாத தேடுதல் கொண்ட சிந்தனையாளர்; அபத்தங்கள் நிறைந்த வாழ்க்கையில் மனித மனங்களின் ஊடாகத் தொடர் ஊடாட்டம் கொண்டு நயப்பாலும் வியப்பாலும் மலரும் உணர்வுகளையும் கருத்துகளையும் கவிதைகளாகவும் கதைப் புனைவுகளாகவும் வெளிப்படுத்தும் படைப்பாளி; நசுக்கப்படும் மக்கள் பிரிவைச் சார்ந்த இடதுசாரிச் சிந்தனைப் போராளி.

பின்நவீனத்துவப் போக்குகளை உள்வாங்கிக் கொண்டு காலவெளியில் குரலற்றுத் தவித்த, தவிக்கும் பெண்கள் மற்றும் தலித்துகளுக்காக ஓயாத குரலானவர். பின் நவீனத்துவச் சொல்லாடல் முறையில், தமிழ் இனமும் தமிழ் மொழியில் காலந்தோறும் ஒடுக்கப்பட்டவையே என்று கருத்துரைத்து இவ்வினத்தின் மேன்மைக்கும் இம்மொழியின் வாழ்விற்கும் தன்னை வழங்கியவர். விளிம்பு நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட இவற்றை மையத்திற்குக் கொணருவதையே நோக்காகக் கொண்ட புலமைச் செயற்பாட்டாளர்.

சிலப்பதிகாரம்

இந்தப் பணுவல் அவர் நெஞ்சிற்கு எல்லா வகைகளிலும் நெருக்கமானது, உவப்பானது. ஓயவே ஓயாத கடலலைகள் போல் ஒவ்வொரு நொடியும் எழுந்தெழுந்து மோதும், கருட்டி எடுத்துச் சென்று ஆழத்தில் ஆழ்த்தும் வாழ்வின் புதிர்களுடன் ஊடாடும் ஒருமனத்திற்கு இந்தப் பணுவலைவிட நெருக்கமானதாக வேறேது இருக்க முடியும்? தன் அடையாளத்தைத் தேடும் வரலாற்றுத் தெளிவு கொண்ட உள்ளத்திற்கு இதனினும் உவப்பான பணுவல் வேறெதுவாகக் கிடைக்க முடியும்?

கடந்த நூற்றாண்டில் எழுச்சியுற்ற தேசிய, தமிழ்த்தேசிய, திராவிட, பொதுவுடைமை என்னும் சித்தாந்தங்களின் ஆடுகளமாக இப்பணுவல் எவ்வாறு நிகழ்ந்ததென்பதையே ஆய்வாக மேற்கொண்டார்.

சிலம்பின் கதை மாந்தர்கள் மேற்கொண்ட பயணங்களை உளவியல் அணுகுமுறையில் மேற்கொண்ட அவரது ஆய்வு மிகப் புதுமையான முயற்சியாகப் பார்க்கப்பட்டது; வரவேற்கப்பட்டது.

சிலப்பதிகாரக் கதைப் புனைவைப் 'புகுத் தறிவு' நோக்கில் கண்டு அதனைப் பிற்போக்குத் தனமானது என்று விமர்சித்த கருத்துகளைப் புறந்தள்ளுவது அவருக்குக் கடினமான ஒன்றாக இருக்க வில்லை.

என்னெனில் தமிழில் தொன்மவியல் திறனாய்வின் தேவையை வலியுறுத்தி எழுதிய முன்னோடி எனும் வகையில், மக்களிடம் ஆழ் படிமங்களாக உறைந்து கிடக்கும் தொன்மங்களைப் பயன்படுத்தும் படைப்பாளி எத்தகைய உயிரோட்டம் மிக்க உன்னதப் படைப்பைப் படைக்க முடியும் என்ற கருத்திற்குச் சிலப்பதிகாரமே ஒப்பற்ற எடுத்துக் காட்டென்பதை உணர்ந்திருந்தார். தானும் ஒரு

புனைகதைப் படைப்பாளி எனும் வகையில் சிலம்பின் 'புகுத்தறிவு முரண்களைப்' புரிந்துகொள்வது எளிதாகவும் படைப்புச் சூத்திர உணர்தலாகவும் இருந்தது.

ஆகவே அனைத்தையும் தாண்டி, தமிழ்ப் பண்பாட்டு அசைவியக்கத்தில் சிலப்பதிகாரம் என்னும் கதை பெற்றுள்ள இடத்தை அறிந்திருந்தார்; செவ்வியல் இலக்கியமாக மட்டுமின்றி, நாட்டுப்புற இலக்கியமாக, கூத்தாக, வழிபாடாக எண்ணற்ற வேர்களின் மீது இது நிலைகொண்டதன் காரணம் அவருக்குத் தெளிவுபட்டிருந்தது.

சிலப்பதிகாரத்தை உரைநடையில் எழுதிப் பார்க்கும் எண்ணம் தன்னுள் முகிழ்த்ததாகவும் பின்னர் உரைநடையின் அழகியலால் ஈர்க்கப்பட்டுத் தொடர்ந்ததாகவும் செய்யுளாகப் படித்ததைவிட உரைநடையில் தன்னுள் ஒரு கிளர்ச்சி எழுச்சியுற்றதாகவும் முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார் பஞ்சு.

19ஆம் நூற்றாண்டு முதல் மொழி வளர்ந்த சமூக, அரசியல், பொருளாதாரச் சூழல் இன்று பல்வேறு செல்நெறிகளைப் படைத்துள்ளது. 'எளிய பதங்கள், எளிய நடை, எளிதில் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய சந்தம், பொது ஜனங்கள் விரும்பும் மெட்டு - இவற்றினை உடைய காவியமொன்று தற்காலத்தில் செய்து தருவோன் நமது தாய்மொழிக்கும் புதிய உயிர் தருவோனாகிறான். ஒரிரண்டு வருசத்து நூற்பழக்கமுள்ள தமிழ் மக்களெல்லோருக்கும் நன்கு பொருள்விளங்கும்படி எழுதுவதுடன் காவியத்துக்குள்ள நயங்கள் குறைவு பட்டாமலும் நடத்தல் வேண்டும். ('பாஞ்சாலி சபதம், முகவுரை) இவ்வாறு கால இயக்கத்தைப் புரிந்து கொண்டதாலேயே யாரும் பெறாத வெற்றியைப் பாரதி பெற்றான்.

பஞ்சு அவர்களின் நோக்கம் என்ன? சிலம்பிற்குப் புதிய உரை எழுதுவதா? கல்விப் புலத்திற்கான படிப்புத் துணைக் கருவியை உருவாக்குவதா?

இந்த வினாக்களுக்கு விடை தேடும்போது ஒன்று புரிகிறது. பஞ்சுவின் நோக்கம் இவை எவையுமல்ல; அவர் தனக்குக் கைகூடி வந்த உரைநடையில் சிலப்பதிகாரத்தை, அதன் அத்தனை அழகுகளோடும் மறு ஆக்கம் செய்ய முயன்றுள்ளார்; அதில் வெற்றிபெற்றுள்ளார் என்றும் உரை முடிகிறது.

இங்கு அவர் உரைநடை எனக் குறிப்பிடுவது கருத்துரைத்து உணர்த்தும் நோக்கில் எழுதப் பெறும் உரைநடையன்று. இது படைப்பு மொழி சார்ந்த உரைநடை!

'படைப்பு மொழி' என்பது வாசகன் உய்த்துணர இடம்கொண்ட, இட்டு நிரப்பிப் புரிந்துகொள்ளும் பகுதிகளைக் கொண்ட

சொற்கட்டுமானங்களைக் கொண்டது; சூழல் மற்றும் கதை மாந்தனின் உணர்ச்சி நோக்கியது; ஓசையொழுங்கு கொண்டது; எழுவாய், பயனிலைகளை உணர்ச்சி நோக்கில் மாற்றியமைப்பது; மனதின் உணர்வோட்டத்தை வசப்படுத்தி வெளியிடுவது!

பஞ்சு தனது உரைநடைப் படைப்பாக்க முயற்சி குறித்துக் குறிப்பிடும்போது,

"மனையறம் படுத்த காதையையும் அடுத்த இரண்டு நாளுக்குள் எனது உரைநடைத் தமிழுக்குள் கொண்டு வந்து விட்டேன். ஆனாலும் எனது உரைநடை சரளமாக இல்லை; செம்மைப்பட வேண்டுமென்கின்ற உணர்வும் இரண்டாவது கதையை எழுதும் போது தோன்றியது. எனவே மீண்டும் முதல் கதையிலிருந்து தொடங்கினேன். இரண்டாவது தடவை, மூன்றாவது தடவை என்று எழுதினேன். இறுதியாக, நான்காவது தடவை இரண்டு கதைகளையும் எழுதி முடித்த பிறகுதான் சிலம்பிற்கான உரைநடை எழுத்தின் சூட்சுமம் எனக்கும் பிடிபட்டுவிட்டது போல் தோன்றியது."

எனக் குறிப்பிடுவது மனங்கொளத்தக்கது.

இந்த இடத்தில் ஒன்றைக் கூறவேண்டும்.. படித்தல், கற்றல், பயிலல் ஆகியன ஒரு செயலைக் குறித்த பல சொற்களல்ல; ஒரு செயலின் பலவகைப் படிநிலைகளைக் குறிப்பன ஆகும். அறியும் நோக்கில் மேற்கொள்ளப்படும் 'படித்தலைக்' கடந்து அமைவது ஒன்றை ஆழ்ந்து அறிந்து உணரும் நோக்கிலானது 'கற்றல்'.

ஒரு பனுவலில் தொடர்ந்து இடையறாது திரும்பத் திரும்ப மூழ்கி, சொல்லிலும் பொருளிலும் அழகிலும் திளைத்து ஊடாடும் செயற்பாடு பயிலுதல். 'ஆழ்ந்திருக்கும் கவியுள்ளம் காணும் அரிய பெரும் வாய்ப்பு இதன் மூலமே வரமாக வாய்க்கின்றது.

பஞ்சு, சிலம்பினைத் தன் வாழ்நாள் பயில் துறையாக ஆக்கிக் கொண்டு, நிறைவின்மை கொண்டு, நிறைவை நோக்கி முயன்று முயன்று செம்மைகொண்டு, இவ்வுரைநடையாக்க முயற்சியில் வெற்றிகொண்டுள்ளார். இளங்கோவின் சொல்லாடல் சூட்சுமங்களைக் கண்டடைந்து, இன்றைய மொழியில் மறு ஆக்கம் செய்து சாதனை புரிந்துள்ளார். அவர் மொழியில் "மூலத்தின் அழகு குன்றாமல்" இன்றைய தலைமுறையின் கலையனுபவம் நோக்கியும், தமிழ் மரபறிதல் நோக்கியும், தன் அடையாளமறிதல் நோக்கியும், அனைத்திற்கும் மேலாக வாழ்வறிதல் நோக்கியும் வடித்துத் தந்துள்ளார்.

பஞ்சுவின் எல்லா முயற்சிகளையும் போலவே இம்முயற்சியும் 'நாட்டு மக்கள் நலமுற்று வாழ்தலை' நோக்கிய வெற்றிச் செயற்பாடுதான்!

சிங்களப் பெயர்களின் சாதிய, நிலப்பிரபுத்துவ, காலனித்துவ பின்புலம்

“சிங்களவர்கள் வங்க தேசத்தில் சிங்கபுரத்திலிருந்து இந்த தேசத்துக்கு வந்த ஆரிய இனம். நமது கோத்திரப் பெயர்கள் அந்த பண்பாட்டின் படியும், மொழியின் படியும் சூட்டப்படவேண்டியவை. வியாச, அனுராத, சிங்கபாகு, சுரநில, கோத்தபாய, அபய, சோனுத்தர, மகாநாம, நந்தமித்திர, திகாபய, சுமண, ரந்தேவ, திஸ்ஸ, பியதாச, தேவனம்பியதிஸ்ஸ, விஜயவர்தன, ஸ்ரீ சங்கபோதி, பராக்கிரம, விக்கிரம, நரேந்திரசிங்க, மகிந்த போன்ற ஆண்களின் பெயர்களும், விஜயி, சிங்கவள்ளி, லீலாவதி, அனுலா, சங்கமித்த, லீலா, ரூபாவதி, பிரபாவதி, ரத்னாவளி, சினேகலதா போன்ற பெண்களின் பெயர்களும் நமது மூதாதையர் போல வைக்கப்பட வேண்டும். தற்போது பயன்படுத்தப்பட்டுவரும் கரோலிஸ், அந்திரயாஸ், ஜகொலிஸ், ஜுவானிஸ், ஹரமானிஸ், பஸ்தியான், வில்லியம், அல்லஸ், லிவேரா, டயஸ், பெரேரா, பீரிஸ், சரம், பெர்னாண்டோ, கத்தரினா, ஜாஸ்தினா, பவுஸ்தினா, கிளாரா, மங்கோ, அங்கோ போன்ற பறங்கிப் பெயர்களைக் கைவிட வேண்டும்”

பரம்பரைப் பெயரை தலைமுறையாகப் பயன்படுத்துவது உலகிலுள்ள பல நாடுகளில் பல இனக்குழுமங்கள் மத்தியில் நிலவி வருகிற ஒரு வழக்கம் தான். குடும்பப் பெயர் + நடுப் பெயர் + வழங்கப்பட்ட பெயர் என்கிற பெயர்களைச் சேர்த்து, கோர்த்து அழைப்பது ஒன்றும் புதியதல்ல. ஆனால் இலங்கையில் சிங்கள சமூகத்தில் “பெயரிடுதல்” என்பது தனிச் சிறப்பைக் கொண்டிருக்கிறது. தனியான முறைமையையும் கொண்டிருக்கிறது. மேலும் வர்க்கம், சாதி, குலப்பெருமை, பதவி, பட்டம், ஊர்ப்பெருமை போன்றவற்றை உள்ளடக்கியதாக இப்பெயர்கள் அமைந்திருப்பதும் அதை தலைமுறை தலைமுறைக்கும் கடத்துவதும் ஒரு பண்பாட்டு வழக்கமாக இருந்து வருகிறது.

காலனித்துவ செல்வாக்கை எடுத்துக்கொண்டால் போர்த்துக் கேயர் இலங்கையில் விட்டுச்சென்ற பண்பாட்டு பழக்கவழக்கங்களில் ஒன்று நம் நாட்டவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட பெயர்கள். ஐந்து நூற்றாண்டுகள் கடந்தும் சிங்களப் பெயர்களில் இரண்டறக் கலந்துவிட்டுள்ளன.

சில்வா, பெரேரா, சிஞ்ஞோ, பொன்சேகா, பெர்னாந்து, அல்விஸ், டயஸ், கொஸ்தா, அல்போன்சு, அல்மேதா, தி மெல், வாஸ், மென்டிஸ், ரொட்ரிகோ என இந்தப் பட்டியல் நீளுகின்றன. இந்தப் பெயர்களை போர்த்துகீசப் பெயர்களாக மட்டுமே நாம் விளங்கி வைத்திருக்கிறபோது இப்பெயர்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் பின்னால் அந் நாட்டில் அர்த்தங்கள் உண்டு. போர்த்துக்கேய - ஆங்கில அகராதிகள் மூலம் இவற்றை மேலும் உறுதியாக விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.

இலங்கையை அதிக காலம் ஆண்டவர்கள் போர்த்துகேயர். போர்த்துகேயர் 156 வருடங்களும், ஒல்லாந்தர் 140 ஆண்டுகளும், ஆங்கிலேயர் 133 ஆண்டுகளும் இலங்கையை ஆண்டார்கள். போர்த்துக்கேயர் இலங்கையை ஆண்ட அந்த 156 வருடங்களில் பெரும் பண்பாட்டு ஆக்கிரமிப்பை நிகழ்த்திவிட்டுத் தான் சென்றார்கள். அன்றாடம் பயன்படுத்தும் பொருட்கள், சூழலில் உள்ளவை, நபர்களின் பெயர்கள் என அனைத்திலும் போர்த்துகேய சொல்லாடலை ஸ்தூலமாக நிறுவி விட்டுத்தான் சென்றார்கள்.

ரோமன் கத்தோலிக்க தேவாலயத்தின் ஆணையின் பிரகாரம் இளவரசர் தர்மபால திருமுழுக்கு கொடுத்து மதம் மாற்றி தமது ஆரசியல் உள்நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டனர். 1543 இல்

கோட்டை ராஜதானியின் அரசர் புவனேகபாகு வுடன் ஒப்பந்தத்தை செய்துகொண்டார்கள். தர்மபாலாவுடன் ஏற்படுத்திக்கொண்ட ஒப்பந்தத்தின் காரணமாக முக்கிய அரசியல் மாற்றங்களுக்கு வழிவகுத்தது. கத்தோலிக்க மதத்துக்கு மாறுவது என்பது அப்படியே போர்த்து கேய் கலாசாரத்துக்கே மாறுவதாக மாறியது. இந்தக் காலப்பகுதியில் பெயர்களைச் சூட்டுவது, மாற்றுவது என்பதன் பின்புலத்தில் காலனித்துவ உள்நோக்கம் இருக்கவே செய்தது.

குசுமாசன தேவி - “தோன கத்தரீனா” வாக ஆனார். கரலியத்தே பண்டார - “தொன் பிலிப்” ஆக ஆனார். அந்த காலப்பகுதியில் “சுபாஷித்தய” போன்ற பிரபல இலக்கியங்களைப் படைத்த அழகியவன் முக்கவெட்டி - “தொன் ஜெரனிமோ” வாக மாறி அந்தக் காலப்பகுதியில் “கொன்ஸ்தாந்தி ஹட்டன்” என்கிற தலைப்பில் அன்றைய போர்த்துகேய தளபதியைப் பற்றிய பிரபல காவியத்தை எழுதினார்.

உதாரணத்துக்கு நாம் அறிந்த சில பிரபல பெயர்கள் அந்தக் காலப்பகுதியில் எப்படி மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகின என்பதைப் பார்க்கலாம்

செண்பகப் பெருமான் (சப்புமல் குமாரயா), இசபெல்லா கொர்னேலியா பெருமான் (கஜமான் நோனா), பிரான்சிஸ்கோ பெர்னாண்டோ (புரான்

அப்பு), டேவிட் ஹேவாவிறணா (அனகரிக தர்மபால), ஜோர்ஜ் வில்பிரட் அல்விஸ் சமரகூன் (ஆனந்த சமரக்கூன்), டெய்ஸி ராசம்மா டேனியல்ஸ் (ருக்மணி தேவி), ரீட்டா ஜெனீவ் பெர்னாண்டோ (லதா வல்பொல), ஆல்பர்ட் பெரேரா (அமரதேவ), டான் ஜான் அபேவிசுரம (ஜோ அபேவிசுரம), பெர்சி மகேந்திரா (மஹிந்த ராஜபக்ச), போனிலிபேஸ் பெரேரா (ரவீந்திர ரந்தெனிய), அன்டன் விஜய குமரதுங்க (விஜய குமரதுங்க), வர்ஜீனியா பீரிஸ் (வீணா ஜெய கோடி), பாத்திமா பதிராஜா (கோதமி பதிராஜா), லாரன்ஸ் ரோமியோ துமிந்த சில்வா (துமிந்த சில்வா), ஜார்ஜ் பீரிஸ் மலலசேகர (குணபால பியசேனா மலலசேகர).

போர்த்துகேயர் வடக்கில் யாழ்ப்பாணம், மன்னார், திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு போன்ற தமிழர்கள் செறிவாக வாழ்ந்த பகுதிகளில் கத்தோலிக்க மத மாற்றங்களை அதிகம் செய்திருந்தபோதும் தெற்கில் சிங்களவர்கள் அளவுக்கு தமிழர்கள் போர்த்துகேயர்களாக மாறிவிடவில்லை. பெயர்களைக் கூட சிங்களவர்கள் அளவுக்கு தமிழர்கள் சுவீகரித்துக்கொள்ளவில்லை.

தெற்கைப் பொறுத்தளவில் களுத்துறை, காலி, மாத்தறை போன்ற பிரதேசங்களில் காணப்பட்ட சாதியப் பாகுபாடுகள் காரணமாக ஒல்லாந்தர் காலப்பகுதியில் அதிகமானோர்

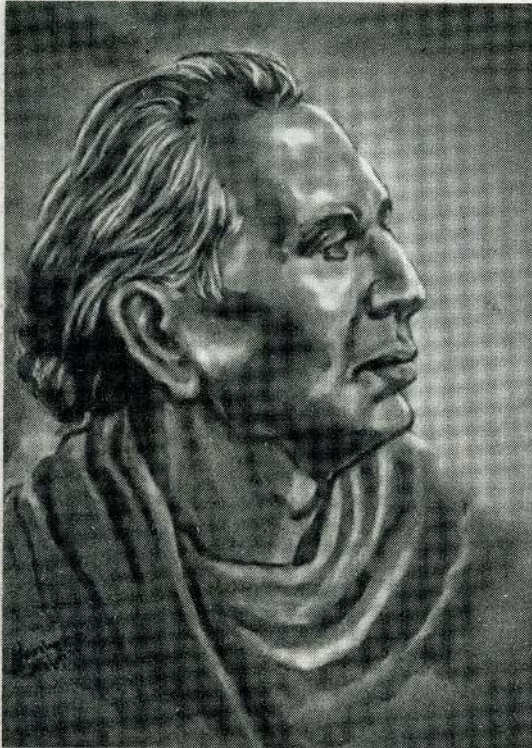
இதே வேளை இலங்கையில் பெரியார் இயக்கம், திராவிடர் கழகம் என்பன தீவிரமாக இயங்கிய காலத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினரின் பெயர்கள் தூய தமிழ்ப் பெயர்களாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அது இயக்கமாகவும் முன்னெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் இங்கு நினைவுபடுத்தியாக வேண்டும்.

கிறிஸ்தவ மதத்துக்கு மாறி தமது பெயர்களையும் மாற்றிக்கொண்டனர். இவ்வாறு பெயர்களை மாற்றிக்கொண்டதன் பின்னால் சாதியக் காரணிகள் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன.

போர்த்துக்கேயர் (1505 - 1657), ஒல்லாந்தர் (1658-1796) ஆகியோர் மொத்தம் 290 ஆண்டுகள் இலங்கையை ஆட்சி செய்தபோதும் கண்டி இராஜ்யத்தைக் கைப்பற்றமுடியவில்லை. கண்டி இராச்சியம் விசாலமானதாக இருந்தது. அதே வேளை கண்டி இராச்சியத்தைச் சுற்றி இலங்கை முழுவதுமான கரையோரப் பகுதிகளை போர்த்துக்கேயரும் ஒல்லாந்தரும் ஆண்டனர். இவர்களின் ஆளுகைக்குட்பட்ட பிரதேசங்களில் தான் அவர்களின் கலை, கலாசார, பண்பாட்டு செல்வாக்குக்கு உட்பட்டிருந்தது. இந்த கரையோரப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த மீன்பிடி சமூகமான கரையார் சமூகங்களே அவர்களின் செல்வாக்குக்கு நேரடியாக ஆட்பட்டிருந்தார்கள். எனவே மதமாற்றத்துக்கு உள்ளானவர்களும் அவர்கள் தான். இன்றும் சிங்கள “கராவ” (கரையார்), தமிழ்க் கரையார் சமூகங்களில் அதிகளவானோர் கிறிஸ்தவர்களாக காணப்படுவதும் இந்தப் பின்னணியில் தான். அதிகளவு கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களையும் கூட நாட்டுக்குள்ளே காண்பதை விட கரையோரப் பிரதேசங்களிலேயே அதிகம் நாம் காண முடியும்.

எனவே, இந்தப் பெயர் மாற்றங்களுக்கு அதிகமாக ஆளானவர்கள் திருமுழுக்கு பெற்று பெயர்கள் மாற்றப்பட்ட கரையோரச் சமூகமான “கரையார்” சமூகமே. அதேவேளை பிற காலத்தில்

anagarika

கொவிகம சாதியினரில் சில்வா, பெரேரா போன்ற பெயர்களை சுவீகரித்துக்கொண்டவர்களும் இருக்கவே செய்கின்றனர்.¹

டச்சுக்காரர் காலத்திலும், ஆங்கிலேயர் காலத்திலும் போர்த்துக்கேயர் அளவுக்கு மத மாற்ற நடவடிக்கைகளிலோ, பெயர் மாற்ற நடவடிக்கைகளிலோ தீவிரமாக ஈடுபடவில்லை. ஆனால் போர்த்துக்கேயர் காலத்துக்கு பெயர்கள் அப்படியே நீடித்தன.

போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் தொழிலை வைத்து அவர்கள் போர்த்துக்கேய மொழியில் அடையாளம் கண்டவர்களுக்கு சிங்கள அர்த்தத்தில் பெயர்கள் வைத்துக் கொண்டதும் நிகழ்ந்தது. உதாரணத்திற்கு “பட்டபெந்திகே” என்கிற பெயரை அறிந்திருப்பீர்கள். அதாவது “பட்டியைக் கட்டுபவர்” என்று பொருள். போர்த்துக்கேயர்களின் படையில் “Lascorine guards” என்கிற குதிரைகளைக் கட்டிப் பராமரிக்கும் ஒரு பிரிவினர் இருந்திருந்தார்கள். சிங்களத்தில் அவர்கள் அழைக்கப்பட்ட அதே பெயர் பின்னர் சிங்களப் பெயராகத் தொடர்ந்தது.

ஆங்கிலேயர் இலங்கையைக் கைப்பற்றிய போது கண்டி உட்பட முழு இலங்கையையும் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்திருந்தார்கள். எனவே 19ஆம் நூற்றாண்டில் மலையகப் பகுதிகளில் கத்தோலிக்கம் உள்நுளைந்தபோது கத்தோலிக்க மதத்துக்கு மாறியவர்கள் ஆங்கிலேய கத்தோலிக்கப் பெயர்களை சூட்டிக்கொண்டார்கள். அப்பெயர்கள் ஏற்கெனவே இருந்த போர்த்துக்கேய, டச்சு கால கிறிஸ்தவப் பெயர்களை விட அலங்காரமாகவும், ஆடம்பரமாகவும், பெருமையாகவும் பார்க்கப்பட்டது. பெரேரா, சில்வா, அல்விஸ், சொய்சா போன்ற பெயர்கள் அல்லாமல் தோமஸ், அந்தனி, ஷெல்டன், ஸ்டான்லி, நெவில், அலைஸ், கார்மன், மேரி இரேன், கிளிப்போர்ட், ரல்ப், லெஸ்லி போன்ற பெயர்கள் பெருமிதமாக நோக்கப்பட்டது.

இதே வேளை இத்தகைய மேற்கத்தேய பெயர்களை இலங்கையர்கள் அழைக்கும்போது தமக்கான உச்சரிப்பில் மாற்றிக்கொண்ட வேடிக்கையும் நிகழ்ந்தன. கப்ரியல் - கபிரியர் ஆனார். ஹேர்மன் - ஹெரமானிஸ் ஆனார். எந்தனி - அந்தோணியாகவும், என்டனியாகவும் ஆனார், க்ரகறி - கிரிகோரிஸ் ஆனார், ஜெர்மைன் - ஜொரமானு ஆனார். இப்படி புழக்கத்திலுள்ள ஒரு தொகை பெயர்களை உதாரணம் காட்டிக் கொண்டு செல்ல முடியும்.²

தமிழ்ச் குழுவில் கிறிஸ்தவப் பெயர்கள் கூட “யேசு-தாசன்”, “அந்தோணி - முத்து”, “சுவேரி - முத்து” என பெயர்களின் தமிழ்ப்படுத்தலைக் காணமுடியும். சிங்கள சமூகத்தைப் பொறுத்தன வில் இப்படியான காலனித்துவகால ஆங்கிலப் பெயர்களை கிறிஸ்தவர்கள் அல்லாத பௌத்தர்

களும் கூட வைத்திருந்தார்கள். சிலர் காலப் போக்கில் கிறிஸ்தவ மதத்திலிருந்து மீண்டும் பௌத்தத்துக்கே திருப்பி வந்தார்கள். ஆனால் அவர்களின் பரம்பரைப் பெயர்களாக அதே கிறிஸ்தவப் பெயர்களே தொடர்ந்தன.

19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில்; பௌத்த மறுமலர்ச்சி காலப்பகுதியில் சிங்கள பௌத்த தனத்தைக் கொண்டாடுதல், போற்றுதல், வளர்த்தெடுத்தல் என்கிற பிரச்சாரம் மும்முரமாக இருந்தது. சுதேசியத்தைக் கொண்டாடுதல் என்கிற இந்த பிரச்சாரத்தின் ஒரு அங்கமாக மேற்கத்தேய கிறிஸ்தவ பெயர்களைக் கைவிடுவதும் ஒரு அங்கமாக இருந்தது.

அநகாரிக தர்மபாலாவின் வகிபாகம்

பௌத்த மறுமலர்ச்சியின் ஒரு காலகட்டத்தின் தந்தையாக அறியப்படும் அநகாரிக தர்மபாலாவின் உண்மையான பெயர் தொன் டேவிட் ஹேவாவித்தாரண. அவரது தந்தையின் பெயர் எச்.தொன் கரோலிஸ் ஹேவாவித்தாரண. 12.01.1886 அன்று டேவிட் தனது தந்தைக்கு அனுப்பிய கடிதத்தின் மூலம் தனது பெயரை மாற்றப்போவது குறித்த அனுமதியைக் கேட்டிருந்தார். தந்தை கரோலிஸ் இதே காலப்பகுதியில் பிரம்மஞான சங்கத்தின் ஆதரவாளராக ஆகியிருந்தார். எனவே அவரும் தனது விருப்பத்தை அளித்திருந்திருந்தார். அதன் பிரகாரம் தர்மபால ஹேவாவித்தாரண என்று ஆரியப் பெயரை சூட்டிக்கொண்டார். பிற்காலத்தில் அவரின் பிரம்மச்சரியத்தின் காரணமாக அவருக்கு “அநகாரிக” என்கிற பெயரும் சூட்டப்பட்டது.

அநகாரிக தர்மபாலவும் 1898இல் “கிஹி தின சரியாவ” எனும் பெயரில் ஒரு ஒழுக்கக் கோவை கைநூலை வெளியிட்டார். அதில் அவர் நாளாந்தம் உண்பது, மலங்களிப்பது தொடங்கி தேசியக் கடமைகள் வரை வரையறுக்கிறார். அதில் இனத்துவ, சாதிய ஒழுக்கங்களும் உள்ளடங்கும். அதில் “சிங்கள ஆடைகள்” எனும் தலைப்பின் கீழ் “ஹம்பயாக்கள்” அணிவதைப் போன்ற சாரங்களை (லுங்கி) அணியக்கூடாது, பறங்கியர்களைப் போல காற்சட்டை அணியக்கூடாது என்று 3, 4 விதிகளில் குறிப்பிடுகிறார்.

“சிங்களப் பெயர்கள்” என்கிற தலைப்பின் கீழ் இப்படித் தொடங்குகிறார்,

“சிங்களவர்கள் வங்க தேசத்தில் சிங்கபுரத்திலிருந்து இந்த தேசத்துக்கு வந்த ஆரிய இனம். நமது கோத்திரப் பெயர்கள் அந்த பண்பாட்டின் படியும், மொழியின் படியும் சூட்டப்படவேண்டியவை. வியாச, அனுராத, சிங்கபாகு, சுரநிமல, கோத்தபாய, அபய, சோனுத்தர, மகாநாம, நந்தமித்திர, திகாபய, சுமண, ரந்தேவ, திஸ்ஸ, பியதாச, தேவனம்பியதிஸ்ஸ, விஜயவர்தன, ஸ்ரீ சங்கபோதி, பராக்கிரம, விக்கிரம, நரேந்திரசிங்க,

மகிந்த போன்ற ஆண்களின் பெயர்களும், விஜாயி, சிங்கவள்ளி, லீலாவதி, அனுலா, சங்கமித்த, லீலா, ருபாவதி, பிரபாவதி, ரத்னாவளி, சினேகலதா போன்ற பெண்களின் பெயர்களும் நமது மூதாதையர் போல வைக்கப்பட வேண்டும். தற்போது பயன்படுத்தப்பட்டுவரும் கரோலிஸ், அந்திரயாஸ், ஜகொலிஸ், ஜுவானிஸ், ஹரமானிஸ், பஸ்தியான், வில்லியம், அல்லஸ், லிவேரா, டயஸ், பெரேரா, பீரிஸ், சரம், பெர்னாண்டோ, சுத்தரீனா, ஜஸ்தினா, பவுஸ்தினா, கிளாரா, மங்கோ, அங்கோ போன்ற பறங்கிப் பெயர்களைக் கைவிட வேண்டும்”

ஆங்கிலப் பெயர்களைக் கொண்ட சிங்களவர்களைக் காண நேருகிற போதெல்லாம் அவர் அவர்களின் பெயர்களைக் கிண்டல் செய்வதை ஒரு பழக்கமாகவே கொண்டிருந்தார். கல்கத்தாவில் 6 ஆண்டுக்கால சிறைவாழ்க்கையை அனுபவித்துவிட்டு இலங்கை திரும்பியதன் பின்னர் அவர் மகாபோதி நிலையத்தில் நடத்திய ஒரு கூட்டத்தில் இப்படி உரையாற்றினார்: “பற சுத்தா தடைசெய்திருந்த சிங்கள பௌத்தயாவை ஆரம்பிக்கப் போகிறேன். தேசத்துக்காகவும், இனத்துக்காகவும், மதத்துக்காகவும் பணியாற்ற முன்வர இஷ்டமானவர்கள் என் முன்னால் வாருங்கள்” என்றதும். ஒரு இளைஞர் முன்னால் சென்றார்.

“உனது பெயர்?” - “ஹரமானிஸ்”

“காட்டு யானையே! (வல் அலிய) தடிமாடே! அந்நியப் பெயரை வைக்காதே! உனது பெயர் இன்றிலிருந்து சோமசேன, உனது கடமை பத்திரிகையை அச்ச செய்து விநியோகிப்பது.”

இன்னொரு இளைஞரும் முன்வந்தார்.

“நீ யார்?” - “ஜாகோலிஸ்”

“காட்டு யானையே! அந்த பெயரை பாவிப்பதற்கு வெட்கமில்லையா? இன்றிலிருந்து உனது பெயர் சுசுததாச உபயவிக்கிரம. பத்திரிகையை தொகுக்கும் பணி உன்னுடையது.”³

பெயருக்குள் ஒளிந்திருக்கும் எதி

இலங்கையின் வடக்கில் கூட தமிழ் பெயர்களை கிறிஸ்தவப் பெயர்களாக மாற்றிக்கொண்ட பலரைப் பற்றி நாம் அறிவோம். ஆனால் மீண்டும் தமிழ்ப் பெயர்களை மாற்றிக்கொள்வதற்கான செயல் அங்கு இடம்பெறவில்லை. அது ஒரு பிரக்ஞை மட்டத்தில் கூட இருக்கவில்லை. அது ஒரு இயக்கமாக நடக்கவில்லை. ஆனால் சிங்கள சமூகத்தில் அது ஒரு இயக்கமாக முன்னெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தெற்கில் பௌத்த மறுமலர்ச்சி இயக்கமும், வடக்கில் சைவ மறுமலர்ச்சி இயக்கமும் ஏறத்தாழ ஏக காலத்தில் தான் நிகழ்ந்தது என்பதையும் நினைவிற் கொள்ளவேண்டும்.

இதே வேளை இலங்கையில் பெரியார்

இயக்கம், திராவிடர் கழகம் என்பன தீவிரமாக இயங்கிய காலத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினரின் பெயர்கள் தூய தமிழ்ப் பெயர்களாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அது இயக்கமாகவும் முன்னெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் இங்கு நினைவுபடுத்தியாக வேண்டும்.

தமிழில் இன்று பெயர்களிடுவது நவீனப் பட்டிருக்கிற போதும் முன்னர் இப்படி பெயரிடுதலின் பின்னால் ஒரு சாதிய அரசியல் இருக்கவே செய்தது. இன்றும் எஞ்சியிருக்கிற அப்பேர்ப்பட்ட பெயர்களைக் கொண்டு ஓரளவு அவர்களின் சாதிய அடுக்கை அடையாளம் காண முயலும் போக்கு எஞ்சவே செய்கிறது.

உதாரணத்துக்கு கந்தன் - கந்தராஜா - கந்தராசா என்பது அடியிலிருந்து மேலே செல்லும் சாதிய அடுக்காகக் கொள்ளப்படுகிறது. அதிகமாக “ன்” என்று முடியும் ஆண் பெயர்களை ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினரின் பெயர்களாகவும், “சா”, “ம்” போன்ற எழுத்துக்களில் முடிகிற பெயர்களை உயர் சாதிப் பெயர்களாகவும் கருதுகிற ஒரு நம்பிக்கை கடந்த காலங்களில் நிலவவே செய்தது. நவீன பெயரிடல் மரபில் தமிழ்ப் பெயர்களே சுத்தமாக அற்றுப்போகிற இன்றைய நீட்சியில் இந்த சாதிய அடையாளத்துக்கெல்லாம் வழியில்லாமல் போனது எனலாம்.

சிங்கள சமூகத்தில் சொய்சா போன்ற பெயர்கள் கொவிகம சாதியல்லாதவர்களைக் குறிப்பதாகவும், நாணயக்கார, பண்டா போன்ற பெயர்கள் கொவிகம சாதியைக் குறிப்பதாகவும் நம்பிக்கை நிலவுகிறது.⁴

தென்னிலங்கை சிங்களச் சூழலில் 1930 களின் பின்னர் தேசிய உடை, தேசிய உணவு, தேசிய சின்னங்கள், தேசிய மொழி, என்பனவற்றை மறுவுருவாக்கப் பணிகள் முன்னெடுக்கப்பட்ட போது பெர்னாண்டோ, பெரேரா, சில்வா போன்ற பெயர்கள் மெதுமெதுவாக தவிர்க்கப்பட்டு அவை பரம்பரைப் பெயர்களுடன் மாத்திரம் நின்றுகொண்டன. அதற்குப் பதிலாக விஜேரத்ன, குணரத்ன, அமரசிங்க போன்ற பெயர்கள் “கே” என்கிற சொல்லையும் சேர்த்து நீடிக்கப்பட்டது. ஆனால் புதிதாக போர்த்துகேய பெயர்களை சூட்டுவதை தவிர்த்துக் கொண்டனர்.

“கே” பெயர் + தகப்பனின் குடும்பப் பெயர் + தாயின் குடும்பப் பெயர் + வழங்கப்பட்ட பெயர் + பரம்பரைப் பெயர்

ஹேவாகே, பட்டபெந்திகே, கங்கானம்கே, லியனகே, தந்திரிகே, ஆராச்சிகே, மறக்கலகே, என்றெல்லாம் “கே” என்று முடிவதைப் பார்க்கலாம். இன்ன பரம்பரையைச் சேர்ந்த, இந்த வம்சாவளியைச் சேர்ந்த, இந்த ஊரைச் சேர்ந்த, இந்த அந்தஸ்துக்குரிய, இந்த பதவிக்குரிய என்கிற அர்த்தத்தையே அது தருகிறது.

ஆனால் இப்படி “கே” அல்லது “லாகே” என்று முடிகிற பெயர்களின் பின்னால் சூட்சுமான சாதியம் கலந்திருக்கிறது. “கே” என்று முடிவதை “கொவிகம” அல்லாதோரையும் “லாகே” என்பது “கொவிகம” சாதியைக் குறிப்பதாகவும் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது.

உதாரணத்திற்கு “முதியான்சேலாகே” என்கிற பெயர் “சிங்கள - பெளத்த - மலைநாட்டு (கண்டிய) - கொவிகம - ஆண்” இன் பெயர். இலங்கையின் உயர் குலப் பெயராக இதைக் கொள்கின்றனர். மேலும் “முதியான்சே”, “ஆராச்சி” போன்ற பெயர்கள் பரம்பரைப் பெயராகக் கொண்டாடக் கூடியதுமல்ல. அது கண்டிராஜ்ஜியக் காலத்தில் அரசரால் வழங்கப்பட்ட பதவிப் பெயர். அப்பதவிக்கு உரியவர் இறந்ததும் இயல்பாகவே அவரோடு அந்தப் பெயரும் நின்றுவிடும். ஆனால் அப்பெயரை “முதியான்சலாகே”/ “ஆராச்சிலாகே” என “லாகே” (பரம்பரையிலிருந்து வந்த-) என்று பெயர்களுடன் தொடர்கிற போக்கை காணலாம்.

மேலும் “கே” என்பதை ஒருமை என்றும், “லாகே” என்பதை பன்மையிலும் அர்த்தம் கொள்ளப்படுவதையும் காண முடிகிறது.

கண்டி பெளத்த உயர் பீடமான சீயம் நிக்காயவின் அஸ்கிரி பிரிவு ஒரு காலத்தில் மலைநாட்டு சிங்கள பெளத்த கொவிகம சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் நிக்காயவாகத் தான் இருந்தது. பிற காலத்தில் அவர்கள் “மலைநாட்டு” என்பதை அகற்றிக்கொண்டார்கள். ஏனென்றால் கரையோர சிங்கள பெளத்த கொவிகம சாதியைச் சேர்ந்தவர்களை இணைக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள். இவர்களுக்கு “கே”, “லாகே” என்பதை வைத்து இணைக்கப்படும் பிக்குமாரை அடையாளம் கண்டார்கள்.

சிங்கள சமூகத்தில் பல கணவர் முறை இருந்ததை அறிவீர்கள். இந்த “பல கணவர்” முறை கண்டிய சமூக அமைப்பிலேயே நடைமுறையில் இருந்தது. “சிறிசேனகே” என்று பெயர் இருந்தால் அவர் கண்டிய சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒருவராக இருக்க முடியாது என்பது நம்பிக்கை. ஏனென்றால் பலகணவர் முறைப்படி “லாகே” என்று இருந்தால் தான் “சிறிசேனமார்களின்” பிள்ளை என்பது அறியவரும். உதாரணத்திற்கு “சிறிசேனலாகே உதய மதுஷங்க” என்பது பெயர். ஆக... இதுவும் “லாகே” என்கிற பெயரைக் கொண்டு கண்டியைச் சேர்ந்த சிங்கள பெளத்த உயர் கொவிகம ஆணுக்குப் பிறந்தவர் என்பதை உறுதிசெய்யும் ஒரு போக்கும் இருந்திருக்கிறது என்கிற ஒரு வாதமும் முன்வைக்கப்படுகிறது. ஆனால் “லாகே” என்கிற பன்முக அடையாளத்துக்கு இது மட்டுமே காரணம் அல்ல என்பதையும் இங்கு பதிவு செய்தாக வேண்டும்.

பௌத்த பீடங்கள்

சமீபத்தில் ஒரு பத்திரிகை விளம்பரம் ஒன்றைக் கண்டேன். “பௌத்த துறவியாவதற்கு ஓர் சந்தர்ப்பம்” என்கிற அத்தலைப்பில் வெளியான அந்த விளம்பரம் இப்படி கூறுகிறது.

“சீயம் நிக்காய விகாரையொன்றில் துறவியாகி பௌத்த தீட்சை பெற்று விகாரைக்கு பொறுப்பு வகிக்கக் கூடிய விருப்பமுள்ள 20-65 வயதுக்குட்பட்ட பெயரில் “கே” இல்லாமல் “லாகே” என்று இருப்பவர் மாத்திரம் கீழ்வரும் இலக்கத்துடன் தொடர்பு கொள்க.

சாமனேற சங்க பிக்குமாரும் பரீசிலிக்கப் படுவர்.

இல -

இந்த விளம்பரம் பல செய்தித்தாள்களிலும் சமூக வலைத்தாள்களிலும் பரவலாக கண்டனத்துக்கு உள்ளாக்கப்பட்டது. சாதாரண சமூக அமைப்பில் மாத்திரமன்றி சாதியத்தை மறுக்கும் பௌத்த மதத்தின் பேரால் இலங்கை பௌத்த சங்க பீடங்கள் இப்படி இயங்குவது அதிர்ச்சியளிக்கக் கூடியது தான். ஆனால் இலங்கையின் பௌத்த பீடங்கள் அனைத்தும் சாதிய ரீதியில் தான் பிரிந்து இயங்கி வருகின்றன என்பது கசப்பான உண்மை.

“பத் கவப்பு நம”

சிங்கள சமூக அமைப்பில் “பத் கவப்பு நம” (bat-kawapu nama) என்கிற ஒரு சடங்கு வழக்கில் நெடுங்காலமாக இருக்கிறது. ஒரு குழந்தையை தாய்ப்பாலைக் கைவிடச்செய்து பின்னர் முதற் தடவையாக சோறு ஊட்டும் சடங்கு அது. இந்த சடங்கில் தான் “பட்ட பெந்தி நம” (Patabandhi-nama) அக்குழந்தைக்கு வழங்கப்படும். “பட்ட பெந்தி நம” என்பது வம்சாவளிப் பெயரை அக்குழந்தையின் பெயரோடு சேர்த்தலைக் குறிக்கும் கலைச்சொல். “பட்டங்கட்டி” என்று தமிழில் சுட்டலாம்.

பண்டைய காலத்தில் இப்படி பெயரிடுவதை உயர் குழாமினர் பெரிய நிகழ்வுக்குரிய சடங்காகக் செய்வர். அக்குழந்தையின் பெயரோடு குழந்தையின் முன்னோருக்கு இருந்த பட்டத்தை சேர்த்து “கே” அல்லது “லாகே” என்று வழங்கப்படும். இதை ஒரு சுருப்பப்பட்ட செப்போலையில், அல்லது வெள்ளியோலையில், அல்லது பனையோலையில் பொறிக்கப்பட்ட பட்டயமாக வாசித்து காட்டப்படும். அவ்வாறு வழங்கப்பட்ட பெயர்களையும் அதற்கான அர்த்தங்களையும் E. Reimers 90 வருடங்களுக்கு முன்னர் எழுதிய “Some Sinhalese names and surnames” என்கிற ஆய்வுக் கட்டுரையில் விரிவாக விளக்குகிறார்.⁵

ஜயசிங்ஹ (வெற்றிகரமான சிங்கம்), விஜேரத்ன (வெற்றிகரமான மாணிக்கம்), ஜெய

வர்தன (வெற்றி அதிகரிப்பவர்), ஜெயசூர்ய (வெற்றியின் சூரியன்), அபயகூன் (அச்சமற்ற தலைவர்), விஜேசிங்க (சிங்கத்தை வெல்வது), பண்டாரநாயக்க (ஒரு பிரபு அல்லது ராஜ்யத்தின் திறைசேரி அதிகாரி), ஏகநாயக்க (ஒரே அல்லது நிகரற்ற தலைவர்), மனம்பேரி (பெரிய மனம் படைத்த மனிதன்), அமரகூன் (அழியாத தலைவர் அல்லது மக்களின் ராஜா), இளங்ககூன் (தீவின் அரசன்), திசாநாயக்க (உலகின் நான்கில் ஒரு பகுதியின் அதிபதி), அமரசேகர (அழியாதவர்களில் மிக உயர்ந்தவர்), ஜெயலத் (ஒரு வெற்றி யாளர்), ஜெயதிலக (வெற்றிகரமான தலை ஆபரணம்), நாணயக்கார (நாணயமானவர்), செனவிரத்ன (தளபதிகளின் ரத்தினம்), ராஜபக்சு (ராஜாவுக்கு விசுவாசமானவர்), விஜேவிக்கரம (துணிச்சலின் மூலம் வெற்றியைக் கொண்டுவருபவர்), ஜெயசேகர (வெற்றியாளர்களில் மிக உயர்ந்தவர்), அபயசேகர (துணிச்சலான வீரன்), நவரத்ன (நவ ரத்தினங்கள்), அபய ரத்ன (அச்சமற்றவர்களின் ரத்தினம்), தென்னகூன் (தெற்கின் தலைவர்), விஜேகூன், (வெற்றிகரமான தலைவர்), விஜேவர்தன (வெற்றிகளை அதிகரிப்பவர்).

தமது போர்த்துக்கேய பரம்பரை நாமத்தை பெயருடன் சேர்த்து தொடர்வதை விரும்புவவர்கள் இன்னமும் இருக்கவே செய்கிறார்கள். “கே” என்பதை இன்னமும் தென்னிலங்கையில் உள்ள சிங்களவர்கள் அதிகமாகப் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக கரையோரச் சமூகம் பயன்படுத்துகிறது. இன்னமும் நேரடியாக கூறுவதானால் “கே” என்று பயன்படுத்துபவர்களை “கரையார்” சமூகம் என்று அடையாளம் கண்டு விடுகிறார்கள்.

சிங்கள சமூகத்தில் கரையார் சமூகம் ஒரு தனிச் சமூகமாக மோசமான ஒடுக்குமுறைக்குள் இருக்கிற சமூகமாக இல்லாவிட்டாலும் தமிழ் சமூகத்தைப் போலவே “கரையார்” சமூகம் “கொவிம” என்கிற வேளாளர் சாதிக்கு அடுத்த நிலையிலேயே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெருவாரி கொவிம சாதியினரின் பாரபட்சத்துக்கு உள்ளாவதாக எப்போதும் உணர்ந்து வந்திருப்பவர்கள். 1971 கிளர்ச்சியைக் கூட தென்னிலங்கை “கரையார்” சாதியினரை அதிகப்படியாகக் கொண்ட இளைஞர்களின் எழுச்சியாகப் பார்க்கும் ஆய்வாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படி பேசிவருகிற இன்றைய முக்கிய ஆய்வாளர்களாக விக்டர் ஐவன், ஜெயதேவ உயன்கொட போன்றோரைச் சொல்ல முடியும். இவர்கள் 1971 கிளர்ச்சியின் தலைவர்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. 1971 கிளர்ச்சியை முன்னெடுத்த ஜே.வி.பியின் தலைவர் ரோகண விஜேவீரவும் கூட கரையார் சமூகம் தான்.

“கே” என்பது டச்சுக் காலத்தில் புழக்கத்தில் வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. பெரும்பாலான டச்சுப் பெயர்களில் அவர்களின் பரம்பரையைக்

குறிக்க “Vanden” என்பதை ஒரு வழிமுறைக் கூட்டின் தொடர்ச்சியாக பயன்படுத்துவார்கள். “Van” என்பது “இன்” (of) அல்லது “இலிருந்து” (from) என்பதைக் குறிக்கும். உதாரணத்திற்கு இலங்கையின் ஐந்தாவது சட்ட மா அதிபராக இருந்த James Van Langenburg என்பவரின் பெயரில் என்பது ஜேர்மனில் உள்ள ஒரு ஊரின் பெயரைக் குறிக்கும். அதாவது Langenburg என்கிற “இடத்தைச் சேர்ந்த”/ “இலிருந்து வந்த” போன்ற அர்த்தத்தை அப்பெயருக்கு முன் உள்ள Van என்பது குறிக்கும். Van என்று இலங்கையில் புழக்கத்திலுள்ள சில பெயர்கள் இவை.⁶

Van Arkadie, Van Cuylenburg (Culenberg), Van Dersil, Van der Straaten, Van Dort, Van Hoff, Van Langenberg, Van Rooyen, Vander⁷

இலங்கையில் டச்சுப் பின்னணியைச் சேர்ந்த பல பிரபலமானவர்களின் பெயர்களை இப்படிப் பட்டியலிட முடியும்.

இலங்கையைச் சேர்ந்த பிரபல பொலிஷுட் நடிகை Jacqueline Fernandez, பிரபல கிரிக்கெட் வீரர் David Heyn. பிரபல கிரிக்கெட் வீரர் Michael Van Dort. தொல்பொருள் ஆய்வாளர் R L Brohier. இடதுசாரி இயக்கத் தலைவர்களில் ஒருவரான பீட்டர் கெனமன் (Pieter Keunemen), கலைஞர் Lionel Wendt, கேலிச் சித்திரக் கலைஞர் Aubrey Collette, எழுத்தாளர் Carl Muller, நீதிபதி சன்சோனி Sansoni இப்படி வரிசையாக அடுக்கிக் கொண்டே செல்லலாம்.

பண்டா என்கிற பெயரை அதிகமாக கண்டியைச் சேர்ந்தவர்களே பயன்படுத்தி வருகிறார்கள்.

டச்சுக் காலப்பகுதியில் டயஸ், பீரிஸ், சொய்சா போன்ற பெயர்களின் தன்மை சற்று வேறுவிதமாக இருந்தது. “S” என்பதற்குப் பதிலாக பல இடங்களில் “Z” பிரதியீடு செய்யப்பட்டது. Diasz (days), Peiriz, De Zoysa போன்றவற்றை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

இவ்வாறு அந்நியர்களின் பெயர்களை குட்டிக்கொள்ளத் தொடங்கிய பின்னர் சிங்களவர்களின் பெயர்கள் மேலும் அதிகமாக நீண்டு சென்றன. “ஜமிக மனோஹர சுபசிங்க” என்கிற சிங்கள மாணவர் ஒருவர் மேற்கல்விக்காக இத்தாலியிலுள்ள ரோம் நகர பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சென்றிருந்த போது அங்கு ஏற்பட்ட ஒரு உரையாடலின் விளைவாக போர்த்தேக்கேய, டச்சு செல்வாக்குள்ள பெயர்களை ஆராய்ச்சி செய்தார். அதன் சுருக்க வடிவத்தை “லங்காதீப” (25.10.2017) பத்திரிகைக்கும் எழுதினார். இலங்கையின் சிங்களப் பெயர்கள் குறித்த மேலதிகமாக ஆராய்பவர்களுக்கு சிறந்த உசாத்துணையாக அமைந்தது அந்த ஆய்வு.

பெரோ - இதன் அர்த்தம் பேரிக்காய் மரம் என்பதாகும். இது ஒரு ஸ்பானிஷ் பெயராக இருந்தபோதும் அயல் நாடான போர்த்துக்கேயர்

கள் அதிகம் பயன்படுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். அதன் அயல் நாடுகளில் Perer, Perero, Pereros, Pereyra, Pereyras, Das Pereiras, Paraira என்றெல்லாம் இப்பெயரை வெவ்வேறு வடிவங்களில் அழைப்பதுண்டு.

சில்வா - போர்த்துகேய பெயர்களில் மிகவும் பிரபல்யமானது. அதன் நேரடி போர்த்துகீச அர்த்தம் காடு அல்லது வனப்பகுதி. போர்த்துகேயர் ஆதிக்கம் செலுத்திய இந்தியா, அமெரிக்கா, ஆபிரிக்கா போன்ற நாடுகளிலும் இப்பெயர் பிரபல்யம். இன்றைய நிலையில் போர்த்துக்கேய பின்னணியையுடையவர்கள் மாத்திரம் இந்தப் பெயரைக் கொண்டிருக்க வில்லை.

த சில்வா - de என்பது ஆங்கில மொழியில் of எனக் குறிக்கும் - (வனம் காடு)

மெல் - அல்லது “த மெல்” (De Mello) என்றும் அழைப்பார்கள். நேரடி அர்த்தம் “தேன்” என்று கொள்ளலாம்.

க்ரூஸ் - “சிலுவை” என்பது அர்த்தம். 100 வீத மத சிந்தனையுள்ள போர்த்துக்கேயர்களிடம் இப்படி ஒரு பெயர் இருந்ததில் ஆச்சரியப்பட எதுவுமில்லை.

பீரிஸ் - (கோப்பை வைக்கும் தட்டு)

டயஸ் - Dias என்பதன் தமிழ் அர்த்தம் “தினம்” என்பதாகும். போர்த்துகேய மொழியில் Dia என்பது தினத்தைக் குறிக்கும். தினம் என்பதன் பன்மை “தியஸ்”

மெண்டிஸ் - Mandaz, Menendez என்றெல்லாம் அழைப்பார்கள். மெனந்தோ என்பது ஐரோப்பாவில் செல்வாக்கு பெற்ற ஒரு கத்தோலிக்க புனிதரின் பெயர். அவர் ஒரு ராஜகுமாரனும் கூட. கிபி 6ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த இந்த ஸ்பானிய ராஜகுமாரன் கத்தோலிக்க விகவாசத்தால் உயிர்த்தியாகம் செய்துகொண்டவர். இந்த பெயரின் நீட்சியானது “மேனந்தோவின் மகன்” என்கிற அர்த்தத்தைக் கொண்டதாகும்.

பெர்னாண்டோ - ஆங்கிலேயர்களும் இந்தப் பெயரைக் கொண்டிருக்கிற போதும் போர்த்துக்கேய பெயராக பெயர்னாந்தோ என்றே அழைப்பார்கள். ஜேர்மன் நாட்டின் அரச வம்சத்து பெயராக பேர்டினன்ட் (Ferdinand) என்பதைத் தான் போர்த்துக்கேயர் Fernando பெர்னாண்டோ என்று வைத்துக்கொண்டனர். பேர்டினன்ட் என்கிற பெயர் ஜேர்மன், செக், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர், பிரான்ஸ், போலாந்து போன்ற நாடுகளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. சில நாடுகளில் Hernando என்றும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. துணிச்சல், துணிச்சல் மிக்க பயணம் போன்ற அர்த்தங்களைக் கொண்டது. இலங்கையில் சில்வா, பெரோ போன்ற பிரபல பெயர்களைப் போலவே இதுவும் பிரபல்யம். தமிழில் பர்னாந்து என்றும்

பயன்படுத்தப்படுகிறது.

பரம்பரை (குடி) + ஊர் + தகப்பனின் பெயர் + வைக்கப்பட்ட பெயர் என அனைத்தையும் உள்ளடக்கியிருப்பதாக அமைந்தது. இதை சிங்களத்தில் “வாசகம்” என்பார்கள்.

நோனிஸ் - 14ஆம் நூற்றாண்டில் கஸ்தீலியன் ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து போர்த்துக்கலை மீட்ட போர்த்துகேய வீரன் நூனெஸ். அவரின் மகன் என்கிற அர்த்தத்தையே இந்தப் பெயர் குறிக்கிறது.

கோமஸ் / கோமிஸ் - ஸ்பெயின் நாட்டில் அதிகம் பயன்படுத்தப்பட்டாலும் கோமா (Guma) என்கிற ஜேர்மன் மொழிச் சொல்லில் இருந்து வந்திருப்பதாக கொள்ளப்படுகிறது. ஜேர்மன் மொழியில் “மனிதன்” என்று அர்த்தம்

பொன்சேகா - போர்த்துகேய பெயராக இருந்தபோதும் இதன் மூலம் லத்தின் மொழியாகும். லத்தீனில் ‘Fonseca’ என்பதன் அர்த்தம் “பாழடைந்த கிணறு”.

கொஸ்தா - ஆற்றங்கரை, சாய்வு, கடல் கடற்கரை என்பது இதன் அர்த்தம். அதிகமாக ஸ்பெயின், இத்தாலி போன்ற நாடுகளில் பாவனையில் உள்ள பெயர் இது.

வாஸ் - ஹங்கேரிய மூலத்தைக் கொண்டது இப்பெயர். ஹங்கேரி மொழியில் Vaas என்பது இரும்பைக் குறிக்கும். இரும்புத் தொழில் மேற்கொள்ளும் கொல்லர் சமூகத்தில் இருந்து வந்தவராகக் கொள்ளப்படுகிறது.

அல்விஸ் - ஜேர்மன் மூலத்தில் Alfher என்றும் போர்த்துகேய புழக்கத்தில் Alves என்றும் காணப்படுகிறது. பின்னர் Alves / Alwis என்று புழக்கத்துக்கு வந்தது.

ரொட்ரிகோ - ஸ்பானிய பின்னணியைக் கொண்ட பெயர் இது. 11ஆம் நூற்றாண்டில் பிரபலமாக இருந்த ரொட்ரிகோ தியாஸ் த வீவார் என்கிற பெயரைக் கொண்ட ஒரு தளபதி. அவனை கௌரவிக்கும் வகையில் இந்தப் பெயரை சூட்டிக் கொள்கிறார்கள். ஜேர்மனின் புராதனப் பெயராக Hroderic என்கிற பெயரில் அறிமுகமான இந்தப் பெயர் ஸ்பானியா, இத்தாலி, போர்த்துகேய மொழிகளில் Roderico என்றும், கத்தலோனா மொழியில் Roderic என்றும், பிரான்ஸ் மொழியில், Rodrigue என்றும், ஆங்கிலத்தில் Rodrigo என்றும் ஸ்டைலாக அழைக்கப்பட்டு வருகிறது. சொய்சா - (சூசா நதி பள்ளத்தாக்கு / சால்டிஷ் குடியிருப்பாளர்கள்)

அல்மேதா - இது ஒரு முஸ்லிம் பூர்வீகப் பெயராக அறியப்படுகிறது. Beira Alta என்கிற பகுதியில் முஸ்லிம்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருந்த பகுதிக்கு இப்பெயர் சூட்டப்பட்டிருந்தது. அரேபியர்கள் இதை 'அல் மைதா' என்று அழைத்தனர். முஸ்லிம்களால் தாக்கப்பட்ட ஒரு

ஸ்பானிஷ் நகரம். இலங்கைக்கு முதன் முதலில் ஆராய்வதற்காக வந்தவரின் பெயர் கூட லோரன்ஸ் த அல்மேதா. போர்த்துகேயர் நன்றாக செல்வாக்கு பெற்றிருந்த காலத்தில் தமிழ், சிங்கள சமூகங்களில் இந்தப் பெயர் புழக்கத்துக்கு வந்தது.

கப்ரால் - ஆடுகள் வசிக்கும் இடம். லத்தின் மொழியில் capra என்றால் ஆடு. ‘capralis’ என்றால் “ஆட்டின் இடம்” என்று பொருள். கொறயா - போர்த்துகேய மொழியில் ‘correia’ என்பது தோலால் செய்யப்பட்ட பட்டி (leather straps அல்லது belts) என்று அர்த்தம். பாஸ்குவல் - (உயிர்த்தஞாயிறு விருந்துப் சாரம்)

காலனித்துவப் பெயர்களுக்கு மாற்றீடாக அன்று அநகாரிக தர்மபால வட இந்திய ஆரிய வாடையைக் கொண்ட சிங்களப் பெயர்களை முன் மொழிந்தார். அவ்வாறே பலர் பெயர்களை மாற்றிக் கொண்டனர். ஆனால் அதன் பின்னர் மீண்டும் வட இந்திய ஹிந்தி திரைப்படங்களின் செல்வாக்கு சிங்களச் சமூகத்தில் கோலோச்சத் தொடங்கியதன் பின்னர் இப்போதெல்லாம் சிங்களவர்களின் பெயர்களில் ஹிந்தி நடிக, நடிகையரின் பெயர்களை வைப்பது ஒரு பேஷன் ஆக ஆகியிருக்கிறது.

சிங்கள சமூகத்தில் பெயரிடலின் பின்னால் உள்ள ஆதிக்க அரசியல் கூறுகள் குறித்து ஏராளமான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் சிங்களத்திலும் ஆங்கிலத்திலும் ஏற்கெனவே வெளியாகியுள்ளன. இந்த ஆய்வுகள் சமூக மாற்றத்தையும், சமூக பண்பாட்டு வரலாற்றுப் பின்புலத்தை ஆராய்வதற்குமான அளவுகோல்களில் ஒரு அங்கமாக பயன்படுத்த முடியும். தமிழில் இதனை மேலும் விரிவாக்கி ஆராயப்படவேண்டும். இக்கட்டுரை அப்படிப்பட்ட ஆய்வுகளுக்கு முன் தள்ளும் அறிமுகம் மட்டுமே.

அடிக்குறிப்பு:

- 1) Tissa Devendra - Conversions, sycophancy and custom in 'Ceylon' names - The Island - 27.12.2016
- 2) W. T. A. Leslie Fernando - What's in a name? Plenty - sundayobserver - 12.11.2006
- 3) என்.சரவணன் - 1915 : கண்டி கலவரம் - 2017 - பக்வின பதிப்பகம் - கொழும்பு
- 4) Sri Lanka: 1) Information on the Sinhalese caste system, and how would changing one's name affect its operation; 2) Activities of the Anti-Terrorist Division of the Colombo Police Force; 3) Chief of this unit in April 1989 - Canada: Immigration and Refugee Board of Canada - 1 January 1990
- 5) E. Reimers - "Som Sinhalese names and surnames" - Journal of the Ceylon Branch of the Royal Asiatic Society 1930 - Volume XXXI
- 6) Tuan M. Zameer Careem - Disappearing Burgher and Malay Surnames in Island Lanka - Ceylon Today
- 7) Marco Ramerini. English text revision by Dietrich Köster. - The Dutch Burghers of Sri Lanka. Dutch Ceylon -https://www.colonialvoyage.com/

தெருவில் நாய் வளர்ப்போர்

வாசகர் ஒருவர் தொலை பேசியில் கூப்பிட்டு பதற்றத் துடன் பேசினார். அவர் வளர்க்கும் இரண்டு நாய்கள் டு வீலரில் போகிறவர்களை துரத்தும் பழக்கமுடையவை என்றும், அதனால் இன்று ஒருவர் விபத்துக்குள்ளானதாகவும் சொன்னார். என்ன செய்வது என்று கேட்டார். உங்கள் நாய்களை ஏன் சாலையில் விடுகிறீர்கள் என்று கேட்டேன். அங்கே தான் அவைகள் இருக்கின்றன என்றார். பிறகுதான் எனக்குப் புரிந்தது அவர் தெருவில் நாய் வளர்க்கும் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று. உங்களுக்கு பொறுப்புணர்ச்சி கிஞ்சித்தளவாவது இருந்தால் நாய்களை வீட்டிற்குள் வளர்க்க வேண்டும் என்றேன். நாய் வளர்ப்போர் பலர் அவைகளை வீட்டிற்குள் விடாமலிருப்பதற்கு ஒரு காரணம் பொறுப்பை தட்டிக்கழிப்பது. இன்னொன்று ஆசாரம் பார்ப்பது. கூழுக்கும் ஆசை மீசைக்கும் ஆசை.

நாய் வளர்ப்பது குழந்தையை வளர்ப்பது போன்று பொறுப்புகள் கொண்டது. அவைகளை தினமும் வெளியில் நடைப் பயிற்சிக்குக் கூட்டிப்போக வேண்டும். சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் அன்றாடம் பிரஷ் செய்ய வேண்டும். ஒட்டுண்ணி ஏறாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். தடுப்பூசிகள் போடுவதுடன், வயிற்றில் புழுக்கள் வளருவதை தடுக்க. பூச்சி மருந்தும் கொடுக்க வேண்டும் பெட்டை நாயாக இருந்தால், கருத்தடை செய்து விட வேண்டும். இவைகளைச் செய்ய உங்களுக்கு நேரமே சிரத்தையோ இல்லையென்றால் தயவு செய்து நாய் வளர்க்க வேண்டாம்.

நம்மூரில் இது ஒரு பரவலான வழக்கம். மீந்த சோற்றை வீட்டிற்கு முன்னே சாலையில் நாய்களுக்கு உணவாகப் போட்டு, அவை அவர்களை காவல் காப்பதாக நினைத்துக்கொள்வார்கள். சிலர் இரவில் நாய்கள் இருக்குமிடங்களுக்கு காரில் சென்று சோறு வைப்பதைப் பார்க்க முடியும். பலர் தாங்கள் ஒரு பெரிய கருணை சார்ந்த காரியம் செய்வதாக எண்ணி மகிழ்ந்து போவார்கள். நாயை ஒரு நடமாடும் குப்பைத்தொட்டியாக எண்ணுவதைத் தவிர அந்த நாய்களுக்கு எந்த வித பராமரிப்பும் அளிக்க மாட்டார்கள். தடுப்பூசி ஏதும் போட மாட்டார்கள். அது பெட்டைநாயாக இருந்தால் கருத்தடை சத்திரசிகிச்சை செய்ய மாட்டார்கள். அந்த நாய்களுக்கு நோய் கண்டாலோ, அல்லது அடிபட்டாலோ மருத்துவ மனைக்குக் கூட்டிச்செல்ல மாட்டார்கள். அவை பலுகிப்பெருகி தெருவில் அலைகின்றன. வீட்டில் நாய் குட்டி போட்டால் கூட குட்டிகளை கொத்தாக எடுத்துச் சென்று பூங்கா போன்ற இடங்களில் விட்டு விடும் ஆட்கள் நம்மிடையே உள்ளார்கள்.

ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாக நம் நாட்டில் நாய் வளர்க்கப் பட்டிருந்தாலும், அது மாடு, குதிரை போல ஒரு வேலை செய்யும் விலங்காகவே இருந்திருக்கின்றது. வேட்டைக்கும், காவலுக்கும் நாய் பயன்படுத்தப்பட்டது. வெள்ளையர்கள் வரவிற்கு பின்னர் தான் அது செல்லப்பிராணியாய் பார்க்கப்பட்டது. அவர்கள் தான் நாயை வீட்டிற்குள் வளரும் நண்பனாக வைத்திருந்தார்கள். இதைக் கண்ட நம்மில் சிலரும் நாயை வளர்க்க ஆரம்பித்தோம்.

அவர்களைப்பார்த்து செய்த பல காரியங்களில் இதுவும் ஒன்று. இன்னும் நாய்களுக்கு நாம் ஆங்கிலப் பெயர் வைப்பது இந்த ஆரம்பத்தின் எச்சம் தான். ஆனால் நாம் நாய் வளர்ப்பின் பொறுப்புகளை முழுதாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

நாய் வளர்ப்பது குழந்தையை வளர்ப்பது போன்று பொறுப்புகள் கொண்டது. அவை களை தினமும் வெளியில் நடைப் பயிற்சிக்குக் கூட்டிப்போக வேண்டும். சுத்தமாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் அன்றாடம் பிரஷ் செய்ய வேண்டும். ஒட்டுண்ணி ஏறாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். தடுப்பூசிகள் போடுவதுடன், வயிற்றில் புழுக்கள் வளருவதை தடுக்க. பூச்சி மருந்தும் கொடுக்க வேண்டும் பெட்டை நாயாக இருந்தால், கருத்தடை செய்து விட வேண்டும். இவைகளைச் செய்ய உங்களுக்கு நேரமே சிரத்தையோ இல்லையென்றால் தயவு செய்து நாய் வளர்க்க வேண்டாம்.

நம்மூரில் நாய் வளர்ப்போர் செய்யும் இன்னொரு கொடுமை நாயைக் கட்டிப்போட்டு வைப்பது. இது ஒரு மனிதனை தனிக்கொட்டியில் அடைத்து வைப்பது போலாகும். ஆடு மாடுகளை கட்டி வைக்கின்ற பழக்கத்திலிருந்து

வந்தது இது என்று நினைக்கின்றேன். ஆனால் கிராமங்களில் நாய்களை கட்டி வைக்க மாட்டார்கள் என்பதை கவனியுங்கள். இந்த இரக்கமற்ற பழக்கம் நகர்ப்புறங்களில் மட்டுமே காணப்படுகின்றது. அதே போல அடுக்கு மாடிக் கட்டிடங்களில் வசிப்பவர்கள் பெரிய நாய்களை வளர்ப்பதும் ஒரு சித்ரவதை. நம்புவது சிரமம் என்றாலும் நாயை ஒரு சிறிய கூண்டில் அடைத்து வைத்து இரவில் திறந்து விடுபவர்களும் உண்டு. வாட்ச்மேன், சிசிடிவி இவைகளை விட இது செலவு குறை வாயிற்றே.

சென்னையில் நான் வசித்த போது அடுத்த வீட்டுக்காரர் நாயை கட்டிப்போட்டு வைத்திருந்தார். அது நான் முழுக்க பரிதாபமாக குலைத்துக் கொண்டேயிருக்கும் நான் அந்த நாயிக்காக பரிந்து பேசிய போது அதை அவிழ்த்து விட்டால் கிச்சனுக்குள் வருகிறது சார் என்றார். நாயை பழக்க வேண்டும். அதற்காக நேரம் செலவிட வேண்டும். எப்படி பழக்க வேண்டும் என்பது பற்றி புத்தகங்கள் இருக்கின்றன. அதுவும் வாங்கமுடியவில்லை என்றால் இருக்கவேயிருக்கின்றது கூகிள். அதில் போய் தேடுங்கள்.

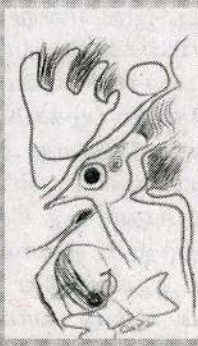
எங்கள் வீட்டருகே ஒருவர் வெளியூர்

நாய்கள் இப்போது பெரும் கற்றுச்சூழல். பிரச்சனையாக வளர்ந்து விட்டதமல்லாமல் தெருநாய் எண்ணிக்கை லட்சக்கணக்கில் ஏறி விட்டது. கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக செயல்பட்டுவரும் ABC (Animal Birth Control) திட்டம் இம்மியும் பயனளிக்கவில்லை என நிபுணர்களும் நீதிமன்றமும் கூறியுள்ளன.

வினையாட்டுத் திடல்

- இராகவியரசு

நிலத்தை அளக்கும் நாளில்
நடுவில் அமர்ந்திருக்கிறார் தந்தை.
நடுங்கிக் கொண்டிருந்த விரல்களை
வந்து வந்து எண்ணிவிட்டு
பின்னோக்கி செல்கின்றனர்
அண்ணனும் தம்பியும்.
எல்லைக்கோடு பிரியுமிடம் புதிராக
இருக்கிறது
பின்னிக்கிடக்கும் பாறைகளை
சுத்தியலால் பிளந்தபின்பு
பச்சைக் கொடிகளை
பிய்த்து எறிகிறார் சர்வேயர்.
கமழும் புதுவாசனைக்கு பயந்து
ஆட்டுக்குட்டிகள்
சப்தமெழுப்பாமல் ஓடுகின்றன.
முன்புக்கு முன்பு
புதைத்த எல்லைக் கல் தேடி
எல்லோரும் அலைகிறார்கள்.
குழந்தைகள்
வழக்கமாக சில்லுக்கோடு ஆடுமிடத்தில்
வெகுநேரம் தோண்டியபிறகு
மீட்டெடுக்கப்படுகிறது எல்லைக் கல்.
நிலம்
அவ்வளவு எளிதாக
பிரிய மறுக்கிறது
கூரான கருவியால்
ஆழமான கோடு வரைகிறார் சர்வேயர்
இருபுறமும் ஒதுங்கும் மண்ணை
முத்தமிடுகிறார்கள் சகோதரர்கள்.
குத்திட்டு அமர்ந்திருக்கும்
தந்தையின் கால்களுக்கு இடையில்
பிளந்து நிற்கிறது பூமி.
குழிகளில்
கற்களை புதைப்பதற்காக
சகோதரர்கள் விரையும் போது
வளைந்து வளைந்து ஓடும் தந்தை
முள்வேலி கட்டியபிறகு
இறகுப்பந்தாக மாறுகிறார்.
எல்லை கட்டிய நிலங்கள்
வலுவாக அடித்து வினையாடும் போது
அலறி விரியும் பந்து
பறவையின் இதயம் போலத் தெரிவது
எனக்கு மட்டும்தானா?

போகும்போது தான் தெருவில் வளர்க்கும் இரு
நாய்களை காவலுக்கென்று வீட்டு காம்ப
வுண்டில் விட்டு பூட்டி விட்டு போய்விடுவார்.
இந்த இரு நாய்களும் இரவும் பகலும் ஊளை
யிட்டு அக்கம்பக்கத்தில் யாவரையும் தொந்தரவு
செய்யும்.

நாய் வளர்ப்பில் அடிப்படையான ஒரு
விதி, உங்கள் நாய் அண்டை வீட்டாருக்கோ
வேறு யாருக்குமோ எந்தப் பிரச்சனையும்
ஏற்படுத்தக் கூடாது. நாய்களை முறையாகப்
பழக்கப்படுத்தாவிட்டால் அவை அடிக்கடி
குரைக்கும். இதனால் தான் பல அடுக்குமாடி
கட்டிடங்களில் நாய்களை வளர்க்க அனுமதிப்ப
தில்லை.

பெங்களூரில் அண்மையில் செய்த
ஆய்வின்படி ஏறக்குறைய 4 லட்சம் நாய்கள்
சுற்றித்திரிந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று
நாளிதழில் செய்தி. இது பொறுப்பற்ற
நாய்வளர்ப்பின் விளைவே. இன்று தெரு
நாய்கள் ஒரு பெரும் சுற்றுச்சூழல் பிரச்சனை யாக
வளர்ந்து விட்டது. பல சாலை விபத்துகளுக்கும்
காரணமாகின்றன. டன் கணக்கில் தெருவில்
கிடக்கும் இவைகளின் மலத்திலிருந்து பல
நோய்கள் மனிதருக்கு தொத்துகின்றன. அவை
களுக்கு மருத்துவர்கள் கொடுத்திருக்கும் பெயர்
Zoonotic diseases. இதில் அதிகமானது வயிற்றுப்
புழுக்கள் மூலம் வருவது. கண்ணில் தெரியாத
சிற்றிருவில் இவை மனித உடலில் ஊடுருவு
கின்றன என்கிறார், விலங்கு மருத்துவரா
யிருக்கும் எனது நண்பர். முறிவு மருந்தே
இல்லாத ரேபிஸ் எனும் வெறிநாய்க்கடி
நோயைப்பற்றி சொல்லவே தேவையில்லை.
இந்த நாய்களால் ஏற்படும் சாலை விபத்து
களுக்கு கணக்கு இல்லை. இவைகளிடமிருந்து
புறப்படும் canine distemper எனும் நோய் நம்
நாட்டின் காட்டுயிருக்கும் பெரும் ஆபத்தாக
வளர்ந்துள்ளது என்கின்றனர் காட்டுயிரிய
லாளர்கள்.

நாய்கள் இப்போது பெரும் சுற்றுச்சூழல்
பிரச்சனையாக வளர்ந்து விட்டதுமல்லாமல்
தெருநாய் எண்ணிக்கை லட்சக்கணக்கில் ஏறி
விட்டது. கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக செயல்
பட்டுவரும் ABC (Animal Birth Control) திட்டம்
இம்மியும் பயனளிக்கவில்லை என நிபுணர்
களும் நீதிமன்றமும் கூறியுள்ளன.

சரி. நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம்?
முதல் படியாக தெருவில் நாய் வளர்ப்பதை
நிறுத்தலாம். கருணை என்ற பெயரில் ஒரு
பெரும் சுற்றுச்சூழல் பிரச்சனையை உருவாக்கு
வதை நிறுத்த வேண்டும்.

இந்தியா அழைக்கிறது

பம்பாய் நகரில், ஒரு பிரெஞ்சுமொழி வகுப்பில் சந்தித்து, காதல்கொண்டு திருமணமும் செய்துகொண்ட பஞ்சாபி அம்மாவிற்கும், தமிழ்ப்பிராமணக் குடும்பத்தைச்சேர்ந்த அப்பாவிிற்கும் மகனாகப் பிறந்தவர், 'இந்தியா அழைக்கிறது' நூலாசிரியர் ஆனந்த் கிரிதரதாஸ்.

பெற்றோர் அமெரிக்காவிற்குப் புலம் பெயர்ந்து, அமெரிக்கக் குடிமக்களும் ஆனவர்கள். அவர்களது பிள்ளைகள் அமெரிக்கச் சூழலில் வளர்க்கப்பட்டாலும், இந்தியக் கலாச்சாரம் அவர்களது அன்றாட வாழ்விலிருந்து பிரிக்க முடியாததாகவே அமைந்துவிட்டது.

நூலாசிரியர் ஆனந்த் கிரிதரதாஸ், மிக்சிகன் பல்கலைக் கழகத்தில் கல்வி பயின்றவர். New York Times, International Herald Tribune இதழ்களில் எழுதிவருபவர். தனது பெற்றோர் விட்டுச்சென்ற இந்திய நாட்டை நேரில் கண்டு, மக்கள் வாழ்வைப் புரிந்து கொள்ள இந்தியா வருகிறார். அதற்காக, தான் பார்த்துக்கொண்டிருந்த மேலாண்மைப் பணியை உதறிவிட்டு, 'ஹெரால்ட் டிரிப்யூன்' பத்திரிகையின் பம்பாய்க் கிளையின் நிருபர் பணியை ஏற்றுக்கொள்கிறார்.

வேலைதேடி டில்லியிலிருந்து, பம்பாய்க்கு பயணச்சீட்டு இல்லாமல் பயணிக்கும் இளைஞன் தீபக்குமார், குஜராத்தில், கிராமத்திலிருந்து நகரமாக வளர்ச்சியடைந்துவந்த 'உம்ரத்' என்னும் ஊரில் எதிர்கால கனவுகளோடு வசித்த ரவீந்த்ரா என்னும் இளைஞன், குஜராத் அம்பானிகளின் நேர்மையற்ற அசுரத்தனமான வணிகவளர்ச்சி, ஸ்ரீஸ்ரீ என்று அழைக்கப்பட்ட ஸ்ரீ ரங்கம் ஸ்ரீநிவாசராவ், தெலுங்கானா வரவர ராவ் மற்றும் அவரது மருமகன் வேணுகோபால், ஆகியோர் நக்சலைட்டு களானப் பின்னணி போன்றவற்றை மையமாக வைத்து, 360 பக்கங்கள் கொண்ட 'இந்தியா அழைக்கிறது' நூலை நகர்த்திச் செல்கிறார், ஆனந்த் கிரிதரதாஸ்.

தான் பிறந்து, வளர்ந்து, வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் அமெரிக்கச் சூழல், தனது பெற்றோர் காலத்து அன்றைய இந்தியா, உலகமயத்திற்குப் பின்பாக வேகமாக மாறிவரும் நவீன இந்தியா என மூன்று களத்தையும், ஒப்பிட்டும், வேறுபடுத்தியும், அடித்தட்டு மக்கள் முதல் அம்பானி வரையிலான வாழ்க்கை முறையை அலசிச்செல்கிறது, 'இந்தியா அழைக்கிறது' என்னும் இந்நூல்...

நேர்காணலில், தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு, அந்த ஊரின் நிலபிரபுக்கள் எப்படியெல்லாம் கொடுமை இழைத்தனர் என்பதற்கு, இதுநாள்வரை நாம் கேள்விப்படாத நிகழ்வொன்றைக் கூறுகிறார், வரவர ராவ். "வயல்வெளியில் வேலைசெய்யும் இளம் தாய்மார்களுக்கு அடிக்கடி பால் சுரந்துநிற்கும், மார்பு வீங்கிக்கிடக்கும். அருகில் இருக்கும் தமது குழந்தைகளுக்குப் பாலூட்ட அனுமதி கேட்கும்போது அதை நிலத்தின் உரிமையாளர் மறுத்துவிடுவார். பதிலுக்கு ஒரு மண்சட்டியை எடுத்துவரச் சொல்லி, தாய்ப்பாலை அதில் பீச்சி நிரப்பித் தரச்சொல்வார். பிறகு அதை எடுத்து வயலில் தெளித்துவிடுவார்"

ஆசிரியர் விவரித்துச் சொல்லும் அம்பானியின் வாழ்க்கை வரலாறு பல சுவாரசியங்களைக் கொண்டது. ஆனந்த் கிரிதரதாசின் தாத்தாவைவிட எட்டு வயது குறைந்தவர்தான் திருபாய் அம்பானி. அவர் பிறந்த இடம் குஜராத் தில் 'சோர்வாட்' என்று அழைக்கப்பட்டதாகவும், அதற்குத் 'திருடர்களின் குடியிருப்பு' என்பது பொருள் என்றும் ஆசிரியர் கூறுகிறார்.

தாத்தா ஒரு நேர்மையான பள்ளித் தலைமை ஆசிரியராக இருந்தபோதும், உயர்நிலைப்பள்ளித் தேர்வில் தேர்ச்சிபெறாத திருபாய் அம்பானி, தந்தையைப் பின்பற்றி குஜராத் 'பனியா' வாழ்வை வாழ்வதற்கு முடிவெடுத்திருக்கிறார். வணிகத்தில் கிழக்கும் மேற்கும் சந்திக்கும் இடமாக விளங்கிய ஏடன் நாட்டில், ஷெல் நிறுவனத்தின் கச்சா எண்ணெயை மரக்கலங்களில் ஏற்றி ஆப்பிரிக் காவிற் குக் கொண்டுசென்று விற்கும் தொழிலை முதன்முதலாக உருவாக்கியிருக்கிறார், திருபாய் அம்பானி.

திருபாய் அம்பானிக்கு, முகேஷ், அனில் என்று இரு மகன்களும், தீப்தி, நீனா என்று இரு மகள்களும் பிறந்தனர். சொந்த ஊருக்குத் திரும்பிய திருபாய் அம்பானி, தனது உறவுக் காரர் ஒருவரைத் தொழில் கூட்டாளி ஆக்கிக் கொண்டார். பம்பாயின் சந்தடிமிக்கக் கடைவீதியில், ஒரு மேசை, ஒரு தொலைபேசி, மூன்று நாற்காலிகளுடன் ஒரு சிறு அலுவலகத்தைத் துவங்கினார். அதுதான் பிற்காலத்தில், 'ரிலையன்ஸ்' என்று மாறியது.

பம்பாய்க்கருகே 'புலேஸ்வர்' என்ற இடத்தில் 'ஜெயிந்த் எஸ்டேட்டில், இரு படுக்கை அறைகளைக்கொண்ட அடுக்கத்தில், அம்பானிகள் வசித்துவந்தனர். உடல் உழைப்பாளர்கள் (கூலித்தொழிலாளர்கள்) செறிந்திருக்கும் குடியிருப்புகள் என்று இகழப்பட்ட பகுதி, அது.

"மேம்போக்காகக் காண்பவர்களுக்குத் திருபாய் ஒரு புத்திக்கூர்மையுடைய, ஊழல் செய்கிற, தந்திரம்மிக்க, வியாபாரியாக மட்டுமே தெரிவார். ஆனால், அவர் விரும்பியதெல்லாம் பெற்றுவிடுகிற திறமை படைத்தவர் என்பதே உண்மை. ரிலையன்ஸ் தொடங்கிய ஆண்டுகளில் அது இலஞ்சம், ஏமாற்று, திருட்டு தொடர்பான செயல்களில் ஈடுபட்டிருந்தது என்பது வெளிப்படையான உண்மை. ஆனால் அது எதுவும் செய்தித்தாள்களில் இடம்பெறாமல் பார்த்துக்கொண்டது அதன் அளப்பரிய திறமைக்குச் சான்றாகும்"

1960-களின் இறுதியில், ரிலையன்ஸ்

நிறுவனம் செழித்தோங்கி வளர்ந்திருந்தது. முகேஷின் பத்தாவது பிறந்த நாளுக்கு முன், திருபாய் அம்பானி, பம்பாயின் செல்வ அடையாளமாக இருந்த அல்ட்மவுண்ட் சாலையிலுள்ள ஷாகிரன் பில்டிங்க் என்ற வசதிமிக்க வீட்டிற்கு ஒரே இரவில் குடிபோனார்.

"மற்றவர்கள் எல்லாம் தங்கள் பிள்ளைகள் கல்விகற்று வளரவேண்டும் என்று எண்ணியபோது, திருபாய் தனது பிள்ளைகள் வியாபாரிகளாக வெற்றிபெறவேண்டும் என்றே விரும்பினார். முகேந்திர வியாஸ் என்னும் அறிவியல் ஆசிரியரிடம் தனது பிள்ளைகளை ஒப்படைத்தார். தனது பிள்ளைகளைத் தினமும் இரண்டுமணி நேரம் தெருக்களோடு நெருங்கித் தொடர்புபடுத்திக் கொள்ளவும், நகராட்சிப் பேருந்துகளில் அழைத்துச்செல்லவும், பொது மைதானத்தில் கிரிக்கெட் விளையாடவும், இரயிலில் மூன்றாவது வகுப்பில் பயணம் செய்யவும், இரயில் நிலையத்தில் காத்திருந்து பயணச் சீட்டுப் பெறவும், ஏதேனும் ஒரு கிராமத் திற்கு அழைத்துச்சென்று, பத்து தினங்கள் வரை அங்கே தங்கியிருக்கவும் என்று கடுமையான வாழ்வியல் பயிற்சிகளுக்கு அவர்களைப் பழக்குமாறு ஆசிரியர் முகேந்திர வியாசியிடம் கேட்டுக் கொண்டார்.

இப்படி கடுமையான பயிற்சிகளைப் பெற்ற முகேஷ் அம்பானி, அமெரிக்க ஸ்டான்ஃபோர்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் எம்.பி.ஏ முதுகலைப்பட்டம் பெற்றார். மற்ற தொழில் அதிபர்களைப்போல் அல்லாமல், ஆங்கிலத்தைத் தவிர்த்து குஜராத்தியில் உரையாடுவதையே விரும்பினார். நடந்துபோய், தென்னிந்திய உணவான தோசையைத் தேடி உண்பது, அவருக்கு மிகவும் பிடிக்கும்.

பருத்தி நூலில் தொடங்கி பாலியஸ்டரில் பல்லாண்டுகள், சமையல் எரிவாயு, பெட்ரோலியப்பொருட்கள், பிளாஸ்டிக், மளிகைப் பொருட்கள், செல்போன்கள் என ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பல தொழில்கள் மலர்ந்தன. அதே நேரத்தில் அரசைக் கையாளும் திறனுக்காகவும் புதிய மதிப்பு ஏற்பட்டது.

2002-இல் திருபாய் அம்பானி காலமானார். திருபாய் இறந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, முகேஷ் அம்பானிக்கும் அவரது தம்பி அனில் அம்பானிக்கும் இடையே ஆதிக்கப்போட்டி வெடிக்கத்தொடங்கிவிட்டது. சிலமாதப் போராட்டத்திற்குப்பிறகு, தெய்வபக்தி மிகுந்த அவர்களது தாயார், அந்த சாம்ராஜ்யத்தையே இருதாண்டுகளாக்கிக் காட்டியதாக, கிரிதரதாஸ் கூறுகிறார்.

“ரிலையன்ஸ் ஒரு தனிநாட்டைப்போல செயல்படுகிறது. அதற்கென்று தனி உளவுத் துறையும் உண்டு. ரிலையன்ஸ் நிறுவனத்தில் நூற்றுக்கணக்கான ஆள்காட்டிகளும், கோள் மூட்டிகளும் வைத்துப் பராமரிக்கப்பட்டனர்.”

“நம்நாடு என்னவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது? என விமர்சகர்கள் எரிச்சலடைகிறார்கள். நாடு கீழ்நிலையில் தள்ளப்பட முகேஷ் அம்பானியின் பங்கு கணிசமானது என்று குற்றஞ்சாட்டலாம்.”

‘கோபம்’ என்னும் கட்டுரையில், அன்று அவர்கண்ட இந்தியாவில் இருந்த பொருளாதார அடிப்படையிலான முரண்கள், சாதிப்படி நிலைகள், கலாச்சாரச் சீரழிவு, அனைத்துக்கும் ஆசைப்படும் இந்தியப்பண்பு ஆகியவற்றை அவதானித்து, கோபத்துடனேயே பதிவுசெய்கிறார். பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள், சாதிப்படிநிலைகள், அவற்றை அரசுகள் கையாண்ட விதம் ஆகியவற்றின் மீது ஏற்பட்ட கோபமே நக்சலைட் இயக்கம் உருவாகி வளர்வதற்குக் காரணமாக அமைந்தது என்றும் அதனைப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

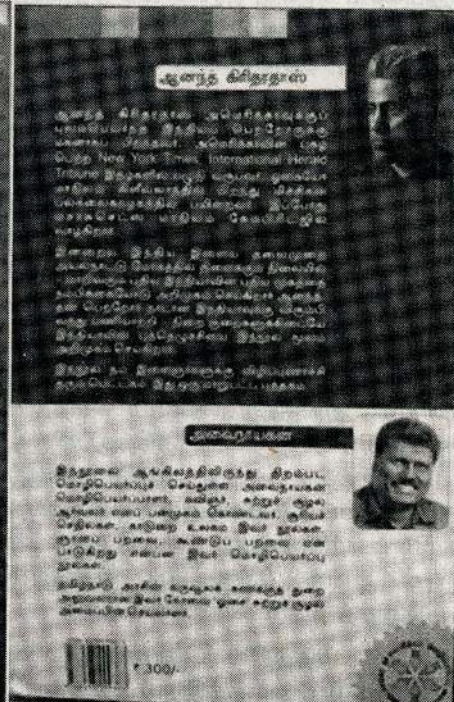
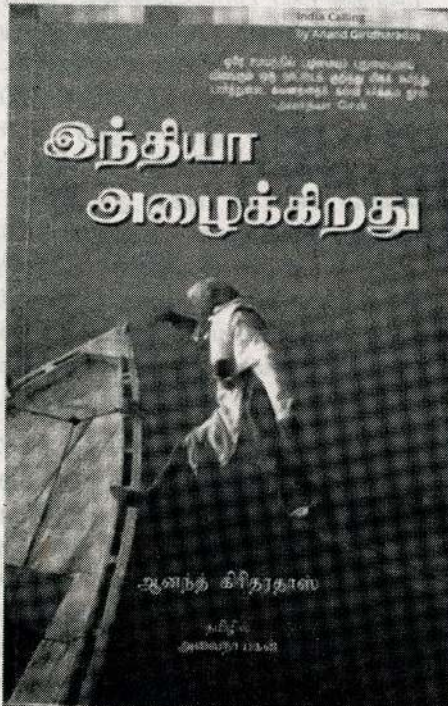
ஆரம்பகால இந்தியாவில், பல சிந்தனைப் போக்குகள் இருந்ததைக் குறிப்பிடுகிறார். நேரு

வின் சமதர்ம சோசலிசம், மகாத்மாகாந்தி யின் கைராட்டைத்தற்சார்பு, ‘உலகமே மாயை’ எனக் கருதும் இந்துத் தத்துவம், ஆசையைத் துறக்கச் சொன்ன பௌத்தம், பின்காலனிய ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, நாட்டைக் கட்டமைக்கும் புதுயுகத்திற்கான ‘அனைவரும் சமம்’ என்னும் கொள்கை என அனைத்தும் அந்த சிந்தனைப்போக்குகளில் அடங்குவதாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

இந்தியாவில் ஏழை, பணக்காரர் வேறு பாடு நிரந்தரமாக இருப்பதாகப் பதிவுசெய்கிறார். “பணம் என்பது இங்கு கடவுளாக மாறி விட்டது. பணத்தின் மீதான மோகமும், சந்தைகளும் எதிர்ப்படும் எல்லாக் கோட்பாடுகளையும் தலைகுப்புறக் கவிழ்த்துவிட்டிருக்கின்றன” என்று ஆசிரியர் பதிவுசெய்வது மறுக்கமுடியாத உண்மையாகவே இன்றும் தொடர்கிறது. “முந்தைய தலைமுறையிடம் காணமுடியாத ஒன்று தற்பொழுது புதியவர்களிடம் தென்படுகிறது. பணம் எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் தீர்த்துவிடும் என்பதே, அது.” என்று அவர், மேலும் கூறுகிறார்.

மாவோயிஸ்ட் கிளர்ச்சியாளர், வரவராவை, ஹைதராபாத் சென்று, சந்தித்து, நேர்காணல் செய்திருக்கிறார் கிரிதரதாஸ். “நாட்டின் பாதுகாப்புக்கு இஸ்லாமியத் தீவிர

“நடுத்தரவர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், புதுப்பிராமணர்களாகத் தனித்து ஒதுங்கிக்கொண்டார்கள். பிரரைப்பற்றிய அக்கறை போய்விட்டது. 92களின் முற்பகுதியிலிருந்து இந்த வர்க்கம் மெல்லமெல்ல விலைபோனது. இப்போது அதன் மனதிலிருக்கும் ஒரே இலட்சியம் பணம் சம்பாதிப்பது மட்டுமே.

வாதிகளை விடவும், மாவோயிச இயக்கங்களில் புரட்சிக்கவிஞராக விளங்கிய வரவர ராவ் அச்சுறுத்தலானவர்” என்று அப்போதைய இந்தியப் பிரதமரும்கூட வரவர ராவ் பற்றிக் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்.

தெலுங்கானா பகுதியின் உள்ளமைந்த கிராமம் ஒன்றில், மாவோயிஸ்டுகளின் இரண்டு முக்கிய எதிரிகளான பிராமணத்துவ மற்றும் நிலவுடமைக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர் வரவர ராவ். அரசியல் உணர்வுகொண்டிருந்த வரவர ராவின் கிராமத்தில் வாழ்ந்த, ஸ்ரீஸ்ரீ என அறியப் பட்ட ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீனிவாசராவ் என்ற கவிஞரின் மீது வரவர ராவுக்கு மிகுந்த ஈர்ப்பு இருந்திருக்கிறது.

நேர்காணலில், தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு, அந்த ஊரின் நிலபிரபுக்கள் எப்படியெல்லாம் கொடுமை இழைத்தனர் என்பதற்கு, இதுநாள் வரை நாம் கேள்விப்படாத நிகழ்வொன்றைக் கூறுகிறார், வரவர ராவ். “வயல்வெளியில் வேலைசெய்யும் இளம் தாய்மார்களுக்கு அடிக்கடி பால் சுரந்துநிற்கும், மார்பு வீங்கிக் கிடக்கும். அருகில் இருக்கும் தமது குழந்தை களுக்குப் பாலூட்ட அனுமதி கேட்கும்போது அதை நிலத்தின் உரிமையாளர் மறுத்துவிடுவார். பதிலுக்கு ஒரு மண்சட்டியை எடுத்துவரச் சொல்லி, தாய்ப்பாலை அதில் பீச்சி நிரப்பித் தரச்சொல்வார். பிறகு அதை எடுத்து வயலில் தெளித்துவிடுவார்”

தமது குடும்பத்திலிருந்த இளம் விதவை களுக்கு மறுமணம் செய்து புரட்சியை ஏற்படுத்திய தனது சகோதரர்களின் செயல்பாடுகளாலும், ஸ்ரீஸ்ரீ-யின் புரட்சிததும்பும் பாடல்களாலும் ஈர்க்கப்பட்ட வரவர ராவ் முதலில் ஒரு சோசலிஸ்டாகத் தம்மை உணர்ந்திருக்கிறார்.

1965-இல், தனது ஆய்வறிஞர் பட்ட வகுப்பிலிருந்து விலகி, டெல்லியில், ஒலி-ஒளி விளம்பரத்துறையில் சேர்ந்திருக்கிறார். ஓர் அரசாங்கம் எப்படி நடந்துகொள்கிறது என்பதை அறிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பாக அது அமைகிறது. அரசாங்கம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின்மீது சித்தப்பிரமைக் கொண்டதுபோலப் பொய்களையும், அவதூறுகளையும் சுமத்தியதாக அவர் கூறுகிறார். ஒரு வருடத்திற்குப்பிறகு, அந்த அரசுப்பணியைத் துறந்து, ஆந்திராவுக்குத் திரும்பி, இலக்கியப் பேராசிரியர் பணியைத் தேடிக்கொண்டார். மூன்று நண்பர்களுடன் சேர்ந்து ‘ஸ்ரீ ஜனா’ (படைப்பு) என்னும் இலக்கிய இதழைத் தொடங்கியிருக்கிறார்.

1967 மே மாதத்தில் செய்தித்தாளில் கட்டுரை ஒன்றை ராவ் வாசிக்கிறார். அதுதான்

அவரது அரசியல் வாழ்வின் திருப்புமுனையாக அமைந்துவிடுகிறது. மேற்குவங்கத்தின் நக்சல் பாரி என்ற கிராமத்தில் வெடித்த கலவரம்பற்றிய செய்தி அது. குடியானவர்களுக்கும், நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் ஏற்பட்ட மோதலில் குடியானவர் ஒருவர் இறந்துபோகவே, அதற்கு பழிக்குப்பழி வாங்கும் விதத்தில் நிலச்சொந்தக் காரர்களை எதிர்த்துத் தாக்குதல் நடத்திய சம்பவம்.

வரவர ராவும் அவரது நண்பர்களும், வன்முறைப்பாதையில் ஈடுபாடு கொண்டவர்களல்லர். ஆனால், இயக்கத்தின் அறிவுசார்ப் பிரிவில் பணியாற்ற விரும்பினார்கள். வரவர ராவ் கவிதைகள் எழுதினார், பேரணிகளில் கலந்து கொண்டார், கூட்டங்களில் கொள்கை சார்ந்த விவாதங்களை நடத்தினார், சாலை மறியல்களில் பங்கேற்றார்.

அவர் பங்கேற்ற கூட்டங்களின்மீது பலமுறை காவல்துறை துப்பாக்கிக்குடு நடத்தியிருக்கிறது. நக்சலைட்டுகள் பலரைக்கொன்றது. பலமுறை சிறைப்பட்டார். சில நாட்கள், சில மாதங்கள் என்பதோடு சில ஆண்டுகள்வரை சிறையில் இருந்திருக்கிறார். எட்டாண்டு சிறைவாழ்வில் ஏராளமான நூல்களை வாசித்திருக்கிறார், எழுதியிருக்கிறார்.

வரவர ராவின் மருமகன் வேணுகோபாலும் ஒரு மாவோயிசக் கவிஞர். ஆனந்த் கிரிதர தாஸ், வேணுகோபாலையும் சந்தித்து உரையாடியிருக்கிறார். “சாதியப்படிநிலை மனிதனை மனிதனாகப் பார்ப்பதில்லை. வாழ்க்கைக்கான வழியைக்கூறும் மரபார்ந்த இந்துத் தத்துவம் மனிதர்களைப் பிரித்து வைத்துக் கடமைகளைச் சுமத்துகிறது. மனித ஆற்றல் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. மனித இனம் ஒரு புறாக்கூண்டில் அடைக்கப்படுகிறது. மனிதத்துவத்தைக் கொன்றுவிட்டு அந்த இடத்தில் ஓர் இயந்திரத்தை வைக்கிறது. அதுவும் காலம்காலமாய் இருந்த பழைய இயந்திரம்.” என்கிறார் வேணுகோபால். “உலக மயமும் இதைத்தான் செய்கிறது. ஆகவேதான் ‘தர்மமும்’ உலகமயமும் ஒப்பீட்டளவில் வேறுவேறானவை அல்ல” என்று மேலும் அவர் சொல்கிறார்.

“நடுத்தரவர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், புதுப்பிராமணர்களாகத் தனித்து ஒதுங்கிக் கொண்டார்கள். பிறரைப்பற்றிய அக்கறை போய்விட்டது. 92-களின் முற்பகுதியிலிருந்து இந்த வர்க்கம் மெல்லமெல்ல விலைபோனது. இப்போது அதன் மனதிலிருக்கும் ஒரே இலட்சியம் பணம் சம்பாதிப்பது மட்டுமே. டாலர்களைச் சம்பாதித்து, புறநகரில் ரியல் எஸ்

டேட்டுகளை விலைக்கு வாங்கி வாழ்க்கையை அனுபவிப்பது.

பழைய பிராமணர்கள் தமது நெற்றியில் தீட்டப்பட்ட குறிகளாலும், தனிக்குடியிருப்புப் பகுதிகளில் வாழ்ந்ததாலும் தங்களை மற்றவர்களிடமிருந்து வேறுபடுத்திக்கொண்டனர். இந்த புது பிராமணர்களோ, உடற்குறிகளுக்குப் பதிலாக பயன்படுத்தும் பொருட்களால் நிர்ணயித்துக் கொள்கிறார்கள். சாலையோரத் தேனீர்க்கடைக்கு வாடிக்கையாளனாக இருந்தவன் காபி ஷாப்புகளுக்கு அடிக்கடி செல்பவனாக மாறினான். சுமாராகப் படிக்கும் தங்கள் பிள்ளைகளை ஆஸ்திரேலியாவுக்கு அனுப்பிப் படிக்கவைக்க முடியும். புதிய பிராமணர்கள் தாங்களே உருவாக்கிய மனவெளிகளில் வாழ்கிறார்கள். பழைய பிராமணர்களும் இதையே தான் வேதங்களின் துணைகொண்டு செய்தார்கள்” இதுவே, நடுத்தர வர்க்கத்தைப் பற்றிய வேணுகோபாலின் பார்வையாக இருந்திருக்கிறது.

நக்சலைட்டுகளின் இலட்சியம் நிறைவேறிவிட்டால் என்னமாதிரியான மாற்றங்களை எதிர்பார்க்கலாம் என்னும் ஆனந்தின் கேள்விக்கு வேணுகோபாலின் பதில் இப்படி இருந்தது.

“முதலில் நிலச்சீர்திருத்தம் சரியான வழியில் உருவாகவேண்டும். கூட்டுப்பண்ணை விவசாயத்தை உருவாக்கலாம். ஆனால் அதில் சாதியம் இருக்கக்கூடாது. இரண்டாவது, முழுமையான தொழில்சார்ந்த ஆற்றலை வெளிப்படுத்திக் கொண்டுவரலாம். மூன்றாவதாக அனைத்துப் பன்னாட்டு நிறுவனங்களும், அயல்நாட்டுச் சொத்துகளும் முடக்கப்பட்டு இழப்பீடு இல்லாமல் தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டும்.”

கலாச்சாரப்புரட்சி தேவைப்படுகிறதா என்னும் ஆனந்தின் கேள்விக்கும் வேணுகோபால் பதிலளிக்கிறார். “கன்ஸூசியசின் சமூகப்படிநிலை அமைப்பு, சீர்திருத்த எதிர்ப்பு பற்றிய கருத்துகள் சீனர்களின் வாழ்வைக் கட்டிவைத்திருந்தன. அவர் மனுவைப்போலவே சமநிலையின்மை என்பது உரிமை என்றும், பெண் என்பவள் அடிமையாகவே இருக்க வேண்டும் எனவும் எழுதிவைத்தவர். அந்த கன்ஸூசியசைச் சீனாவில் ஒழித்துக்கட்டியது போல, மனுவும் ஒழிக்கப்படவேண்டியவர்.” என்கிறார்.

‘நேசம்’ என்னும் அத்தியாயத்தில், இந்தியாவின் அன்றைய மற்றும் இன்றைய பெண்களின் நிலை, குடும்ப வாழ்க்கை ஆகிய

வற்றை ஒப்பிடுகிறார். “இந்தியனுக்கு, மனைவி என்பவள், நேசம் என்ற மங்கிய எல்லையைக் கொண்ட மனைவியாக இருப்பாள். பிறகு தாதியாக மாறிவிடுவாள். இந்தியாவின் குழப்பமில்லாத கொடிய காரிய வாதத் தன்மை இது. “இந்தியக்குழந்தை என்பது, தமது பெற்றோரின் நீட்சியாகத்தான் இருக்கிறது. அவர்களது உரையாடலும், உரையாடல் போல் இருப்பதில்லை.”

“வரலாற்று ரீதியாக இந்தியக் குடும்பம் என்பது, கணவன் மனைவியைவிட தகப்பன் மகன் என்ற உறவைத்தான் ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கிறது” என்னும் குடும்ப நீதிபதியின் கருத்தும் சிந்திக்கவேண்டிய ஒன்றாகும்.

“இந்தியாவில் வேறுபட்டுச்சிந்திக்கப் பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளை அனுமதிப்பதில்லை. முதல் சில ஆண்டுகளில் குழந்தைகளை அதட்டுகிறார்கள். வாயைமூடச் சொல்கிறார்கள். கேள்விகேட்கக் கூடாதென்கிறார்கள். இசைந்து போகச் சொல்கிறார்கள். வயது முதிரும்போது, இந்த குற்ற உணர்வு பெற்றோர்பிள்ளை உறவின் மையமாகிவிடுகிறது” என்று ஓர் இந்திய அரசியல்வாதி சொன்னதாகப் பதிவுசெய்கிறார்.

“ஒரே சமயத்தில் பழமையும் புதுமையுமாய் விளங்கும் ஒருநாட்டைக் குறித்து மிகக் கூர்ந்து பார்த்துள்ள, கவனத்தைக் கவ்வி ஈர்க்கும் நூல்” என்று இந்நூல் பற்றி அமர்த்யாசென் பாராட்டுகிறார்.

ஆட்சியில் இருப்பவர்களை கைக்குள் போட்டுக்கொண்டு, எவ்வித அறமும் இன்றி நாட்டுவளங்களைச் சூறையாடும் முகேஷ் அம்பானியைப் பற்றியும், சாதிய அடுக்குமுறை காரணமாகவும், பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு காரணமாகவும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காக, சாதிய அடுக்கில் உச்சத்தில் இருக்கும், வசதி படைத்த பிராமணக் குடும்பத்திலிருந்து வெடித்து, வெளிகிளம்பி நக்சல்பாரி இயக்கத்தில் இணைந்துகொண்ட வரவர ரால் மற்றும் அவரது மருமகன் வேணுகோபாலைப் பற்றியும் அடுத்தடுத்த அத்தியாயங்களில் பேசுவதே அதற்குச் சான்று என நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

நூல் விபரம்:

‘இந்தியா அழைக்கிறது’

ஆசிரியர் : ஆனந்த் கிரிதரதாஸ்.

(தமிழில் அவை நாயகன்)

பக்கம் : 359; விலை : ரூ. 300

பதிப்பகம் : அருட்செல்வர் நாமகாலிங்கம்

மொழிபெயர்ப்பு மையம், பொள்ளாச்சி

ஈழத் தமிழருக்கு கருணாநீதி என்ன செய்தார்?

17

வடக்கு மாகாணமும், கிழக்கு மாகாணமும் இணைவது பற்றி எதிர்காலத்தில் பொதுவாக்கெடுப்பு நடத்துவது என ஒப்பந்தத்தில் குறிப்பிடப்பட்டது. ஆனால் ஒப்பந்தமான அடுத்தவாரமே இலங்கை அதிபர் ஜெயவர்த்தன நிருபர் கூட்டம் ஒன்றில் பேசும்போது, அப்பட்டமாக வெளிப்படையாக ஒன்றைச் சொன்னார், 'அப்படியொரு ரெபக்ரன்டம் எடுக்கப்படும் போது, கிழக்கு மாகாணம், வடக்கு மாகாணத்துடன் சேரக்கூடாது என்று அந்த தேர்தலில் நான் பிரசாரம் செய்வேன்' என்று சொன்னார். ராஜீவ்காந்தியோடு சேர்ந்து கையெழுத்துப் போட்டவர், அவரே இத்தகைய மாறுபாடான கருத்தைச் சொன்னார்.

ஒப்பந்தம் கைச்சாத்தானதை அமெரிக்கா, மற்றும் அய்ரோப்பிய நாடுகள் அமைதியாக பார்த்துக் கொண்டிருந்தன. பின்னணியில் அவர்களுக்கான நலன்களும் அவற்றில் இருந்தன. அதாவது இந்திய - இலங்கை என்ற இருநாடுகளின் மீது அவை ஒருசேர பயணம் செய்வதற்கான அரசியல் அவற்றில் இருந்தன. எனவே இலங்கை எதிர்கட்சிகளின் போராட்டம் மற்றும் முறையீட்டினை அவர்கள் அலட்சியம் செய்தனர். அய்.நா. அவை அமைதி உடன்பாடு குறித்துப் பாராட்டவே செய்தது.

கட்டுக்கடங்காத வன்முறைக்கிடையே உடன்பாடு நிறைவேறியதை அடுத்து, அன்று மாலை ராஜீவ்காந்திக்கு இந்திய தூதுவரகம் அளிக்கவிருந்த வரவேற்பு நிகழ்ச்சிகள் ரத்து செய்யப் பட்டன.

மாத்தளையில் ஐ.ஓ.பி கிளை ஒன்றிற்கும், இலங்கை வானொலி அஞ்சல் நிலையத்துக்கும் தீவைத்துவிட்டதாகவும் கல்லேயில் ஒரு ரயிலுக்கு தீயிடப்பட்டதாகவும் தகவல்கள் கூறின. கொழும்பு அருகே உள்ள ரத்னமலானவில் அரசு பஸ் டிப்போவுக்குத் தீவைக்கப்பட்டது..

பாதுகாப்புப் படைகள் கண்ணீர் புகைக் குண்டுகளை வீசிய போதும், அவற்றை மீறி புத்தப் பிட்சுகள் தலைமையிலான 50 ஆயிரம் பேர் மூன்று திசைகளிலிருந்தும் கொழும்பை நோக்கி அணிவகுத்து வந்தனர். 20 ஆயிரம் பேர் கொண்ட அணியொன்று கொழும்பு நகரில் தெற்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள தெஹிவல பாலத்தை அடைந்துவிட்டதாக நேரில் பார்த்தவர்கள் கூறினர். இவர்கள் இரும்புத் தடிகள், கற்கள் போன்றவற்றை ஏந்தியுள்ளனர், பெட்ரோல் டிண்களையும் வைத்துள்ளனர். ஏராளமான அரசு கட்டடங்கள் வாகனங்களுக்குத் தீவைக்கப்பட்டது.

மத்தியப் பகுதியான நுகேகொடாவிலிருந்து கொழும்பு நோக்கி சுமார் 5000 பேர் அணிவகுத்து வருகின்றனர், இவர்கள் செல்லும் பாதைகளில் அரசு சொத்துக்களுக்கு பெரும் சேதம் விளைவிக்கப்படுவதாக கூறப்படுகிறது. கொல்லப்பட்டவர்கள் பெரும்பான்மையும் இளைஞர்கள் என்று கூறப்படுகிறது.

(தினமணி(30.07.1987)

ஒப்பந்தம் கைச்சாத்தானது குறித்து செய்தியாளர்களிடம் பேசிய ஜெயவர்த்தன “நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இந்த ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டிருந்தால் வன்முறை ரத்தக் களரியை தவிர்த்திருக்கலாம், எனக்கு தைரியம், விவேகம் இல்லாததாலும் ஒப்பந்தம் ஏற்பட 4 ஆண்டுகள் தாமதமாயிற்று !” என்றார்.

இப்போது எப்படி உடன்பாடு ஏற்பட்டது என்று செய்தியாளர்கள் கேட்டதற்கு “இப்போதுதான் கிரகங்கள் நன்றாக அமைந்துள்ளன!” என்று வேடிக்கையாகக் குறிப்பிட்டார் (தினமணி செய்தி-31.07.1987)

மறுநாள் இந்தியா திரும்ப இருந்த ராஜீவ் காந்திக்கு இலங்கை கடற்படையின் சிறப்பு அணிவகுப்பொன்றை பாரவையிட அழைப்பு விடுக்கப்பட்டிருந்தது.

ஜூலை-29 ஆம் திகதி இந்திய தூர்தர்சன் நேரடி ஒளிபரப்புச் செய்து கொண்டிருந்த அந்த அணிவகுப்பை ராஜீவ் பார்வையிட்டவாறே

நடந்து வந்து கொண்டிருந்தார் அப்போது அணிவகுப்பில் நின்றிருந்த வீரன் ஒருவர் தனது துவக்கினால் ராஜீவ் காந்தியின் தலையில் தாக்க முயன்றார். ஆனால் தான் தாக்கப்படுவதை அணிச்சையாக உணர்ந்த ராஜீவ்காந்தி லேசாக பக்கவாட்டில் குனிந்து உயிர் தப்பினார். அவரது கழுத்துப் பகுதியில் துவக்கின் அடிப்பகுதியால் தாக்கப்பட்டிருந்தது. பிரதமரின் பின்னால் வந்த அவரது பாதுகாப்பு அதிகாரிகள் அவ்வீரனை மடக்கிப்பிடித்துக் கொண்டதுடன் அங்கிருந்து ராஜீவ் காந்தியை விரைந்து அழைத்துச் சென்றனர். இதன் பின்னர் பிரியாவிடை விழாவில் செய்தியாளர்களைச் சந்தித்த ராஜீவ், தான் நலமாக இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார். “ஏன் உங்களை அந்த வீரன் தாக்கினார்?” என்ற கேள்விக்கு ‘அதை அவரிடமே கேளுங்கள்’ என்று பதிலளித்தார்.

இந்திய-இலங்கை உடன்படிக்கை குறித்து இலங்கைப் படைகளுக்குள் எதிர்ப்பிருந்ததை இந்த நிகழ்வு காட்டுவதாக எடுத்துக்கொள்ளலாம் அதேசமயம், இலங்கை படையணிகளுக்

உடன்படிக்கையில் கண்டவாறு இலங்கைஇந்திய அரசுகள் நடந்துகொள்ளத் தவறியாதகக் கூறி, புலிகளின் அரசியல் பிரிவு பொறுப்பாளரும், யாழ்மாவட்ட பிரதித் தளபதியுமான இராசையாபார்த்திபன் என்ற திலீபன் 12 நாட்கள் நீர் கூட அருந்தாது உணவுத் தவிப்புப் போராட்டத்தில் இறங்கினார்.

குள் ஜேவிபியினர் ஊடுருவியிருப்பதானச் செய்திகளையும் அது உறுதிபடுத்துவதாக இருந்தது. ஏற்கனவே அவ்வுறுப்பினர் சிலரை கண்டறிந்து படையிலிருந்து இலங்கை அரசு நீக்கியிருந்தது. முன்னதாக தாக்குதலில் ஈடுபட்ட அந்த வீரர் பற்றிய செய்தி குறித்து இலங்கை அரசு கூறும்போது, அந்த படைவீரன் வெயில் தாங்காமல் துப்பாக்கியைத் தூக்கியெறிந்து விட்டு மயங்கிவிழுந்ததாக குறிப்பிட்டது. இது குறித்து செய்தியாளர்கள் இலங்கை சனாதிபதி ஜெயவர்த்தனவிடம் கேள்வியெழுப்பினர். தாக்குதலுக்கு முன்பாக அவ்வீரர் துப்பாக்கியைத் தூக்கினாரே என்று கேட்டதற்கு, “கீழே விழுந்த துப்பாக்கியைத் தூக்கத்தானே வேண்டும்!” என்றார். (தினமணி செய்தி)

இதற்கிடையே ராஜீவைத் தாக்கியது விஜயமுனி விஜிதரோகண டிசிஸ்வா என்று அடையாளம் காணப்பட்டது. பாதுகாப்பு அமைச்சர் அதுலத் முதலியின் கட்டளையின் பேரிலேயே தாக்குதல் நடந்ததாக இலங்கைக்குள் தகவல்கள் உலவின அதேசமயம், தாக்கிய அவ்வீரர் இலங்கை பிரதமர் பிரேமதாசவின் ஆள் என்று பத்திரிகைகள் செய்தி வெளியிட்டன. அதற்கேற்றார் போல, பின்னாளில் அவ்வீரன் பிரேமதாச அரசால் விடுதலை செய்யப்பட்டிருந்தார். வெகு பின்னாளில் அவர் தீவிர அரசியலிலும் கூட இருந்தார்.

ராஜீவ்காந்தி தாக்கப்பட்டது குறித்துத் தில்லி விடுதிக் காவலில் இருந்த பிரபாகரன் உள்ளிட்ட இலங்கைத் தமிழ் தலைவர்கள் தமது கண்டனங்களைப் பதிவு செய்தனர். இலங்கை அரசினுடைய படைத்தரப்பின் தீவிர இனவெறி குறித்த கவலைகளாக அவை இருந்தன.

தமிழகத் தலைவர்களும் தமது அதிர்ச்சியை வெளியிட்டனர். எம்.ஜி.ஆர், ராஜீவ் தாக்கப்பட்டது குறித்து பெரும் கவலை தெரிவித்தார். இலங்கை சனாதிபதியுடன் நிகழ்வை பார்வையிட்டுக் கொண்டிருந்த பண்டுருட்டி ராமச்சந்திரன் தனது கண்டனத்தை பிரதமர் கலந்து கொள்ளும் நிகழ்வு பட்டியல் அடங்கிய காகிதத் தொகுப்பொன்றில் எழுதியிருந்தார். தன்னிடம் வேறு காகிதம் இல்லாததால் அதில் எழுதியிருந்ததாகவும், பின்னர் அதை ராஜீவிடம் நேரில் காட்டியதாகவும் சென்னார். பாலசிங்கமும் அறிக்கை ஒன்றை புலிகள் சார்பில் வெளியிட்டார். ஆயுதங்களுடன் சரணடைந்தால் தமிழர்களுக்கு என்ன கதி ஏற்படும் என்பதற்கு முன்னோடி இச்சம்பவம் என்று காமராஜ் காங்கிரஸ் தலைவர் பழநெடுமாறனும், திராவிடக் கழகத்

தலைவர் வீரமணியும் சுட்டிக் காட்டினர். கருணாநிதி, ராஜீவ் மீதான தாக்குதல் கவலையளிப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்.

ஆகஸ்ட் 30ஆம் திகதி அன்று இந்தியப் படைகள் இலங்கையின் தமிழ் ஈழப்பகுதிகளில் போய் இறங்கின. உடன்படிக்கையின் படி, இலங்கை சனாதிபதி கோரினால் மட்டுமே, இலங்கைக்கு இந்தியப் படைகள் அனுப்பப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருந்த நிலையில், ஒப்பந்தம் கைசாத்தான மை காய்வதற்குள் ளாகவே இந்தியப் படைகள் அமைதிகாக்கும் நடவடிக்கை என்ற பெயரில் போய் இறங்கிக் கொண்டிருந்தன.

ராஜீவ் ஊடகங்களுக்கு நேர்காணல் அளித்துக் கொண்டிருந்த ஏக காலத்தில் இந்திய படைகள் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பலாலி விமான இறங்கு தளத்தில் வந்து இறங்கின. முதலில், 1500 இந்திய துருப்புக்கள் வந்துள்ளதாகவும் மேலும் கூடுதல் துருப்புக்கள் அனுப்பி வைக்கப்படும் என்றும் பாதுகாப்பு வட்டாரச் செய்திகள் சொல்லின. இவை அங்கு சமாதானப் படையாக செயற்படும் என்றும் இலங்கை பாதுகாப்பு அமைச்சர் லலித் அதுலத் முதலி தெரிவித்தார். அவை 24 போக்குவரத்து விமானங்களில் வந்துள்ளதாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

இது குறித்து இலங்கையிலிருந்து இந்தியா திரும்பியிருந்த ராஜீவ்காந்தி, புதுதில்லியில் செய்தியாளர்களைச் சந்தித்தபோது, “அமைதிகாக்கும் படையாகவும், வடக்கு மாகாணத்திலிருந்து இலங்கைப் படையினரை மற்ற பகுதிகளுக்கு கொண்டு செல்ல உதவவும், இந்தியத் துருப்புக்களை இலங்கை சனாதிபதி ஜெயவர்த்தன கோரியிருந்ததாகத் தெரிவித்தார். அந்த இரு காரணங்களைத் தாம் ஏற்றுக் கொண்டதாக அவர் தெரிவித்தார். (தினமணி ஆகஸ்ட் - 30, 1987)

அதே சமயம் ஜெயவர்த்தன சகாக்களிடமிருந்து எதிர்ப்பும், நாட்டில் வன்முறையும் தோன்றியுள்ள இந்நேரத்தில் இவ்வுடன் பாட்டை அவரால் செயல்படுத்த முடியுமா என்ற கேள்விக்கு, அவர் செயல்படுத்துவார் என்று தாம் நம்புவதாகப் பதிலளித்தார்.

“வன்முறை தொடர வேண்டும் என்றும், அதானால் இலங்கை பாராளுமன்றம் கூடி உடன்பாட்டிற்கு அங்கீகாரம் அளிக்கக் கூடா தென்றும் அங்கு சில சக்திகள் விரும்புகின்றன. இனக்கலவத்திற்குத் தீர்வுகாணும் உடன் பாட்டை அச்சக்திகள் விரும்பவில்லை!” என்றார்.

எல்.டி.டி. தலைவர் பிரபாகரன் தில்லியில் உள்ள அவரது விடுதி அறையில் காவல் வைக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுவது பற்றி குறிப்பிட்ட ராஜீவ், “அப்படி செய்வதற்கு காரணம் ஏதுமில்லையே!” என்றார்.

மேலும் இலங்கை கடற்படையுடன் சேர்ந்து பாக். வளைகுடா பகுதியில் கூட்டு கண்காணிப்பில் ஈடுபட இருப்பதாகவும் தகவல்கள் தெரிவித்தன. மேலும் 600 க்கும் மேற்பட்ட இலங்கை படையினர் இலங்கை தலைநகர் பகுதியில் நடக்கும் கலவரங்களைக் கட்டுக்குள் கொண்டுவர இந்திய படையின் இரண்டு விமானங்களில் ஏற்றிச் செல்ல உதவியதாகவும் இரண்டு நாள் கலவரத்தில் 26 பேர் கொல்லப்பட்டதையடுத்து இவ்வுதவி கோரப்பட்டதாகவும் தகவல்கள் வந்தன. தமிழீழ மண்ணில் வந்திறங்கிய இந்திய அமைதிப்படைகளிடம் கனரக ஆயுதங்கள் இருந்தன. இவை ஏன் என்ற கேள்விக்கு அப்போது யாரிடமும் யாதொரு பதிலுமிருக்கவில்லை. யாழ்ப்பாணத்தில் இந்திய அமைதி காக்கும் படைகளை யாழ்.பொதுமக்கள் வரிசையில் நின்று வரவேற்றதுடன் பிரபாகரனை ஒப்படைக்குமாறு முழுக்கம் எழுப்பியதாக வேறு சில தகவல்கள் வெளியாகின. மேலும் இந்திய படையணிகள் மறுநாள் (ஜூலை-31) யாழ்ப்பாணத்தைச் சுற்றி வளைத்துப் போராளிகளிடமிருக்கும் ஆயுதங்களை பறித்தெடுக்கவுள்ளதாகவும் பரபரப்பான செய்திகள் உலவின.

புலிகளுக்கும், இலங்கைப் படைகளுக்கும் மிடையே 48 மணிநேரத்திற்குள் போர் நிறுத்தம் நடைமுறைக்கு வருவதுடன், 78 மணி நேரத்திற்குள் போராளிகளிடம் இருக்கும் ஆயுதங்கள் ஒப்படைக்கப்படுவதுடன், போர் நிறுத்தக் கண்காணிப்புக் குழுவொன்றும் ஏற்படுத்தப்படும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

இந்தியாவில் இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தம் ஒரு வரலாற்று வெற்றியாகவே ஒரு கருத்து உருவாக்கப்பட்டது. தென்னாசியாவின் அமைதி தூதுவர் ராஜீவ்காந்தி என்ற பிம்பம் வலிந்து கட்டமைக்க காங்கிரசும், ஊடகங்களும் முயன்றன. போர்ப்ஸ் ஊழல் குறித்து விவாதங்கள் எழுந்து கொண்டிருந்த நிலையில், பாராளுமன்றத்தில் தான் குற்றமற்றவன் என்று ராஜீவ்காந்தி உருக்கமாக வேண்டுகோள் விடுத்தும் பாராளுமன்றத்தின் இரு அவைகளும் கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்த நிலையில் இலங்கையில், காயம் பட்டுத் திரும்பியிருந்த இந்தியப் பிரதமருக்காக பாராளுமன்றம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது. மேலும் இந்த அமைதி உடன்படிக்கையை ஒரு பெரிய விழாவாகக் கொண்டாட,

கொண்டாட்டமாக மாற்றக் காங்கிரசு கட்சி ஏற்பாடு செய்ததுடன் போர்ப்ஸ், கறையை ஈழத்தமிழர் உரிமையுடன் சேர்த்துக் கழுவ முயன்றது. இதன் பகுதியாகச் சென்னை கடற்கரையில் நடக்கும் இலங்கை-இந்திய உடன்படிக்கை வெற்றி விழாவில் பிரதமர் ராஜீவ்காந்தி கலந்து கொள்வார் என்று அறிவிக்கப்பட்டது.

ஆகஸ்ட் 2ஆம் திகதி சென்னை கடற்கரையில் நடக்கவிருந்த அந்த பிருமாண்ட விழாவில் எம்.ஜி.ஆரையும், பிரபாகரனையும் கலந்து கொள்ள வைப்பதற்கான முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன. புலிகள் உடன்பட்டை ஏற்காத நிலையில் அவ்விழாவில் கலந்து கொள்ள அன்றைய முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர் தயக்கம் காட்டினார். தனது உடல் நிலையைக் காரணம் காட்டி அவர் அன்றைய திகதியில் அமெரிக்கா செல்ல ஏற்பாடு செய்திருந்தார். உளவுத் துறையின் நெருக்கடியினால் கடைசியில் பறந்து கொண்டிருந்த விமானத்திலிருந்து வலுக் கட்டாயமாகக் கீழிறக்கப்பட்டு அவர் விழா விற்கு அழைத்துவரப்பட்டதாகத் தகவல்கள் வெளியாகின.

மாலையில் நடந்த அந்த விழாவில் எம்.ஜி.ஆர் மிகவும் சோர்வாகவே காணப்பட்டார். அந்த விழா ஏற்பாட்டிற்கு அதிமுக வினர் ஒத்துழைக்கவில்லை என்று காங்கிரசு கட்சியினர் குற்றம் சாட்டினர்.

பிரபாகரனுக்கு மேடையில் நாற்காலி ஒதுக்கப்பட்டு அவர் வருவார் என்ற தகவல்கள் திட்டமிட்டுப் பரப்பப்பட்டன. பிரபாகரனோ, யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள தனது சகாக்களுடன் பேசி, ஈழத் தமிழர்களுக்கு நிலைமைகளை விளக்கியப் பிறகே மற்ற வேலை என்று திட்டவட்டமாக சொல்லிவிட்டார். மேலும் எந்த ஒரு பொதுக்கூட்ட மேடையிலும் தோன்றாத, பங்குபெற விரும்பாத பிரபாகரன், உடனடியாக யாழ்ப்பாணம் திரும்பவே விரும்பினார்.

பிரபாகரன் தில்லியில் காவல் வைக்கப் பட்டிருக்கிறார் ஒப்பந்தத்திற்கு ஆதரவாக கையெழுத்திட கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறார் என்ற தகவல்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் பரவி, ஆயிரக் கணக்கான ஈழத்தமிழர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்தனர். ‘அழைத்துச் சென்றது போல பிரபாகரனைத் திரும்பக் கொண்டு வந்துவிட வேண்டும்’ என்று அங்கே கோரிக்கைகள் கிளம்பின. இந்திய அமைதிப் படைத் தளபதி அரிகரத்திங் கின் காரை சூழ்ந்து கொண்டு, பிரபாகரனை உடனே திருப்பி அனுப்பச் சொல்லிக் குரலெழுப்பினர். (ஜூனியர்விகடன்-02.08.1987)

பிரபாகரன் இந்தியாவின் பிடியிலிருந்து விலகிச் செல்லவே விரும்பினார். எவ்வளவு கெதியாக இந்தியாவைவிட்டு வெளியேற முடியுமோ அவ்வளவுக் கெதியாக அவர் வெளியேற விரும்பினார். மேலும், பிரபாகரன், மக்களைச் சந்திக்கவே விரும்பினார். அவர் களிமம் தாம் எவ்வாறு சூழ்நிலைக்கெதியாக இருந்தேன் என்பதை விளக்க அவசரம் காட்டினார்.

உடன்படிக்கையில் கைச்சாத்திட தாம் எவ்வாறு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டோம் என்பதைச் சென்னைத் திரும்பியிருந்த ஈழமக்கள் புரட்சி அமைப்பின் (ஈரோஸ்) தலைவர் க.வே.பால குமாரன் குறிப்பிட்டார். “டெல்லியில் எங்களை ஒப்புக் கொள்ள வைக்க கடும் நிர்ப்பந்தமிருந்தது. “திடீரென்று ஜெயவர்த்தன புனிதர் ஆகிவிட வில்லை. தனது அரசியல் எதிர்காலம் குறித்து கேள்விக்குறிகள் தோன்றிய நிலையில், அரசியல் பாதுகாப்புத் தேடி, இந்த ஒப்பந்தத் திற்கு வந்திருக்கிறார். அவர் தனது நிலையை ஸ்திரீப்படுத்தியப் பிறகு இந்திய ராணுவத்தை ஜெயவர்த்தன வெளியேற்ற தயங்கமாட்டார்” என்றார். (ஜூனியர் விகடன்-12.08.1987)

இதை உறுதிப்படுத்துவது போல தமது கட்சியின் செயற்குழு கூட்டத்தில் ஜெயவர்த்தன பேசும் போது, “நான் இந்தியாவிடம் சரணாகதி அடைந்துவிட்டதாகக் கூறுகிறார்கள். பிரபாகர னிடம் சரணாகதி அடைவதைத் தவிர்க்கவே இதை செய்தேன் பிரபாகரனின் வாளை இந்த கட்சி அலுவலகத்தில் நான் தொங்கவிடும் நாள் வெகுதொலைவில் இல்லை!” என்று ஆவேசத் துடன் குறிப்பிட்டார்.

இதையெல்லாம் ஒட்டுமொத்தமாகக் கவனத்தில் கொண்டே பிரபாகரன், ஆகஸ்ட்-4ஆம் திகதி யாழ்ப்பாணம் சுதுமலையில் நடந்த பிருமாண்டமான பொதுக்கூட்டத்தில் மக்கள் முன் தோன்றி மிகவும் தேர்ந்தெடுத்த சொற் களைக் கொண்டு விளக்கிப் பேசினார். அவர் பேசிய தலைப்பு முக்கியமானது. “நான் ஏன் இந்தியாவை நேசிக்கிறேன்?!” என்பதாகும் அது.

எந்த ஒரு இந்திய வீரனுக்கு எதிராகவும் துவக்குத் தூக்கத்தயாராக இல்லை!” என்று குறிப்பிட்ட பிரபாகரன் தாம் இந்தியாவை நேசிப்பதாகவும், தமது தலைவிதியை ஒரு மாபெரும் வல்லரசு தீர்மானித்திருப்பதால், அந்த ஒப்பந்தத்தை ஏற்காது போனால் இந்தியா வுடன் மோத வேண்டிய நிலை ஏற்படும் என்றும் வேதனையுடன் குறிப்பிட்டார். ஆனால் அவர் குறிப்பட்டவாறே உடன்படிக்கைக்குப் பிறகான நிகழ்வுகள் வேக வேகமாக நிகழ்ந்தேறின.

உடன்படிக்கையில் கண்டவாறு இலங்கை - இந்திய அரசுகள் நடந்துகொள்ளத் தவறியதாகக் கூறி, புலிகளின் அரசியல் பிரிவு பொறுப்பாளரும், யாழ்மாவட்ட பிரதித் தளபதியுமான இராசையாபார்த்திபன் என்ற திலீபன் 12 நாட்கள் நீர் கூட அருந்தாது உணவுத் தவிர்ப்புப் போராட்டத்தில் இறங்கினார்.

தமிழ் பகுதிகளிலிருந்து இலங்கை படை யணிகள் விலக்கிக் கொள்ளப்படாதது, ஊர் காவாந்துறை பொறுப்பிலுள்ள ஆயுதங்களைத் திரும்பப்பெற்றுக் கொள்ளுதல், புதிய படை யணி முகாம்கள் மற்றும் புதிய காவல்நிலையங் களை திறக்கப்படுவதை நிறுத்தி அவற்றை மூடச் செய்தல், திருகோணமலை உள்ளிட்ட பகுதி களில் புணர்வாழ்வு என்கிற பெயரில், சிங்களக் குடியேற்றத்தைத் தடை செய்தல். உள்ளிட்ட 5 கோரிக்கைகளை வலியுறுத்திய அவர் 15.09.1987 தொடங்கி 26.09.1987 வரை உணவு தவிர்ப்பில் இருந்தார். இறுதியில் அக்கோரிக்கைகள் பரிசீலிக்கப்படும் முன்னதாகவே, நிறைவேற்று முன்னதாகவே வீரமரணமடைந்தார்.

இதனையடுத்து நடுவராகப் பங்கேற் றிருந்த இந்தியாவிற்கும் புலிகளுக்குமிடையே விரும்பத் தகாத பல கசப்பான நிகழ்வுகள் அடுத்தடுத்து காட்சி மாற்றத்தை ஏற்படுத்தின. திலீபன் இறந்து ஒரு வாரமே ஆகியிருந்த நிலையில், புலிகளின் முக்கியத் தளபதிகள் சயனைட் குப்பிக் கடித்து மரணத்தைத் தழுவிய நிகழ்வாகும். புலிகளின் முக்கியத் தளபதிகளான குமரப்பா, புலேந்திரன், ரகு உள்ளிட்ட 12பேர் இந்தியாவிலிருந்து சில ஆவணங்களை எடுத்துக் கொண்டு ஈழம் திரும்பிக் கொண்டிருந்தபோது வழியில் இலங்கைக் கடற்படை அவர்களது படகை மறித்து கைது செய்து பலாலி விமான தளத்தில் தனது கூட்டுப்படைத் தலைமையகத் தில் தடுத்து வைத்தது. உடன்படிக்கை கைச்சாத் தாகி போராளிகளுக்குப் பொது மன்னிப்பும், சமூக கலப்பில் புலிகளைப் பங்கேற்கச் செய்யும் பேச்சுக்கள் இந்தியா-இலங்கை இடையே நடந்து கொண்டிருந்த நிலையில் புலிகளின் உயர் மட்டத் தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்ட நிகழ்வானது புலிகளை சீற்றமடையச் செய்தது என்றால், கைது செய்யப்பட்டவர்களை விசாரணைக்காக உடனடியாக கொழும்பிற்குக் கொண்டுச் செல்ல இலங்கை படை அவசரம் காட்டியது. சிறிலங்கா அரசு போராளிகளை விசாரிக்கும் முறை பற்றியும், புலிகளுக்கேயுரிய கழுக்கத் தன்மை காரணமாகவும், அந்த 12 போராளிகளும் காவலில் இருக்கும் போது உடனடியாக தம்மிடமிருந்த சயனைட் குப்பி களைக் கடித்து உயிர் துறந்தனர்.

இதனையடுத்துத் தமிழீழப் பகுதிகளில் புலிகள் தமது எதிரிகளை தீர்த்துக் கட்டத் தொடங்கினர். பேருக்கு ஆயுத ஒப்படைப்புச் செய்த புலிகள் தமது ஆயுத ஒப்படைப்பை உடனடியாக நிறுத்தி வைத்ததுடன், சிறிலங்கா படையணிகளுடன் மோதலுக்குத் தயாரானார்கள். அதே நேரம் இந்தியா தமது நடுநிலைப் பாத்திரத்தைத் தாமதமாகத் தொடங்கியது. அதாவது இலங்கையில் உள்ள இந்திய அமைதி காக்கும் படை இலங்கையில் இருக்கும் வரை அது இலங்கை படையாகவே இருக்கும் என்ற உடன்படிக்கை வாசகங்களுக்கு ஏற்ப மோதலுக்குத் தயாரான புலிகளை, சனாதிபதி ஜெயவர்த்தனவின் கட்டளைக்கு இணங்க நவம்பர்-10 திகதி புலிகளின் நிலைகள் மீது தமது பீரங்கிகளால் சுட்டு அமைதியை நிலைநாட்டத் தொடங்கிற்று இலங்கையில் இருந்த இந்தியப் படையணி.

புலிகளுடன் இந்தியப் படைகள் மோதியதை, வல்லாதிக்க உலகம், இந்தியப் படைகளுடன் புலிகள் மோதல் என்றே குறிப்பிடத் தொடங்கின. இந்திய படையுடன் புலிகள் மோதலில் ஈடுபட்டது சரியா என்று அன்றைக்கு எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருந்த கருணாநிதியிடம் ஒரு கேள்வி முன் வைக்கப் பட்டது.

ஜூனியில் கேட்கப்பட்ட ஒரு கேள்விக்கு அவர் சொன்னார், “முதலில் உங்கள் கேள்வியே தவறு. சமாதானத்துக்குச் சென்ற படைகள்தாம் விடுதலைப்புலிகளோடும், அப்பாவித் தமிழர்களோடும் மோதியிருக்கிறது. சிங்கள அரசு ஒப்பந்தத்தை மீறிவிட்டது. ஒப்பந்தமே குறைபாடுடையது. இந்த ஒப்பந்தத்தைத் திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் ஆரம்பத்திலிருந்தே ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. வேறு வழியில்லாமல் விடுதலைப்புலிகள் அதை ஏற்றுக்கொள்வதாகச் சொல்லி, ஓரளவுக்கு ஒத்துழைப்புத் தரவும் முன்வந்தார்கள். ஆனால், ஒப்பந்தத்திற்கு மாறாக சிங்களக் குடியேற்றம் இலங்கையிலுள்ள தமிழ்நாட்டுப் பகுதிகளில் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அதற்குச் சிங்கள ராணுவத்தின் பாதுகாப்பும் தரப்பட்டது. குறிப்பாகத் திருகோணமலை, அம்பாறை மட்டக்களப்பு, போன்ற மாவட்டங்களில் எல்லாம் சிங்களக் குடியேற்றங்கள் வெகுவேகமாக நடைபெறத் தொடங்கிவிட்டன.

வடக்கு மாகாணமும், கிழக்கு மாகாணமும் இணைவது பற்றி எதிர்காலத்தில் பொது வாக்கெடுப்பு நடத்துவது என ஒப்பந்தத்தில் குறிப்பிடப்பட்டது ஆனால் ஒப்பந்தமான

அடுத்தவாரமே இலங்கை அதிபர் ஜெயவர்த்தன நிருபர் கூட்டம் ஒன்றில் பேசும்போது, அப்பட்டமாக வெளிப்படையாக ஒன்றைச் சொன்னார், அப்படியொரு ரெபார்ன்டம் எடுக்கப்படும் போது, கிழக்கு மாகாணம், வடக்கு மாகாணத்துடன் சேர்க்குடாது என்று அந்த தேர்தலில் நான் பிரசாரம் செய்வேன் என்று சொன்னார். ராஜீவ்காந்தியோடு சேர்ந்து கையெழுத்துப் போட்டவர், அவரே இத்தகைய மாறுபாடான கருத்தைச் சொன்னார்.

ராஜீவ்காந்தி, கிழக்கு வடக்கு மாகாணங்கள் ஒன்றாக இருப்பதா, வேண்டாமா என்பதற்கு, ஒப்பந்தத்தில் ரெபார்ன்டம் எடுக்க ஒப்புக் கொண்டதே தவறாகும்.

காசுமீரில் கூட இப்படித்தான் ரெபார்ன்டம் கேட்கிறார்கள். காசுமீர் தனியாக இருப்பதா அல்லது இந்தியாவுடன் இருப்பதா என்பதற்கு காசுமீர் மக்களிடம் ரெபார்ன்டம் கேட்கிறார்கள் ஆனால் இந்திய அரசு அதற்கு ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. காரணம் காசுமீர் இந்தியாவுக்குத்தான் சொந்தமானது என்ற நியாயமான காரணத்தை நாம் எப்படி அடிப்படையாக வைத்து ரெபார்ன்டம் வேண்டாம் என்று சொல்கிறோமோ அதைப் போலதான் கிழக்கு மாகாணம், வடக்கு மாகாணத்துடன்தான் சேர்த்திருக்க வேண்டும். இரண்டும் சேர்ந்ததுதான் இலங்கையில் தமிழ் மாநிலம் என்பதற்கு நாம் ஒப்புக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஒப்பந்தத்தின் அந்த சரத்திற்கு ஒத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாது.

சிங்களக் குடியேற்றம், ஒப்பந்தத்துக்கு மாறாக ஜெயவர்த்தன பேசியது, அதன்பிறகு கூட உருவாக்கப்பட்ட கவுன்சிலில் விடுதலைப் புலிகள் வலியுறுத்திச் சொன்ன பத்மநாபன் என்பவருடைய பெயர் மறுக்கப்பட்டது.

பேனல் கொடுத்தார்கள். மூன்று பேர் கொண்ட பேனல்கொடுத்தார்கள். மூவரில் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பது நியாயம் தானே என்றெல்லாம் கேட்கிறார்கள்..!

பல்கலைக்கழகத்துக்குக் கூட துணைவேந்தருக்கு மூன்று பேர் கொண்ட பேனல் தரப்படுகிறது. ஆனால் அரசின் பெயரில் ஒருவரின் பெயர்தான் வலியுறுத்தப்படுகிறது. அங்கேயும்கூட பிரபாகரன் ஒருவருடைய பெயர் மாத்திரம்தான் சொல்வேன் என்று குறிப்பிட்டார். மூன்று பெயரைக் கொடுங்கள் நீங்கள் சொல்கிற பெயரை நாங்கள் தேர்ந்தெடுக்கிறோம் என்று சொலிவிட்டு அதற்கு மாறாக செயல்பட்டிருக்கிறார்கள்.

எண்ணம் ஆராய்தல்

- துவாரகா

நீ என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறாய் மகளே
உனது நிலம் காணாமல் போகப் போகிறது .

அப்பா நான் பனியில் நடுங்கிக் கொண்டுள்ளேன்.

நீ என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறாய் மகளே
உனது நட்சத்திரங்களைத் தொலைத்து விட்டனர்.

அப்பா நான் மார்கழி உற்சவத்திற்கு தயாராகி
விட்டேன்.

நீ என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறாய் மகளே
அங்கே உனது சகோதரி விரல் உயர்த்தியதால்
குரல் நெறிக்கப்படுகிறதே.

அப்பா நான் பப்ளிக் எக்ஸாமுக்கு தயாராகிக்
கொண்டுள்ளேன்.

மகளே நீ என்ன செய்து கொண்டுள்ளாய்
அங்கே

பசிக்கும் வயிறுகளுக்கு சோறிடவில்லை
நீ என்னதான் செய்கிறாய் மகளே
நான் ஓவியத்திற்கு வண்ணம் தீட்ட கற்றுக்
கொண்டுள்ளேன் அப்பா.

நீ என்னதான் செய்கிறாய்

அங்கே

தேசம் தாண்டி வரும் பறவைகளுக்கு கூடில்லை
என்கிறார்கள்

சிறகில்லை என்கிறார்கள்

பறக்கவும் அனுமதியில்லையாம்

நீ என்னதான் செய்யப் போகிறாய்

நான் நீட் தேர்வுக்கு தயாராகி விட்டேன்மா

நீ என்ன செய்யப் போகிறாய் மகளே

நீ என்னதான் செய்யப் போகிறாய் மகளே
அங்கே

தீ பற்றிக் கொண்டதாம்

கனலிருந்தால் பற்றத்தானே செய்யும்

நீ ஏன் சவுத்துப் போனாய்

கூடுதல் மழையா?

கொல்லைப் புறத்தில் வந்து

அவர்கள்

கூச்சலிடுவார்கள்

உனது உடலையும் சேர்த்தே

எல்லாவற்றையும் விற்று விட்டோம்

இனி

நீ வாழவும் வழியில்லை என்பார்கள்

என்ன செய்யப் போகிறாய் மகளே

அதைத் தொடர்ந்து விடுதலைப்புலிகள்
அமைப்பைச் சேர்ந்த, குறிப்பாக குமரப்பா,
புலேந்திரன் உள்ளிட்ட பதினேழுக்கு மேற்
பட்ட விடுதலைப்புலி வீரர்களைக் கைது செய்த
சிங்கள அரசு, அவர்களை அமைதிப்படையிடம்
ஒப்படைத்திருக்க வேண்டும். கொழும்புக்கு
சித்திரவதை செய்வதற்காக அழைத்துச் செல்ல
முற்பட்டார்கள். அதை இந்தியப்படை தடுத்து
நிறுத்தியிருக்க வேண்டும்.

இப்படித் தடுத்து நிறுத்தாதது பெருங்
குற்றம். அதன் காரணமாக கொழும்பிலே
சித்திரவதைப்படுவதற்கு உடன்படாத புலிகளின்
தளபதிகள் விசமருந்தி இறந்திருக்கிறார்கள்.
அதன் காரணமாக தமிழர் பகுதிகளில் கொந்
தளிப்பு வெடித்துக் கிளம்பிவிட்டது.

இந்தக் காரணங்களையெல்லாம்
மறைத்துவிட்டு, வானொலி, டெலிவிசன்கள்
லெல்லாம் பொய் பிரசாரத்தை செய்து
விடுதலைப் புலிகளையும், அப்பாவித் தமிழர்
களைக் கொல்வது தமிழ்நாட்டிலுள்ள தமிழ்
மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத
ஒன்றாகும்!” (ஜு.வி.-21.10.1987)

அதன் பிறகு இந்தியாவில் ஆட்சி மாற்றம்
நடந்து விபிசிங் தலைமையிலான அரசு
அமைந்த பிறகு தமிழகத்தில் ஆட்சி பொறுப்
பில் முதல்வராக இருந்த கருணாநிதியிடம் ஈழச்
சிக்கல் தொடர்பானவற்றை பேசித் தீர்ப்பதற்கு
பிரதமர் வி.பி.சிங், பொறுப்பை ஒப்படைத்தார்.
இலங்கையில் பிரதமராக இருந்த பிரேமதாச,
அதிபர் தேர்தல் பிரசாரத்திலேயே இந்தியப்
படைகளை வெளியேற்றுவேன் என்று அறிவித்
திருந்தார். அவர் இலங்கையின் புதிய சனாதிபதி
யாகப் பெறுப்பேற்றுக் கொண்டதும் இந்தியப்
படைகளை வெளியேற்ற கெடு விதித்து அவர்
களை இலங்கை மண்ணிலிருந்து இறுதியில்
வெளியேற்றினார். இந்திய அமைதிப்படை
தமது 1500 வீரர்களை இழந்து 1990 மார்ச்-31
ஆம் திகதி தாயகம் திரும்பிய போது,
அன்றைக்கு முதல்வராக இருந்த கருணாநிதி
அந்தப் படைகளை வரவேற்கச் செல்ல
முடியாது என்று அறிவித்தார். நிர்வாக வழி
யிலும், ஒரு பிரதேசத் தலைவர் என்கிற
முறையிலும் நடைமுறை வழியிலான ஒரு
ஏற்பாட்டை நிராகரித்து “தமிழர்களைக்
கொன்ற இந்திய படைகளை வரவேற்க
முடியாது!” என்று துணிச்சலுடன் அறிவித்த
ஒரு தலைவரை அதற்கு முன்பாகவும்
பின்பாகவுமே கூட தமிழகம், ஏன் ஒட்டுமொத்த
இந்தியாவுமே கண்டதில்லை என்றுதான் கூற
வேண்டும்.

வரலாறு

■ என்.சரவணன்

nsarawanan@gmail.com

மலபார் தமிழர்

கண்டி இராச்சியத்தில் “மலபார்”

ஆங்கிலேயர்கள் இலங்கையை கைப் பற்றிய இந்த ஆரம்பக் காலப்பகுதியில் ஆங்கி லேயர்களும் தமிழர்களை மலபாரிகள் என்றே அழைத்தனர் என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். இதற்கு முக்கிய ஆதாரமாக நாம் கண்டி ஒப்பந்தத்தின் உள்ளடக்கத்தை ஆராயலாம்.

கண்டி ஒப்பந்தத்தின் முதல் மூன்று பகுதி களும் கவனிக்கத்தக்கது. “மலபார்” அரசன் ஸ்ரீ விக்கிரம ராஜசிங்கனிடமிருந்து அரச ஆசனம் பறிக்கப்படுகிறது என்றும் அவரது (தமிழ்) பரம்பரையைச் சேர்ந்த எவரும் இனிமேல் ஆட்சியமர முடியாது என்றும், அவர்களின் சகல ஆண் உறவினர்களும் நாட்டை விட்டு வெளியேற்றப்படவேண்டும் என்றும் இருக் கிறது. ஆனால் “தமிழர்” என்பதை “மலபார் இனத்தவர்” என்று தான் பதிவு செய்கிறது.

கண்டி ஒப்பந்தத்தின் இரண்டாவது, மூன்றாவது பிரிவுகளில் மன்னன் ஸ்ரீ விக்கிரம ராஜசிங்கனுக்கும், அவரது குடும்பத்துக்கும், அவரின் சகல உறவினர்களுக்கும் உள்ள அதிகாரத்தைப் பறிக்கும் விபரங்கள் அடங்கி யுள்ளன.

இரண்டாவது : மன்னன் சிறீ விக்கிரம இராசசிங்கன் ஒரு மன்னனுக்குரிய முக்கிய திருமிகு கடமைகளைச் செய்ய என்றும் தவறியதால் அப்பட்டத்திற்கோ, அதனோடு சார்ந்த அதிகாரங் களுக்கோ உரிய உரிமைகளை இழந்தவனாகிவிட்டான்; இதனால் அவன் அரசுப் பதத்திலிருந்து வீழ்ந்தவனானான் என்றும் அப்பதத்தினின்றும் அகற்றப்பட்டா னென்றும் அறிவிக்கப்படு கின்றது. அவன் குடும்பத்தாரும் குருதிமுறை, அல்லது இனமுறை யால் அவன் குலத்தின் முந்திய வழி, பிந்திய வழி, பக்க வழி, எந்த வழியைச் சார்ந்தவரும் என்றும் அரசாணையினின்று விலத்தப்பட்டவராவர். கண்டி மாநில ஆள்புலத்திற்கு மலபார் இனத்தவர் (Malabar race) கொண்ட சகல உரிமையும் பட்டமும் இதனால் விலக்கி அழிக்கப்பட்டன.

மூன்றாவது : குருதிமுறையாலோ, இனவழியாலோ குலத்தின் முந்திய வழி, பிந்திய வழி, பக்கவழி காலஞ்சென்ற மன்னன் சிறீ விக்கிரம இராசசிங்கனின் உறவினராயிருக் கின்ற, அல்லது அவ்வாறு நடக்கின்ற எல்லா ஆண் மக்களும் கண்டி மாநிலங்களின் அரசிற்குப் பகைவரென இத்தால் அறிவித்தல் செய்யப்படுகின்றது. இவர்கள் எக்காரணங் கொண்டும் பிரிட்டிசு

இன்றைய கேரளா பிரதேசம் அன்றைய சேரர்கள் ஆண்ட பிரதேசம். இலங்கையின் வரலாற்று நூலான மகாவம்ஸத்தில் கூட தென்னிந்திய ஆக்கிரமிப்பாளர்களாக சோழர் களையும், பாண்டியர்களையும் தான் குறிப்பிடு கிறது. சேரர்களைக் குறிப்பிடுவதில்லை. அதாவது சேரர்கள் இலங்கையின் மீது ஆக்கிர மிப்பு நடத்தியதாகவோ, பௌத்த ஸ்தலங்களை அழித்ததாகவோ குறிப்புகள் இல்லை. மாறாக பல்வேறு காலகட்டங்களில் பாண்டியர்களுட னும், சோழர்களுடனுமான போர்களில் சேரர்கள் இலங்கை அரசர்களுக்கு ஒத்துழைத் திருக்கிறார்கள் என்று சூலவம்ஸத்தில் பல இடங்களில் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

அரசாங்கத்தின் அதிகாரத் தாலன்றி இந்நாட்டுப் பகுதியுள் வரலாகா தென்று தடை செய்யப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் அவ்வாறு வருவாராகில் இதற்கென விதிக்கப் பட்ட போர்வினைச் சட்டத்தின் துன்ப தண்டனைகளுக்கு ஆளாவர். இப்பொழுது இந்நாட்டினின்றும் வெளியகற்றப்பட்ட எல்லா மலபார்ச் சாதி (Malabar caste) ஆண்மக்களும் மேற்கூறிய அதிகாரத்திலிருந்து இசைவு பெற்றாலன்றி நாட்டுக்குள் வரலாகாதென்று தடை செய்யப்பட்டுள்ளர்; இதை மீறுவோர் மேற்கூறிய தண்டனைக்காளாவர்.

இந்த ஒப்பந்தத்தில் மன்னனை தமிழன் என்றோ, வடுகன் என்றோ, நாயக்கன் என்றோ, தெலுங்கன் என்றோ குறிப்பிடாது “மலபார்” காரராக பதிவு செய்திருப்பதை கவனிக்க வேண்டும்.

கண்டியைக் கைப்பற்றுவதற்கு பிரதான சூத்திரதாரியாக செயற்பட்ட ஜோன் டொயிலி எழுதிய டயரிக் குறிப்பில் ஒரு பகுதி பிற்காலத்தில் நூலாக வெளியானது. 1810-1815 காலப்பகுதியில் எழுதிய டயரிக் குறிப்பில் 80 இடங்களில் “மலபார் இனத்தவர்” என்றே குறிப்பிடுகிறார். ஒரு இடத்தில் கூட தமிழர் என்று குறிப்பிடவில்லை.

1800களில் கண்டியில் மலபார் பாடசாலை (Kandy Malabar School) எனும் பேரில் ஒரு பாடசாலை இயங்கியிருக்கிறது என்று கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளின் பதிவுகளில் அறிய முடிகிறது.

நாயக்கர் வம்ச அரசர்களின் குடும்பங்கள் அரசரின் மாளிகைக்கு அருகாமையிலேயே வாழ்ந்து வந்தனர். அந்தத் தெருவுக்கு ஆரம்பத்தில் “குமாரப்பு வீதி” என்று அழைக்கப்பட்டது. பிரித்தானியர் காலத்தில் அதை “மலபார் வீதி” (Malabar street) என்று அழைத்தார்கள். குமாரப்பு வீதியிலிருந்து பூவெலிகட வீதி வரையான பாதையிலும், தலதா வீதி வரையிலான பாதை வரையிலும் அருகருகாமையில் இவர்களுக்கான வீடுகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. “மலபார் வீதி” இன்று பெயர் மாற்றப்பட்டு இலங்கையின் சிங்கள பெளத்த இனவாதத்தின் ஞானத்தந்தையாக (God father) நாம் அறிந்த “அநகாரிக்க தர்மபால” வின் பெயர் சூட்டப்பட்டிருக்கிறது.

“மலபார் நேயோ” சிங்கள, நாவல்

“மலபார் நேயோ” (மலபார் உறவினர்கள்) என்கிற பேரில் 2018 இல் சிங்கள மொழியில் ஒரு நாவல் வெளிவந்தது. இந்த நாவலின் கதையில் கண்டி ஒப்பந்தத்தின் படி அரசனின் ஒட்டுமொத்த பரம்பரையும் விரட்டியடிக்கப்

கிறிஸ்தவர்களு
கடமலபார்ஜன்களெவெதபடி
பிழையிற் ஆதிதொன்னுமுதலு
பைக்கொன்றிருக்கவகட்டித்
தென்விகளும். தசங்கனும்
தட்டொழிந்தனன் ஆகுமய
ன்க்கொழிந்தனன் தவர்களுடைய
வீடுகளைத் தீயிட்டுவிடாண்டிடுவ
களுக்கொழிந்தனன் ஆகுமய
தபத் துக்கொழிந்தனன் ஆகுமய
பொலித் தகத் திடுகுதககியி
குக்கும.

MALLEBAARS
CATECHISMUS-
en
GEBEDE-BOEK

Gedrukt tot Colombo ten dienste
der Scholen A°. 1739.

பிழைக்கப்பெற்றது கி.பி. 1739
பெருமலை சென்னை
சென்னை

Mallebaars_Catechismus_en_Gebede_Boek-3

பட்டும், நாடு கடத்தப்பட்டும், கைதுக் குள்ளாக் கியும் வருகிறார்கள். மன்னர் ஸ்ரீ விக்கிரம ராஜசிங்கனின் மனைவியான அரசி வேங்கட ரங்கஜெம்மாள் மலபார் வீதியில் வசித்து வந்த தனது உறவினர்களைப் பாதுகாப்பதற்காக அரச குடும்பத்துக்கு உடுதுணி துவைத்த சலவைத் தொழிலாள சாதியான “ஹேன” சாதியைச் (வண்ணார்) சேர்ந்தவர்களிடம் ஒப்படைக்கிறார். அந்தக் குழுவின் பாதுகாப்புடன் உயிர்தப்பிப் பிழைக்கும் அரச வம்சத்தவர் களுக்கு என்ன நேருகிறது என்பது பற்றிய கதை தான் அது. இன்றும் கண்டியில் சலவைத் தொழிலாளர்களாக இருக்கும் கூட்டம் ஒன்று தெலுங்கைப் பேசி வருகிறார்கள்.

இப்படி ஒரு சம்பவம் நிகழ்ந்தது உண்மை. ஆனால் அவர்களுக்கு என்ன ஆகியிருக்கலாம் என்று விரிக்கிறார் அதன் ஆசிரியர் பிரேம கீர்த்தி ரணதுங்க. இந்த நாவல், உயிர்பிழைத்து, தலைமறைவாக வாழ்ந்து பின்னர் உண்பதற்கும், உறைவிடத்துக்கும் வழியின்றி பிள்ளைகளுடன் அவர்கள் படும் சிரழிவும், சலவைத் தொழிலாளர்களுடன் சேர்ந்து அவர்களும் அச்சமூகத்தினருடன் காலப்போக்கில் ஒன்று கலந்து வாழத் தொடங்கிவிடுகிறார்கள்.

மகாவம்சம் சொல்வது

இன்றைய கேரளா பிரதேசம் அன்றைய சேரர்கள் ஆண்ட பிரதேசம். இலங்கையின் வரலாற்று நூலான மகாவம்ஸத்தில் கூட தென்னிந்திய ஆக்கிரமிப்பாளர்களாக சோழர்களையும், பாண்டியர்களையும் தான் குறிப்பிடுகிறது. சேரர்களைக் குறிப்பிடுவதில்லை. அதாவது சேரர்கள் இலங்கையின் மீது ஆக்கிரமிப்பு நடத்தியதாகவோ, பெளத்த ஸ்தலங்களை அழித்ததாகவோ குறிப்புகள் இல்லை. மாறாக பல்வேறு காலகட்டங்களில் பாண்டியர்களுடனும், சோழர்களுடனுமான போர்களில்

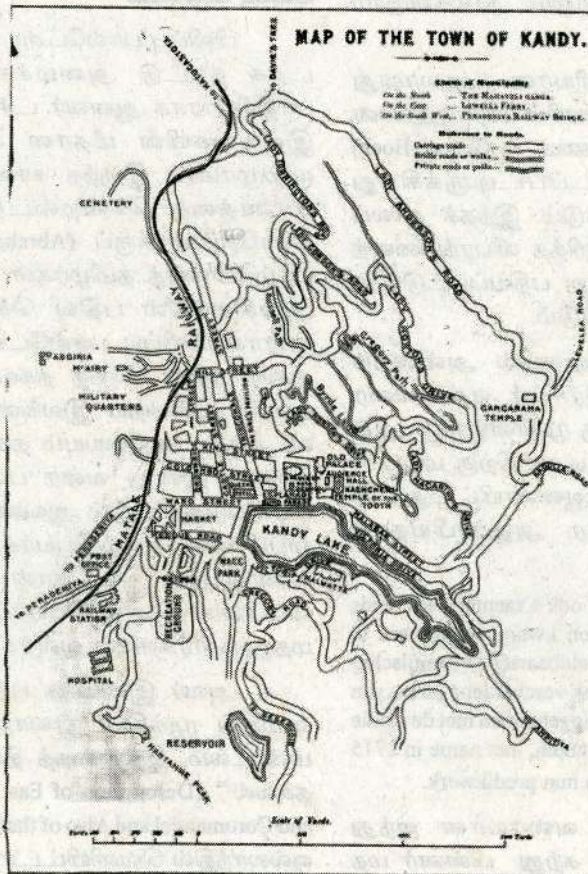
சேரர்கள் இலங்கை அரசர்களுக்கு ஒத்துழைத் திருக்கிறார்கள் என்று குலவம்சத்தில் பல இடங்களில் குறிப்பிடப்படுகின்றன. குறிப்பாக இலங்காவுக்கும் (கி.பி 34-44), அபயநாகனுக்கும் (236-244) விஜயபாகுவுக்கும் (1055-1110), பராக்கிரமபாகுவுக்கும் (1153-1186) உதவியதாக குலவம்சம் குறிப்பிடுகிறது. குறிப்பாக பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இலங்கை அரசர்களின் படைகளில் கூலிப் படைகளாக கேரளப் பிரதேசங்களில் இருந்து வந்தவர் இருந்திருக்கிறார்கள். இவர்களை “வேலைக்காரர்” என்று அழைத்திருக்கிறார்கள். அரசனைப் பாதுகாக்கும் நம்பகமான முதல் நிலையில் இவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள்.

தென்னிந்திய ஆக்கிரமிப்பை எதிர்த்து பராக்கிரமபாகு பல அரசுகளையும் ஒன்றிணைக்கும் போரில் ஈடுபட்டிருந்தபோது கூலிக்கு அமர்த்தப்பட்ட கேரளப் படைகளே உதவி

யுள்ளன. புத்தரின் தாதுப் பல்லைப் பாதுகாப் பதற்கான நெடிய போராட்டத்தைப் பற்றி அறிந்திருப்போம். சிங்கள மன்னர்கள் அதைப் பாதுகாப்பதற்கு பல சந்தர்ப்பங்களில் இந்த வேலைக்காரப்படைகளே முன்னின்றுள்ளன. இதைப்பற்றிய விரிவான தகவல்களை Epigraphia Zeylanica என்கிற நூலின் இரண்டாவது தொகுதியில் காணலாம். அதில் கல்வெட்டின் பிரதியும் விளக்கமும் தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

மகாவம்சத்திலும் இல்லாத ஆனால் குலவம்சத்தில் காணக்கிடைக்கிற இன்னொரு தகவல் 12ஆம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் தமபதேனிய இராச்சியத்தில் நிகழ்ந்த போர் பற்றியது. கேரளாவிலிருந்து இலங்கையை ஆக்கிரமிக்க வந்த பெரும் கூலிப்படையை எதிர்த்து பராக்கிரமபாகுவின் அமைச்சர் தேவ பத்திராஜ தலைமையிலான படை போரிட்டு கேரளப்படையை அழித்து நசுக்கியது என்றும்

இலங்கையில் வெளியான முதலாவது தமிழ் நூல் கூட “மலபாரிகளின் பிரார்த்தனை புத்தகம்” (Mallebaars Catechismus- en Gebede-Boek) என்று தான் தலைப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். இந்தக் காலப் பகுதியில் தமிழ், தமிழர் குறித்த விபரங்களைத் தேடுவதாயின் malabar என்று பதியப்பட்டுள்ளவற்றை தேடியே ஆகவேண்டும்.

காக்கைச் சிறுகிளிலே
மார்ச் 2020

மலபார் வீதி

45

அப்படையில் இருந்த எஞ்சியோருக்கு பௌத்த முறைப்படி “அபய தானய” எனப்படும் உயிர் பிச்சை/உயிர் மீட்பு அளிக்கப்பட்டதாம். அவர்கள் சிங்கள பௌத்தர்கள் மத்தியில் இரண்டறக் கலந்து இலங்கையின் தேரவாத பௌத்த கலாசாரத்தை பின்பற்றி வாழ்ந்தார்கள் என்கிறது குலவம்சம்.

இலங்கையின் முதலாவது தமிழ் நூல்

சிங்களத்தில் வெளிவந்த முதலாவது நூல் 1737இல் வெளிவந்தது. இருந்தபோதும் சிங்களத்தில் வெளிவந்த அதே காலத்தில் தமிழிலும் திட்டமிட்டிருந்திருக்கிறார்கள் என்று ஆளுனர் குஸ்தாப் 1737இல் எழுதிய குறிப்புகளில் காண முடிகிறது.

“...எனது ஆட்சிக் காலத்தில் மிகப் பிரியோனசமிக்க அந்த கருவி இயக்கப்பட்டது. “சிங்களப் பிரார்த்தனை நூல்” வெளியிடப் பட்டுவிட்டது. மலபார் மொழியிலும் (தமிழில்) வேத புத்தகத்தை கொண்டு வர ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளது.” என்கிறார்.

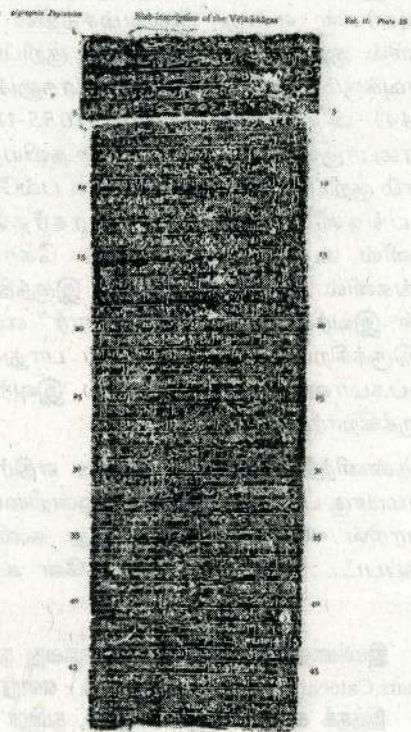
அப்போதெல்லாம் தமிழ் பிரதேசங்களை மலபார் என்றும், தமிழர்களை மலபாரிகள் என்றும், தமிழ் மொழியை “மலபார் மொழி” என்றும் பல ஆவணங்களிலும் நூல்களிலும் பதிவாகியுள்ளன.

இலங்கையில் வெளியான முதலாவது தமிழ் நூல் கூட “மலபாரிகளின் பிரார்த்தனை புத்தகம்” (Mallebaars Catechismus- en Gebede-Boek) என்று தான் தலைப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். இந்தக் காலப் பகுதியில் தமிழ், தமிழர் குறித்த விபரங்களைத் தேடுவதாயின் malabar என்று பதியப்பட்டுள்ள வற்றை தேடியே ஆகவேண்டும்.

அதை விட இலங்கையில் அன்றைய ஆளுநர் அடொல்ஃப் கிராமர் என்பவரை சேவையில் அமர்த்துவதற்கு முன்னர் 1706 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்திற்கு மலபார் மொழி (தமிழ்) கற்கும்படி ஆணையிட்டதுடன் உடனடியாகவே அவரை அனுப்பியதாக குறிப்பிடுகிறார்.

Adolf Kramer of Cramer, ook Craemer, was reeds prop., toen hij in 1706 op Ceijlon kwam. Hem werd al aanstonds opgelegd, zich in de Malabaarsche (Tamulsche) taal te oefenen; en bij heeft dan ook vercheidene jaren, van 1711 af, zich te Jaffanapatnam beziggehouden met de studie daarvan en hielp tevens de predikanten, met name in 1715 den zwakken Ds. Jan Bruining, in hun predikwerk.

அவர் அங்கு 1711 வரையான ஐந்து வருடங்கள் இருந்து தமிழ் கற்று பின்னர் மத போதனைகளில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறார்.

வேளைக்காரர் - கல்வெட்டு

பிலிப்பு பால்டேஸ்

பிலிப்பு பால்டேஸ் (Philippus Baldaeus) ஒரு டச்சு நாட்டு அமைச்சர். பின்னர் அவர் பாதிரியாராக ஆனவர். டச்சு ஆட்சிக் காலத்தில் இலங்கையின் மீதான டச்சு ஆக்கிரமிப்பு மும்முரமாக இருந்த காலத்தில் அவர் யாழ்ப்பாணத்தை சென்றடைந்தார். ஆபிரஹாம் ரொஜேரியசுக்குப் (Abraham Rogerius) பின்னர் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள் பற்றிய குறிப்புகளை ஆங்கிலத்தில் பதிவு செய்த இரண்டாவது நபராக பிலிப்பு பால்டேஸ் அறியப்படுகிறார். அவர் பதிவு செய்த தகவல்களும், வரைபடங்களும் அன்றைய இலங்கையையும், குறிப்பாக வடக்குப் பகுதியையும் தமிழர்களையும் அறிவதற்காக இன்று வரை பல ஆய்வாளர்களால் பயன்படுத்தப்படும் ஆவணங்கள். இலங்கையில் பைபிளை மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கிய முதலாவது நபர் இவர் தான். அதன் பின்னர்தான் பைபிளின் மொழிபெயர்ப்பு பல கத்தோலிக்க மதகுருமார்களால் வளர்ச்சி கண்டது.

அவர் இலங்கை பற்றி டச்சு மொழியில் எழுதிய முக்கிய நூலான “மலபார், கோரமண்டலம், இலங்கைத் தீவு பற்றிய உண்மைத் தகவல்” (Description of East India Coasts of Malabar and Coromandel and Also of the Isle of Ceylon) 1671 இல் ஒல்லாந்தில் வெளியிட்டார். பிரபல ஆய்வாளர் புரோஹியரின் பாட்டனார் பீட்டர் ஐசாக்

ஆங்கிலத்தில் அதனை மொழிபெயர்த்தார். இலங்கை வரலாற்றாய்வாளர்களுக்கும், ஆர்வலர்களுக்கும் பயன்படக்கூடிய முக்கிய நூல் அது.

இந்த நூலில் எங்கேயும் ‘தமிழர்’, ‘தமிழ் மொழி’ என்பது பற்றி எந்த இடத்திலும் குறிப்படவில்லை. ஆனால் அவர் கற்ற தமிழ் மொழியை மலமார் மொழியென்று தான் அழைக்கிறார். “மலபார் மொழி இலக்கணம்” என்று ஒரு தனி அத்தியாயத்தையே இந்த நூலில் எழுதியிருக்கிறார். இந்த நூலில் தமிழ் எழுத்துக்களை வரிசைப்படுத்தி அதனை உச்சரிக்கும் விதத்தையும் சொல்லிக்கொடுக்கிறார். இந்தளவு தமிழ் எழுத்துக்களுக்கு வடிவம் கொடுக்கப்பட்ட இதற்கு முந்திய வேறு ஏதும் நூல்கள் உண்டா என்பது தெரியவில்லை. இலங்கையில் 1739 இல் வெளியான முதலாவது நூலான “மலபாரிகளின் பிரார்த்தனை புத்தகம்” (Mallebaars Catechismus- en Gebede-Boek) நூலில் பயன்படுத்தப்பட்ட தமிழ் எழுத்துக்கள் இதே எழுத்து உருவத்துக்கு ஒப்பானதாக இருப்பதையும் காண முடிகிறது.

அதில் தமிழ்ச்சொற்கள் உச்சரிப்பு, பெயர்ச்சொற்களின் வேற்றுமைப் பாகுபாடுகள், வினைச்சொற்களின் வினை விகற்ப வாய்ப்பாடுகள், ஆகியவற்றைப்பற்றிச் சொல்லியுள்ளார். இதில் தமிழ்ச்சொற்கள் டச்சு நெடுங்கணக்கில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

அன்றைய கேரளா, தமிழ்நாடு மற்றும் யாழ்ப்பாண பட்டினம் (Jaffna patnam என்று தான் சகல இடங்களிலும் அழைக்கிறார்) பகுதிகளில் பேசப்பட்ட தமிழ் மொழியை மலபார் மொழி என்று தான் அவர் அறிந்து வைத்திருந்திருக்கிறார். ஆனால் அவர் இங்கெல்லாம் வாழ்ந்த 11 ஆண்டுகளில் தமிழ், தமிழர் என்பது குறித்து எதுவும் அறியவில்லையா என்பது ஆச்சரியமான விடயமாகவே உள்ளது. இதே காலத்தைப் பதிவு செய்த ரொபர்ட் நொக்ஸ்கம் கூட “மலபாரிகள்” என்றே அழைக்கிறார் என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. தமிழர் பூர்வீக வரலாற்றை மறுக்கும் இன்றைய சிங்கள இனவாத சக்திகளும் கூட இந்த விடயத்தை தமக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்தி வருவதைக் காண முடிகிறது.

பால்டேஸ் ஒரு இடத்தில் “இலங்கையில் சிங்களம் மட்டும் பேசப்படவில்லை மலபார் மொழியும் பேசப்படுகிறது என்று ஆரம்பித்து இப்படி குறிப்பிடுகிறார்.

“It is to be observed that in Ceylon they not only speak the Cinghalesche but also the Malabaarsche lan-

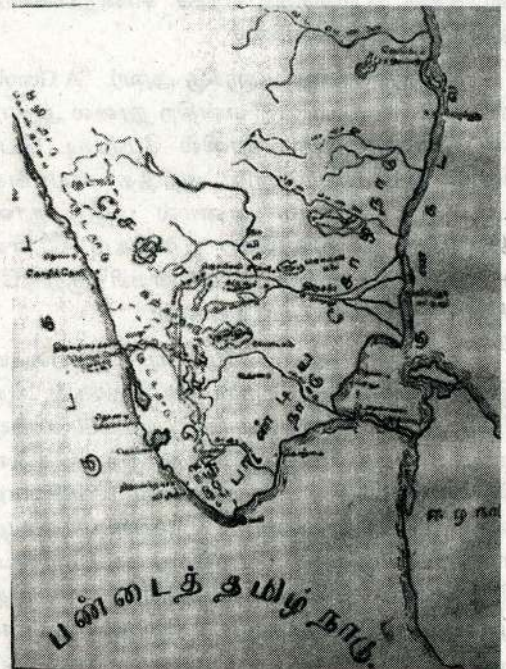
guages, the former from Negombo to Colombo, Caleture, Berbering, Alican, Gale, Belligamme, Matura, Donders etc. But in all other parts of the Island which are contiguous to the Coromandel coast, Malabaarsche is the prevailing language. I have heard it often asserted by the inhabitants of Jafna patnam that, that part of the country was times past peopled from the Coromandel coast and hence the dialect of their fatherland (which is situated so close to Ceylon); the probable accuracy of this account is borne out by the circumstance, that in the interior of the country as Candy, Vintane, Ballaney etc, the Cinghalesche is the only language generally spoken”

(Description of East India.... P.287)

இலங்கையில் ஆங்கிலேயர்கள் காலத்தில் துறைமுகப் பணிகளுக்காகவும், வீதி அமைப்பதற்காகவும் கொண்டு வரப்பட்ட பணியாளர்களின் வம்சாவளியாக இருக்கின்ற கொச்சி பிரதேசத்தில் இருந்து வந்த “கொச்சி” என்று அழைக்கப்படுவோரும் மலையாளிகள் தான்.

கொழும்பு “கொச்சிக்கடை” என்பது அங்கே மலையாளத் துறைமுகத் தொழிலாளர்கள் குடியேறியபின்னர் வைக்கப்பட்ட பெயர். மலையாள சங்கங்கள் இன்றும் பலமாக இயங்குகின்றன. ஆமர்வீதியிலுள்ள நாராயணகுரு மண்டபம் ஒரு பாரம்பரிய மலையாள அடையாளமாகத் திகழ்கிறது.

இலங்கையின் முதலாவது முஸ்லிம் பெண் அரசியல் பிரதிநிதி ஆயேஷா ரவுப் மலையாள முஸ்லிம் பின்னணியைச் சேர்ந்தவர். பகுத்தறிவுவாதியான டொக்டர் கோவூர், இலங்கையில் கண்டியில் பிறந்து பிற்காலத்தில்

பிரபல நடிகராகவும் தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் ஆகவும் உயர்ந்த எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன் கூட மலையாளப் பின்னணியையுடையவர் தான்.

சிங்களவர்களின் புனைவு

இலங்கையில் அதிகளவு விற்பனையாகும் பத்திரிகை “திவ்யின” என்கிற சிங்களப் பத்திரிகை. இலங்கையில் அதி தீவிர இன வாதத்தைப் பரப்பும் பிரதான பத்திரிகையும் இதுதான். 2017 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர், ஒக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களில் டிக்கம மகிந்த குமார என்பவர் ஒரு கட்டுரைத் தொடரைத் எழுதினார். அத்தொடர் தமிழர் தாயகக் கோட் பாட்டை உடைத்து நொறுக்கும் நோக்குடன் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை என்கிற பேரில் அதி மோசமான புனைவுகளைக் கொண்ட ஒரு தொடர்.

ஒக்டோபர் 22 அன்று வெளியான கட்டுரையின் தலைப்பு “தமிழ் மலபார் அடிமை வெள்ளாள வழிகாட்டிகள்”. இக்கட்டுரையில் வெள்ளாள சாதியைச் சேர்ந்த உலகநாதரின் மகன் உலகநாதர் மாதர் கதிர்காம கணக்கர் தனது உறவினர்களோடு 1780 இல் ஒல்லாந்தரின் அடிமைகளாக கேரளாவிலிருந்து யாழ்ப்பாண மானிப்பாய் பகுதியில் வந்து குடியேறியதாகவும், அவரின் மகன் தில்லையம்பலம் அருணாச்சலம். அவரின் மகன் அருணாச்சலம் பொன்னம்பலம் கத்தோலிக்க பாடசாலையில் பயின்று கேட் முதலியாராக ஆனார் என்றும் கூறப்படுகிறது. வெள்ளாளர்கள் எனப்படுவோர் 1780 காலப் பகுதியில் மலபாரிலிருந்து அடிமைகளாக கொண்டுவரப் பட்டவர்களே என்று அவர் அடித்துக் கூறுவதற்கு எந்தச் சான்றுகளையும் அவர் கொடுக்கவில்லை.

இந்தத் தகவல்களுக்கு அவர் “A Genology of the residents of manipay” என்கிற நூலை ஆதாரம் காட்டுகிறார். அந்த நூலில் மேற்படி பெயர்களின் வழித்தோன்றல் குறித்த விபரங்கள் உள்ளது உண்மை. ஆனால் அந்த நூலில் எங்குமே இவர்களின் பூர்வீகம் கேரளா என்றோ, அடிமைப் பின்னணி குறித்தோ எங்கும் குறிப்பிடப்படவில்லை.

மேலும் அவர் “மேற்படி பரம்பரையில் இருந்து வந்த சேர் பொன் இராமநாதன் ஆங்கிலேய அரசில் ஒரு பதிவாளர் நாயகமாக (Registrar general) பதவி வகித்தபோது இந்த தென்னிந்திய தமிழ் மலபார் அடிமைகளை (வெள்ளாளர்களை) 1878ஆம் ஆண்டு “இலங்கைத் தமிழர்” என்கிற நாமத்தைக் கொடுத்து சட்ட ரீதியாக நிரந்தரமாக பதிவு செய்துவிட்டார். இதன் மூலம் தமிழர் தமது தாயக உரிமையை புனைவக் கூடிய வகையில் 1911 ஆம் ஆண்டு கணக்கெடுப்

பில், “இலங்கைத் தமிழர்” எனச் சேர்த்துக் கொண்டார்.” என்கிறார் டிக்கம மகிந்த.

இந்த மலபார் அடிமைகளுக்கு மிஷனரி மாருக்கு ஊடாக கல்வியைக் கொடுத்து அதிகாரிகளாக்கி அதிகார வர்க்கமொன்றை உருவாக்கி முழு இலங்கையின் அதிகாரத்தையும் சிங்களவர்களிடம் பறித்து “மலபார் தமிழர் அதிகாரி”களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

தகவலும் பிழை, அதற்கான மூலமும் பிழை, பின்னெப்படி அதிலிருந்து பிறக்கும் தர்க்கம் மட்டும் நியாயமாகும். எனவே தர்க்கமும் குரூரமான பிழை. ஆனால் இப்படியான கட்டுரைகளுக்கு சிங்களத்தில் பஞ்சமே கிடையாது. இது ஒரு சிறு உதாரணம் தான். டிக்கம மகிந்த போன்ற பலர் உள்ளார்கள். இது போன்ற பல்வேறு கட்டுரைகளை டிக்கம மகிந்த பல வருடங்களாக பல ஊடகங்களுக்கு எழுதி வருகிறார். அவரோடு எவரும் சிங்களத்தில் தர்க்கம் செய்வதில்லை. தமிழ் ஆய்வாளர்களின் கண்களுக்கும் இவை எட்டுவதில்லை. சிங்கள பேரினவாத சக்திகள் இவற்றை வரவேற்று மேலும் பரப்பவே செய்கிறார்கள். சிங்கள பெளத்த பேரினவாத நிகழ்ச்சிநிரலுக்கு இப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாக் காலத்துக்கும் தேவைப்பட்டுக்கொண்டே இருப்பார்கள்.

ஆங்கிலேயர்கள் தமிழர்களை மலபாரிகள் என்றே பதிவு செய்துவிட்டதால் சிங்கள பேரினவாதத் தரப்பு இன்று தமிழர் எல்லோரும் மலபாரில் இருந்து வந்து வடக்கில் குடியேறிய வந்தேறிகள் என்றே பல இடங்களில் தர்க்கம் செய்து வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட வந்தேறிகளுக்கு இந்த நாட்டில் என்ன உரித்து இருக்கிறது? எப்படி தமது தாயகம் என்று இவர்கள் உரிமை கொண்டாடலாம்? எப்படி தனிநாடு கேட்கலாம்? தமிழ் ஈழம் கோரலாம்? என்று சிங்கள இனவாத சக்திகள் கேள்வி எழுப்ப சாதகமாக்கியிருக்கிறது. துரதிருஷ்டவசமாக கடந்த நான்கு அல்லது ஐந்து தசாப்தங்களுக்கு மேலாக இலங்கையில் பேரினவாதத்தின் வரலாற்று மோசடிகளை எதிர்த்து எதிர்வினையாற்றும் தமிழ் தரப்பு அழிந்தே போய்விட்டது என்று தான் கூறவேண்டும்.

எதிர்வினை இன்மையால் துணிச்சலுடன் சாதாரண சிங்கள பாமர மக்களிடம் திரிபுகளையும், பொய்மைகளையும், ஐதீகமாக நிறுவி மோசமான இனவாத சந்ததியை உருவாக்கி பலப்படுத்தி வருகின்றனர். இதுவே தமிழ் மக்களின் சாதாரண அடிப்படை அபிலாசைகளைக் கூட அடையமுடியாத நிலைக்கு தள்ளி விட்டுள்ளது.

சிறுகதை

■ ஸ்ரீலேக்கா பேரின்பகுமார்

வேட்டை

ஈழத்தில் வெளியான 'தூரத்து மழையும் இங்கு சாரல் அடிக்கும்' என்கிற சிறுகதைத் தொகுப்பிலிருந்து நன்றியுடன் வெளியிடப்படுகிறது. இந்நூலாசிரியர் ஸ்ரீலேக்கா பேரின்பகுமார் ஈழத்தில் சண்டிலிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிகிறார். வாழ்வியல் சூழல்களையே கதைக் கருவாக்கி அதை உயிர்ப்போடு வாசகர்களுக்குப் பரிமாறுவதில் தேர்ந்தவர். வேட்டைக் காட்டிலேயே விளையாடிக் கொண்டிருந்தபோது கண்ட அனுபவம்போல விரிகிறது கதை.

உடும்பு வேட்டையில் இரண்டும் வீரர்கள். வேட்டை பழக்கும் ஆரம்பத்தில் உடும்பினை மோப்பம் பிடிக்கப் பழக்குவது ஒரு நுட்பம். உடும்பொன்றின் ஈரலோடு இருக்கும் பச்சை நிற, சிறிய பித்துப் பையை ஈரலில் படாமல் வெட்டியெடுப்பர். அதில் இருக்கும் பித்தை செத்தல் மிளகாயின் இருமுனைப் பகுதிகளை கிள்ளியெறிந்துவிட்டு அதை நாயின் மூக்கில் வைத்து, எடுத்த பித்தை அதனுள் வைத்து வேகமாக ஊதிவிடுவார்கள். அது வேகமாகச் சென்று மூக்கில் அடிக்கும். இதை, பித்து தேய்த்தல் அல்லது பித்தடித்தல் என்பர். மிளகாயின் எரிச்சலோடு உடும்பின் வாசனையை முதலில் தெரிந்து கொள்ளும், இந்த முதலாவது அனுபவம் உடும்பை ஆக்ரோஷமாகப் பிடிக்க வைக்கும்.

கிராமத்தின் மேற்குப் பக்கமாகப் பரந்து விரிந்திருக்கும் சிறுகாடு பற்றைகளும், இடையிடையே எழுந்து நிற்கும் ஓரிரண்டு பெரிய மரங்களும், பற்றைகளை ஊடறுத்து எழும் பல கொடிகள் மரங்களைச் சுற்றியிருக்கும். இவற்றிடையே ஆங்காங்கே தெரியும் ஒற்றையடிப் பாதைகள். இவை, இங்கு வேட்டைக்கு வருபவர்களால் உருவாக்கப்பட்டவை, இந்தக் காட்டுப் பகுதியில் பெரு விலங்குகள் இல்லாதபோதும் முயல், உடும்பு, பன்றி, பல்வகைப் பறவைகளையும் காணமுடியும். இப்பொழுதெல்லாம் ஓரிரண்டு பேர் எப்பொழுதாவது வேட்டைக்கு வருவார்கள். ஏனெனில் கிராமத்திற்குக் கிடைத்த கல்வி அறிவு பெரும்பாலானவரை நகரத்தை நோக்கி நகர்த்தி விட்டது. முன்பு முத்தப்பு, ஊரின் பெயர் போன வேட்டைக் காரர், அவரின் பின், பேரன் அருச்சுனை காட்டுப்பக்கம் காணமுடியும்.

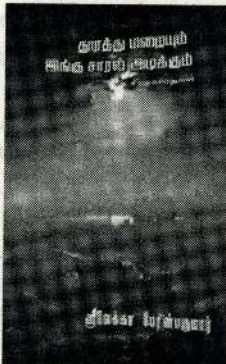
அருச்சுனன் ஒற்றையடிப் பாதையில் புதிதாக முளைத் திருந்த கிளைகளைக் கத்தியால் வெட்டியபடி நகர அவனது நாய்கள் இரண்டும் மோப்பம் பிடித்தவாறு முன்னால் நகர்ந்து கொண்டிருந்தன. அவைக்கு இப்போது எட்டு வயதாகிவிட்டன. இவை, அருச்சுனன் தன்னுடைய பன்னிரண்டு வயதில் தாத்தா வீட்டிலிருந்து கொண்டுவந்த கடுவன் குட்டிகள். தாத்தா முத்தப்பு விடம் நன்கு பயிற்றப்பட்ட ஆறு வேட்டை நாய்கள் இருந்தன. அருச்சுனன் அவற்றோடு விளையாடுவதற்காக அடிக்கடி தாத்தா வீட்டிற்குப் போவான். அன்றொரு நாள் தாத்தா வீட்டின் முற்றத் திற்குள் நுழைந்து,

“தாத்தா... தாத்தா...”

என்று அருச்சுனன் அழைக்க தாத்தாவின் வள்ளி, வழமைக்கு மாறாக ஆக்ரோஷமாக குரைத்துக் கொண்டு வந்தது. தாத்தா வேகமாக வந்து நாயைப் பிடித்துக் கொண்டார்.

“அப்பு... பயப்பிடாதே அது குட்டி போட்டிருக்கு அதுதான்... உப்பிடி நிக்குது...”

வள்ளி சிறிது நேரத்தில் அமைதியாகியது. பின் உடலை ஒடுக்கியவாறு தன் குட்டிகள் படுத்திருந்த இடத்திற்கு ஓடியது. அருச்சுனன் ஆரம்பத்தில் அதன் குட்டிகளைத் தூரமாக நின்று

பார்த்தான். பின் மெல்ல, மெல்ல நெருங்கிச் சென்று பார்க்க, வள்ளியும் அனு மதித்தது. அவை சற்று வளர்ந்ததும் இரண்டை வீட்டிற்குத் தூக்கி வந்துவிட்டான்.

அருச்சுனன் வீட்டில் ஒரு பிள்ளை. படிப்பில் நாட்டம் இல்லை. பெற்றோரின் வற்புறுத்தலால் பாடசாலைக்குப் போய் வந்தான். மிகுதி நேரமெல்லாம் நாய்களுடன் காடுமேடு எங்கும் அலைவான். தாத்தாவிடம் இருந்த வேட்டை நுட்பங்கள் இயல்பாகவே இவனிடம் வந்துவிட, தன் நாய்களுக்கு அவற்றைக் கற்றுக் கொடுத்தான். அருச்சுனன் அவற்றைத் தன் சகோதரர்கள் போலவே கருதினான். கூடவே கட்டிப்பிடித்து உறங்குவதும், சேர்ந்து குளத்தில் குளிப்பதும் மட்டுமல்லாது, நாய்களுக்கு அருச்சுனன் பேசுவதைப் புரிந்து நடக்கவும் தெரிந்திருந்தது. ஒன்று தனிக்கறுப்பு நிறம். அதை வீரன் என்று சொல்லி அழைப் பான். கறுப்பு நிறத்தில் நெற்றியில் வெள்ளைப் பொட்டுடையதை வெள்ளையன் என்று அழைப்பான்.

அருச்சுனன் பதினாறு வயதுடன் பாடசாலைப் பக்கமே போகாது நின்றுவிட்டான். அதன் பிறகு காடும், ஊருமே உலகமாகியது. தந்தையோடு தோட்ட வேலைகள் செய்வதும் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் வேட்டைக்குப் போவதையும் வழக்கமாகக் கொண்டான்.

தாய் முத்துலட்சுமிக்கு மகன் வேட்டைக்குப் போவது பிடிப்பதில்லை.

“ஏன்... தம்பி உந்த பாவத்தை... உழைக்கிறாய் விடு...” என்கின்றபோது,

“ஓமம்மா... இந்தக் கிழமை மட்டும் போறன்...”

என சொல்லிச் சொல்லியே காலத்தைக் கடத்தி விட்டான். அவனும் தாய் சொல்லுகின்ற நேரங்களில் யோசிப்பான். ஆனால் ஞாயிறு வந்துவிட்டால் அதிகாலையிலே எழுந்து நாய்களுடன் புறப்பட்டு விடுவான். சிலவேளைகளில் அருச்சுனன் நித்திரையில் எழும்பப் பிந்தி விட்டால், அவனது நெஞ்சின் மேல் கால் களைப் போட்டு அசதியில் உறங்கும் அவன் முகத்தை நக்கி எழுப்பிவிடுங்கள். இன்றும் அவ்வாறு தான் நடந்தது. அருச்சுனன் தாயின் சேலையினால் தன்னை முழுமையாக மூடிக் கொண்டு சுருண்டு படுத்திருந்தான். வெள்ளை தன் முன் இடது காலினால் மெல்லத் தட்டியது. அருச்சுனன் மறுபக்கம் சுருண்டு படுத்துக் கொள்ள, வீரன் முதுகுப் பக்கமாகச் சென்று இடித்தது. அருச்சுனன் போர்வைக்குள் சிரித்துக் கொண்டே அவற்றின் செயல்களை இரசித்தான். வெள்ளைக்கு சற்று கோபம் வந்துவிட போர்த்திருந்த சேலையை வாயினால் கௌவி இழுத்துக்

கொண்டு சென்று முற்றத்துப் புழுதியில் போட்டுவிட்டு வந்தது. அருச்சுனன் தெரியாதது போல் குப்புறப் படுத்துக்கொண்டான். நாய்கள் இரண்டும் அவன் முதுகில் படுத்துக்கொண்டு சினுங்கின. அவற்றின் சத்தம் கேட்ட தாய் அடுப்படிக்குள் நின்று எட்டிப் பார்த்தாள்.

“தம்பி... எழும்பு... முதலிலை முகத்தை கழுவிப் போட்டு வாழைக்கு தண்ணி விடு... இண்டைக்கு உடம்பு பிடிக்க போக வேண்டாம்... இவை ரண்டு பேரையும் கட்டி வைச்சால்... சரி...”

அதைப் புரிந்துகொண்ட, நாய்கள் இரண்டும் முத்துலட்சுமியை பார்த்துக் குரைத்தன. அதில் கோபம் இருந்தது.

“வாறன் இரண்டு பேரையும் கட்டி வைச்சிடுவன்... தம்பி சங்கிலியை எடு கட்டுவன்...”

சங்கிலியென்றதும், நாய்கள் இரண்டும் வேகமாக வெளியே ஓடிச் சென்று தெருவில் நின்றன.

“அம்மா... இண்டைக்கு மட்டும் போட்டு வாறன்.”

“நீ... நிண்டாலும்... உந்த நாயன் நிக்காது...” வழமை போல் தாயோடு போராடி வேட்டைக்குப் புறப்பட்டான்.

அடர்ந்த பற்றைக் காட்டுப் பகுதிக்கு வந்ததும் சேற்று நிலத்தில் புதையும் கால்களை நிதானப்படுத்தியவாறு வெட்டிய பற்றைகளை கத்தியினால் ஒதுக்கிவிட்டுக் கொண்டு மறுகையிலிருந்த காட்டுத் தடியினைத் தயார் நிலையில் வைத்துக் கொண்டான். அருச்சுனன் இன்று வேட்டைக்கு உடும்பினை எதிர்பார்த்தான். மழை பெய்து, ஓய்ந்து வெயில் எறிக்கும் காலைப் பொழுதுகளில் உடும்பின் நடமாட்டத்தைக் காணமுடியும் என்பது அவனது அனுபவம்.

உடும்பு வேட்டையில் இரண்டும் வீரன்கள். வேட்டை பழக்கும் ஆரம்பத்தில் உடும்பினை மோப்பம் பிடிக்கப் பழக்குவது ஒரு நுட்பம். உடும்பொன்றின் ஈரலோடு இருக்கும் பச்சை நிற, சிறிய பித்துப் பையை ஈரலில் படாமல் வெட்டியெடுப்பர். அதில் இருக்கும் பித்தை செத்தல் மிளகாயின் இருமுனைப் பகுதிகளை கிள்ளியெறிந்துவிட்டு அதை நாயின் மூக்கில் வைத்து, எடுத்த பித்தை அதனுள் வைத்து வேகமாக ஊதிவிடுவார்கள். அது வேகமாக சென்று மூக்கில் அடிக்கும். இதை, பித்து தேய்த்தல் அல்லது பித்தடித்தல் என்பர். மிளகாயின் எரிச்சலோடு உடும்பின் வாசனையை முதலில் தெரிந்து கொள்ளும், இந்த முதலாவது அனுபவம் உடும்பை ஆக்ரோஷமாகப் பிடிக்க வைக்கும். இதை தனது நாய்களுக்கு தாத்தாவோடு சேர்ந்து செய்திருந்தான்.

நாய்கள் இரண்டும் முன்னே ஓடின. நாய்கள் முன்னே சென்றால் பாதுகாப்பாக முன்னோக்கி நகரலாம் என்பது அவனுக்குத் தெரியும். இதனால் அவற்றின் பின்னால் சென்றான். அவை ஒரு பற்றையின் முன்னே நின்று கொண்டன. அவனும் அவற்றின் அருகே சென்று நின்றான். அவை இரண்டும் ஒரே நேரத்தில் பின்னங்கால்களில் நிற்குகொண்டு முன் இரண்டு கால்களை தூக்கி அருச்சனனின் தோள்களில் போட்டன. அவற்றை வாஞ்சையுடன் தடவிவிட அவை செல்லச் சினுங்க லுடன் கீழே இறங்கின.

இப்பொழுது இரண்டும் நல்ல அழகாக வளர்ந்துவிட்டன. அருச்சனனின் கவனிப்பில் மொழு, மொழுவென வளர்ந்து நிற்பதுடன், சற்று நீண்ட காதை அங்குமிங்கும் திருப்பி குழலை அவதானிக்கும் செயல் அவற்றுக்கு இன்னும் கம்பீரத்தைக் கொடுக்கும்.

“வீரன்... சரி... சரி... உடும்பைப் பார்... இந்தப் பக்கமாதான்... இருக்கும்...”

வீரன் அங்குமிங்கும் பதுங்கி தேட ஆரம்பிக்க, வெள்ளை அதற்கேற்றாப்போல் எதிர்ப்பக்கமாக பதுங்கியது. அருச்சனன் உதட்டைக் குவித்து காற்றை உள்ளிழுத்து

விசிலடிக்க அவை இரண்டும் முன்னேறியது. நாக்கை விரலினால் மடித்து காற்றை வெளியே விட்டு விசிலடித்தால் வீரனும், வெள்ளையனும் பல மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்தாலும் அவனிடம் ஓடிவந்துவிடும். இவை அருச்சனன் கற்றுக் கொடுத்த வித்தைகள்.

முன்னே நகர்ந்த நாய்கள் இரண்டும் ஏதோவொன்றை மோப்பம் பிடித்துவிட்டது என்பதை அவன் உணர்ந்தான். அவை தம் முன்னங்கால் விரல்களால் நிலத்தை மெல்லத் தட்டியவாறு பதுங்கி, பதுங்கி நகர்ந்தன. முன்னே விழும் நகக்கீறல்கள் நிலத்தை உரசி வரும் அவற்றின் உடல்களால் அழிந்தன. அருச்சனன் அவற்றின் பின் மெதுவாக நகர்ந்தான். காய்ந்த சருகுகள் மழை ஈரத்தில் ஊறிப் போனதால், காலடி ஓசை கேட்காது நகர முடிந்தது. இரண்டும் தமக்குள் சமிக்கை செய்வது போல் குரைத்தபடி ஒரு புள்ளியை நோக்கிப் பாய்ந்தன.

பெரிய உடும்பொன்று பற்றையை விட்டு வெளியே பாய்ந்து ஓட ஆரம்பித்தது. நாய்கள் பற்றைக்குள் புகுந்து ஓடும் உடும்பை விரட்டிய படி ஓட, அருச்சனனால் அவற்றோடு ஓட முடியாததனால் ஒற்றையடிப் பாதை வழியே அவற்றைத் தொடர்ந்தான். நாய்களின் குரைப்பும்,

அருச்சனுக்கு இன்று ஒன்றுடன் போய்விடுவோம் என்று தோன்றியது. ஆனால் பழக்கப்பட்டுவிட்ட நாய்களோ, அடுத்த வேட்டைக்குத் தயாராகி அங்கும் இங்கும் ஓடின. அருச்சனுக்கு ஏனோ கால்கள் நகர மறுத்தன. வீரனும், வெள்ளையும் தூரமாக ஓடிவிட்டன. அவன் நாக்கை மடித்து காற்றை வெளியே விட்டு விசிலடித்தான். இரண்டும் ஓடிவந்து காலடியில் நின்றன.

கூடவே ஓடும் அருச்சுனனின் பாதம் எழுப்பிய சத்தமும் சிறுகாட்டைக் குழப்பிவிட, மரங்கள் மீது உற்சாகத்தோடு பறந்து விளையாடிய பறவையினங்கள் பயத்துடன் தூர எழுந்து பறந்தன. பறவைகளின் அபாய ஒலி யினால் மனித நடமாட்டத்தைப் புரிந்து கொண்ட விலங்குகள் பாதுகாப்பான இடத்தை நோக்கி ஓடின.

“வீரா... வெள்ளை... வீரா...”

அருச்சுனன் நாய்கள் இருக்கும் இடத்தைத் தெரிந்து கொள்வதற்காகக் கத்தினான். அவையும் அருச்சுனனை தம்பக்கம் வரவழைப்பதற்காகக் குரைத்தன. அந்தக் குரைப்பின் அர்த்தம் உடம்பை ஏதோவொரு வகையில் பிடித்து வைத்துள்ளன என்பதாகும். அருச்சுனன் காட்டில் தன்னிச்சையாக வளர்ந்து நிற்கும் சிறிதும் பெரிதுமான விளாமரங்களை ஊடறுத்து நகர்ந்தான். சத்தம் நெருக்கமாகக் கேட்கும் தூரம் வந்தவுடன் அருச்சுனன் முகத்தில் புன்முறுவல். நாய்களும் அருச்சுனனைக் கண்ட மகிழ்வில் செல்லச் சிணுங்கலுடன் பட்டுப்போன மரமொன்றின் கீழிருந்த பொந்தின் வாயிலை கால்களால் விறாண்டியவாறு நின்றன. உடம்பு பொந்தில் நுழைந்துவிட்டது எனப் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது. அருச்சுனன் அவற்றைப் பின்னால் நகருமாறு சைகை காட்டிவிட்டு கொண்டுவந்த காட்டுத் தடியினால் பொந்தை உடைக்க ஆரம்பித்தான். சிறிது உடைந்ததும், நாய்களும் இணைந்து மண்ணை விறாண்டின. உடம்பும் தன் பலங் கொண்ட வரை மண்ணைத் துளைத்து உள்ளே போகும். ஒரு கட்டத்தில் நாய்களிடம் தப்பித்துக் கொள்வதற்காக ஓடிய களையும், பொந்து துளைத்த களையும் அதற்கு சோர்வைக் கொடுக்க ஓர் இடத்தில் தன் முயற்சியை நிறுத்திக் கொள்ளும். அருச்சுனனுக்கு அதன் எல்லை தெரியும். அது நாய்களுக்கும் தெரியும். எதிர்பார்த்த கணத்தில் உடம்பு இயலாமையுடன் வெளியே ஓட ஆரம்பித்தது.

வீரன் ஒரே பாய்ச்சலில் பாய்ந்து உடம்பின் கழுத்தை கௌவிப் பிடித்தது. மேலும் அது ஓடாமல் இருக்க தன் முன் வலது காலால் அதன் முதுகை அழுத்தியது. வெள்ளை தன் பங்கிற்கு அது தப்பினால் பிடிப்பதற்கு ஆயத்தமாக முன்னே படுத்துக்கொண்டது. வீரனும், வெள்ளையும் ஒரு வயது நிரம்பி போது முதல், முதலாக வேட்டைக்கு வந்தது தொடக்கம் இற்றை வரையும் வேட்டையாடும் உடம்பை யோ, பன்றியையோ, முயலையோ கடித்துக் காயப்படுத்தியதில்லை. கவனமாக கௌவி வைத்திருப்பதோடு, ஓடவிடாது வளைத்து

வைத்திருக்கும்.

அருச்சுனன் வீரனுக்கு அருகே சென்று, உடம்பின் தலையை நிலத்தோடு அழுத்திப் பிடித்துக் கொண்டு அதே கணம் வாலையும் அழுத்திப் பிடிக்க, வீரன் தன் பிடியை விட்டு பின்னே நகர்ந்து சந்தோஷத்தோடு துள்ளித் துள்ளிக் குரைக்க ஆரம்பித்தது. வெள்ளையும் அதனுடன் இணைந்தது. இனி வேட்டைக்கட்டு அல்லது உடம்புக்கட்டு என அழைக்கப்படும் கட்டுப் போடவேண்டும். அருச்சுனன் கீழே மெதுவாக அமர்ந்தான். உடம்பு விடுபடுவதற்கு முயன்றது. அதன் வலை முதுகுப் பக்கமாக வளைத்து பின்னங்கால்களுடன் இணைத்துக் கட்டிவிட்டு, முன் இரண்டு கால்களின் நடுநகத்தை இழுத்தான். அவை இறப்பர் போல் இழுபட்டு வந்தன. அவ்வாறு வரும் இரண்டு கால்களையும் முதுகுப் பக்கமாக வளைத்துக் கட்டிவிட்டான். இனி உடம்பினால் ஓட முடியாது. மூவரும் ஒற்றையடிப் பாதையோரம் அமர்ந்தனர். அருச்சுனன் தாத்தா பாடுவது போல் பாடினான்.

“வேட்டையல்லோ வேட்டை நாமாடி...

வீற்றிருந்தோம் நடுக்கானகத்தில்...”

நாய்கள் நாக்கை நீட்டி மூச்செறியும் சத்தம் பாடலோடு இசைந்தது. பாடி முடித்ததும்,

“இண்டைக்கு... உங்கள் ரண்டு பேருக்குத் தான் கறி... நல்லா... கரச்சல் பட்டிட்டியள்...”

அவற்றின் தலையை தடவிக் கொடுத்தான். இன்னும் ஒரு உடம்பு பிடித்தாக வேண்டும்.

அருச்சுனனுக்கு இன்று ஒன்றுடன் போய்விடுவோம் என்று தோன்றியது. ஆனால் பழக்கப்பட்டுவிட்ட நாய்களோ, அடுத்த வேட்டைக்குத் தயாராகி அங்கும் இங்கும் ஓடின. அருச்சுனனுக்கு ஏனோ கால்கள் நகர மறுத்தன. வீரனும், வெள்ளையும் தூரமாக ஓடிவிட்டன. அவன் நாக்கை மடித்து காற்றை வெளியே விட்டு விசிலடித்தான். இரண்டும் ஓடிவந்து காலடியில் நின்றன.

“வீரா... வெள்ளை வா... போவம்... இண்டைக்கு காணும்...”

இரண்டும் அருச்சுனனின் முகத்தை சற்றேநேரம் பார்த்துவிட்டு வீடு வர மறுத்தவை போல மீண்டும் ஓடின. அவனும் அவற்றைத் தொடர்ந்தான். மீண்டும் வேட்டை உயிர் பெற்றது.

காட்டின் வடக்குப் பக்கமாக நகர்ந்தனர். ஒற்றைப் பனை, அதைச் சுற்றிய பற்றை. அதனுள் நாய்கள் இரண்டும் நுழைந்தன. அத்தருணம் பனையிலிருந்து காவோலையொன்று மரத்தை

உரசிக்கொண்டு கீழே விழுந்தது. நாய்கள் இரண்டும் வேகமாகப் பின்னோக்கி ஓடிவந்தன. அவை அவ்வாறு ஓடிவந்தால், ஆபத்து ஓடு என்பது அர்த்தமாகும். அருச்சுனன் அந்த இடத்தை விட்டு ஓடியவாறு பின்னே திரும்பிப் பார்த்தான். பற்றைகளுக்கு மேலாகக் கருங்குளவிகள் எழுந்து பறந்தன. ஓலை விழுந்தபோது அதிலிருந்து குளவிக்கூடு கலைந்திருக்கக்கூடும். கருங்குளவிகள் துரத்தி வரும் என்பதால் வேகமாக ஓடினான். நாய்களும் கூடவே ஓடின. ஆனாலும் வழமைக்கு மாறாக அவற்றின் வேதனை முனகல் வருவதைக் கேட்டு சடுதியாக நின்றான். நாய்கள் இரண்டும் அருச்சுனனின் காலடியில் சுருண்டு படுத்தன. கருங்குளவிகள் தூரமாகப் பறந்தன.

அருச்சுனன் இதயம் படபடக்க நாய்களைத் தடவிப் பார்த்தான். அடர்த்தியாக வளர்ந்திருந்த அவற்றின் முடியிடையே குளவியின் கொடுக்குகளை இனங்காண்பது கடினமாக இருந்தது. இரண்டும் ஈனக் குரலில் கத்தின. அவற்றை குளவிகள் கொட்டிவிட்டன என்பது தெரிந்தது. இரண்டும் நடக்க முடியாது தள்ளாடின. அருச்சுனன் தடி, கத்தி, கட்டிய உடம்பையும் கீழே போட்டுவிட்டு, அவை இரண்டையும் இரு தோள்களிலும் தூக்கிப் போட்டுக் கொண்டு வேகமாக கிராமத்தை நோக்கி ஓடினான். இதனால் ஒற்றையடிப் பாதைப் பக்கமாக நீண்டிருந்த தடியொன்று இடது தோள் மூட்டில் குத்தி இரத்தம் கசிந்தது.

தோள்களில் இரண்டு நாய்களையும் தூக்கி ஓடும் அருச்சுனனின் தோற்றம் நடந்த விபரீதத்தை உணர்த்த, பின்னால் ஊரே ஓடியது.

“என்னப்பா... அருச்சுனா... என்ன நடந்தது?”

“அம்மா... வீரனுக்கும்... வெள்ளைக்கும்... குளவி குத்திப்போட்டுதம்மா...”

அருச்சுனன் நாய் இரண்டையும் தன் மடியில் வைத்துக்கொண்டு ஊரே கேட்கும்படி கத்தியழுதான். அக்கம் பக்கத்தில் இருப்பவர்கள் கூடினர்.

“தம்பி... அழாதே இப்ப... வாறன்...”

தாய் அடுக்களைப் பக்கமாக ஓடிச் சென்று புளியை எடுத்து வந்தாள். அருச்சுனன் தாயோடு சேர்ந்து, குளவி கொட்டிய இடங்களைத் தேடி புளியைப் பூசினான். அப்பொழுது தான், பல இடங்களில் குளவி கொட்டியிருப் பதைத் தெரிந்து கொண்டான். ஆங்காங்கே இருந்த குளவிகளின் கொடுக்குகளை இழுத்து கீழே போட்டான்.

நாய்கள் தங்கள் இயலாமையிலும்,

அருச்சுனனை சமாதானப் படுத்துவதுபோல் அவன் கைகளை நக்கின. அங்கு கூடியவர்கள்,

“தம்பி... விசமேறிட்டுது... மிருக வைத்திய ரிட்டை கொண்டு போ...”

“ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலை... டொக்டர் நிக்க மாட்டார்...”

“விடிஞ்சதும் கொண்டு போ...”

“விடியும்... வரை... தாக்குபிடிக்கோணும்...”

பேசிக்கொண்டனர்.

அருச்சுனன் தனக்குத் தெரிந்த கை மருந்துகளை போட்டுப் பார்த்தான். நேரம் செல்லச் செல்ல நாய்கள் இரண்டும் சோர்ந்தன. மருந்திடுவதற்காகக் கீழே படுக்க வைத்தபோதும் அருச்சுனனின் மடி தேடிப் படுத்துக்கொண்டன.

“தம்பி... தண்ணி... குடி... தம்பி சாப்பிடு, அதுகளுக்கு சுகம் வரும்...”

தாயும் தந்தையும் அழைக்க, மறுத்து விட்டு வீரனையும் வெள்ளையையும் அணைத்துக் கொண்டு படுத்தான். கூடியிருந்தவர்கள் மெல்ல, மெல்ல சென்றுவிட, வீடு அமைதியானது. அருச்சுனனுக்கு இயற்கை உபாதை ஏற்பட தாயை அருகே அழைத்தான்.

“அம்மா இரண்டையும் மடியிலை வைச்சிருங்கோ பின்னாலை போட்டு வாறன்...” கீழே கால்களை நீட்டி அமர்ந்திருந்த தாயின் மடியில் நாய்கள் இரண்டையும், படுக்க வைத்து விட்டு பின்புறம் சென்று வளவின் ஓரமாக இருந்த மலசலகூடத்தில் நுழைந்து கதவைச் சாத்தினான். சிறிது நேரத்தில் தண்ணீரை ஊற்றி வெளியே வர வெள்ளை ஊர்ந்து வந்து வாசலில் படுத்திருந்தது.

“தம்பி... பாக்கிறன்... நீ... கை காலைக் கழுவிப் போட்டு வா...”

அருச்சுனன் கிணற்றடிக்குச் சென்று கை, காலை கழுவி வர முத்துலட்சுமி வீட்டின் இடதுபக்கமாக போட்டிருந்த சிறிய கொட்டிலில் வைத்து நாய்களுக்கு மீண்டும் புளியைப் பூசிக் கொண்டிருந்தார்.

“அம்மா கோயில் பக்கம் போட்டு வாறன் பாருங்கோ...”

வீரா கண்ணை ஒரு கணம் திறந்து பார்த்து விட்டு பேசாமல் படுத்துக்கொண்டது. ஊரின் நடுவே ஆலமரத்தின் கீழ் சிறிய பிள்ளையார் கோயிலிருந்தது. அருச்சுனனுக்கு வெள்ளையையும், வீரனையும் விட்டுப் பிரிய மனமின்றி கோயிலடிக்கு வந்திருந்தான். மதியம் கடந்திருந்தது. கோயில் சூழலில் ஆள் நடமாட்டமே இல்லை. அதிகாலையில் மழை

பெய்து ஓய்ந்திருந்ததால், குளிர் காற்று வீசியது. மேய்ச்சலுக்குப் போன ஐந்து ஆடுகள் படுத்திருந்து அசை போட்டன.

அருச்சுனன் பிள்ளையாரின் முகத்தைப் பார்த்தவாறு நிலத்தில் அமர்ந்தான். கட்டுப் படுத்தி வைத்திருந்த கண்ணீர் பொல பொல வென வடிந்து சப்பாணி கட்டியிருந்த அவன் பாதங்களில் வீழ்ந்தது. எத்தனை நாட்கள் தன் நாய்களுடன் கோயில் வாசலுக்கு வந்திருப்பான். பிள்ளையாரிடம் வீரனையும் வெள்ளையையும் காப்பாற்றும்படி மனதார வேண்டினான். நீண்ட நேரம் அங்கு அவனால் இருக்க முடியவில்லை. எழுந்து வேகமாக நடந்தான். அவனின் சத்தத்தில் வெருண்ட ஆடுகள் எழுந்து, வயற் பக்கமாக ஓடின.

அருச்சுனனின் வரவைப் புரிந்துகொண்ட நாய்கள் இரண்டும் முத்துலட்சுமியின் மடியில் இருந்து அருச்சுனனின் காலடியை நோக்கி ஊர்ந்து வந்தன. தந்தை சாணகத்தால் மெழுகப் பட்ட வெற்று மண்தரையில் கைகளைத் தலையணையாக மடித்து வைத்து, கூரையைப் பார்த்தபடி படுத்திருந்தார். வெற்றிலையை மென்று கொண்டிருந்ததால் மகனைச் சாப்பிடு மாறு கைகளால் சைகை செய்தார். நேரம் ஐந்தைத் தாண்டியது. அருச்சுனன் சாப்பிடாத தால் தாயும் தந்தையும் சாப்பிடாமல் இருந்தனர். அவர்களை சாப்பிட வைக்க வேண்டும் என்பதற் காக தாயிடம் சாப்பாட்டை போட்டுத் தரும்படி கேட்டான்.

முத்துலட்சுமி சோற்றையும் மீன் குழம்பையும் தட்டில் போட்டுக்கொண்டு வந்து மகனிடம் கொடுத்துவிட்டு தண்ணீர் செம்பையும் கீழே வைத்தாள்.

“அம்மா வீரனையும் வெள்ளையையும் பாருங்கோ நான் சாப்பிடுறேன்...”

தாய் சென்றுவிட மீனை பிய்த்து சோற் றுடன் குழைத்து வாயருகே கொண்டு போனவன் தாய்க்குக் கேளாது விம்ம ஆரம்பித்தான். நாய்கள் இரண்டிற்கும் மீனும் சோறும் பிடிக்கும். அருச்சுனன் சாப்பிட அமர்ந்துவிட்டால் அவனின் முன்னால் முன்னங்கால்கள் இரண்டையும் நீட்டி, நாக்கைத் தொங்க விட்டுக் கொண்டு அமர்ந்து விடுங்கள். அருச்சுனன் அவை இரண்டிற்கும் சோற்றை உருட்டித் தன் உள்ளங்கையில் வைத்துக் கொடுப்பான். அவை பசியாறியபின் பின்பு, தான் சாப்பிடுவான். அந்த நினைவு வந்துவிட அவனால் சாப்பிட முடியவில்லை. தாய்க்குத் தெரியாது சாப்பாட்டை அடிவளவில் கொட்டிவிட்டு ஒரு செம்பு தண்ணீரால் தன் வயிற்றை நிரப்பிக் கொண்டான். தான் அழுதது தாய்க்குத்

தெரியாமல் இருக்க கட்டியிருந்த சாரத்தைத் தூக்கி முகத்தைத் துடைத்தான். துடைக்கத் துடைக்க கண்ணீர் பெருகியது. உலகத்தில் தனித்து விடப்பட்டவனாக உணர்ந் தான்.

தாய்க்குத் தெரியாமல் நாய்களுக்கு அருகே சென்று அவற்றின் உடலினுள் தன் முகத்தைப் புதைத்துக் கொண்டான். முத்து லட்சுமிக்கு மகன் வேதனைப்படுவதையும், தனக்குத் தெரியாமல் அவன் அழுவதையும் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

“தம்பி சாப்பிட்டியே?... ”

“ஓமம்மா சாப்பிட்டன்.”

“சத்தியமா...?”

“சத்தியமா சாப்பிட்டன்...”

முகத்தை எடுக்காமல் கூறினான்.

மகன் சாப்பிட்டுவிட்டான் என்ற சந்தோ சத்தில் கணவனுக்கும் சோற்றை கொடுத்து தானும் சாப்பிட்டான். நாய்கள் இரண்டிற்கும் தாய் பின்னேரமாக கறந்த பாலை காய்ச்சி ஊட்டினான். அவை இரு மிடறு பருகிவிட்டு படுத்துவிட்டன.

கொட்டிலுக்கு மின் இணைப்பு இல்லாத தால் லாந்தர் விளக்கொன்றை வைத்தாள் முத்துலட்சுமி. வழமைக்கு மாறாக ஊரின் நாய்கள் கூடிக் குரைக்க ஆரம்பித்தன. வீரன் அங்குமிங்குமாகப் புரண்டது. சிறிது நேரத்தில் முன்பாதமிரண்டையும் அருச்சுனனின் பாதத்தில் போட்டு அழுத்தியது. அதன் கண்கள் இரண்டும் முகத்தை உற்றுப் பார்த்தன. அருச்சுனன் அதன் முகத்தை இருகைகளாலும் தாங்கிப்பிடித்தான். அதன் விழிகள் மெல்ல மூடின. உடல் சோர்ந்து பக்கத்திருந்த வெள்ளை யின் உடலோடு சாய்ந்தது. அருச்சுனன் தாய் இருண்ட பாதாளத்தில் வீழ்வது போல உணர்ந்தான். அதிலிருந்து மீண்டு,

“வீரா... வீரா... எழும்பு...”

தாயும், தந்தையும் செய்வதறியாது மகனின் தோளை அணைத்தனர். குனிந்த தலை நிமிராது அழுதவன், திடீரென நினைவுக்கு வந்தவனாய் வெள்ளையின் காதோரமாக படுத்திருந்து, நாக்கை மடித்துக் காற்றை வெளியேவிட்டு விசிலடிக்க ஆரம்பித்தான். அந்த விசிலின் ஓசை சிறிது ஓய்வதும் பின் கேட்பதுமாக விடியும் வரை கேட்டுக் கொண்டே இருந்தது. அந்த விசிலின் ஓசை வெள்ளையின் உயிரை, அருச் சுனனின் காலடிக்கு கொண்டு வந்தது. பூவரசம் கிளையில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த சேவலின் முதற் கூவலோடு, வெள்ளை முனகலின்றி சாதாரணமாக உறங்க ஆரம்பித்தது.

கட்டுரை

■ தொ.பத்தினாதன்

pathixyz@gmail.com

தகிப்பின் வாழ்வு

(6, 7 ஜனவரி 2020 அன்று மதுரை அமெரிக்கன் கல்லூரியில் நடைபெற்ற பன்னாட்டு கருத்தரங்கில் -
புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் குறித்து வாசிப்பதற்காக எழுதிய கட்டுரை)

கா லச்சுவடு என்ற பல்கலைக்கழகத்தில் கற்றதைப்போல் இந்த அமெரிக்கன் கல்லூரியிலும் நிறையக் கற்றிருக்கிறேன். இந்தக் கல்லூரி வளாகத்தில் குறைந்தபட்சம் வாரம் ஒருமுறையாவது கணிதவியல் துறை அருகில் இருக்கும் மரத்தடி பெஞ்சில் நண்பர் முருகனுடனோ அல்லது தனியாகவோ அமர்ந்திருப்பேன். அப்போது ஆய்வு மாணவராக இருந்த முருக னிடமோ அல்லது தமிழ்த்துறை பேராசிரியர் களிடமோ ஏதோ ஒன்றைப்பற்றி விவாதித்திருப்பேன். இப்படி இந்தக் கல்லூரிக்கு 2011இல் இருந்து 2019 வரை வந்திருக்கிறேன். இப்படி வர ஆரம்பித்ததும் ஆய்வுத்துறை மாணவ நண்பர்கள் என்னை “கேன்டன் விசிட்டிங் புரபசர்” என்று அழைக்க ஆரம்பித்தார்கள். நான் பார்த்த கல்லூரிகளில் எனக்குப் பிடித்த கல்லூரி வளாகமாகவும் இது இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லி மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நான் பெரிதும் கல்விப்புலம் சாராதவன் என்பதையும் கூறிக்கொண்டு எனது கட்டுரைப்பை முன் வைக்கிறேன்.

உலகத்தில் உள்ள மிகப்பெரிய அகதிகள் முகாம்களின் படங்களை கூகுள் வழியாகப் பாருங்கள். உங்களுக்கு அருகாமை யில் இருக்கும் மண்டபம் அகதிகள் முகாம் திருச்சி கொட்டப் பட்டு அகதிகள் முகாம். மதுரையில் இருக்கும் கூடல் நகர் அகதிகள் முகாம் மற்றும் இலங்கையில் மலையகத்தில் உள்ள லையன் வீடுகள். கேரளாவில் உள்ள தென்னூர் அணையை ஒட்டியிருக்கும் றப்பர் தோட்டத்திற்குள் இருக்கும் சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தில் நாடு திரும்பி குடியேறியவர்களின் வீடுகள் எல்லாம் பெரும்பாலும் வரிசை வரிசையாக பத்துக்கு பத்து அடியிலோ பதினைந்துக்கு பத்து அடியிலோ ஒரே மாதிரியாக இருக்கும். இவர்கள் சாப்பிடும் அரிசிச் சோறு ஒரே மாதிரி இருக்கும். இவர்கள் பயன்படுத்தும் கழிவறைகள் வரிசையாக ஒரேமாதிரி இருக்கும். இவர்கள் பெரும்பாலும் எல்லாத்துக்கும் வரிசையில் நிற்பவர்களாகவும் இருப்பார்கள். இவ்வாறு வாழும் மக்கள் பெரும்பாலும் விளிம்புநிலையினராக இருப்பார்கள். இவர்களுடைய அடிப்படை சுதந்திரம் மட்டுமின்றி இவர்களின்

இலங்கையில் இருந்து இந்தியாவிற்கு வந்தவர்கள் என்று எடுத்துக்கொண்டால் மூன்று விதமான மக்கள் வந்திருக்கிறார்கள். சுதந்திரத்திற்கு முன் 1930 களில் சுமார் முப்பதாயிரம் மலையாளிகள் இலங்கைப் பெரும்பான்மையினரால் வெளியேற்றப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதுபோல் இலங்கையில் வசித்த சொற்ப தெலுங்கர்களும் வெளியேற்றப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இவர்கள் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்காலத்தில் இந்தியாவிலிருந்து இலங்கை சென்று, இலங்கையில் உள்ள பெரும்பான்மை சமூகத்தால் குடியுரிமை பறிக்கப்பட்டு நாடற்றவர்களாக ஆக்கப்பட்ட பின் ஒப்பந்தத்தின் மூலம் இந்தியக் குடியுரிமை பெற்று இந்தியர்களானவர்கள். மற்றவர்கள் கலவரம், போர் காரணமாக 1983 இல் இருந்து அகதியாக இந்தியா வந்தவர்கள். மற்றுமொரு பிரிவினர் இருக்கிறார்கள். சிறிமா சாஸ்திரி ஒப்பந்தப்படி நாடு திரும்பியவர்கள்.

காக்கைச் சிறுசினியே

மார்ச் 2020

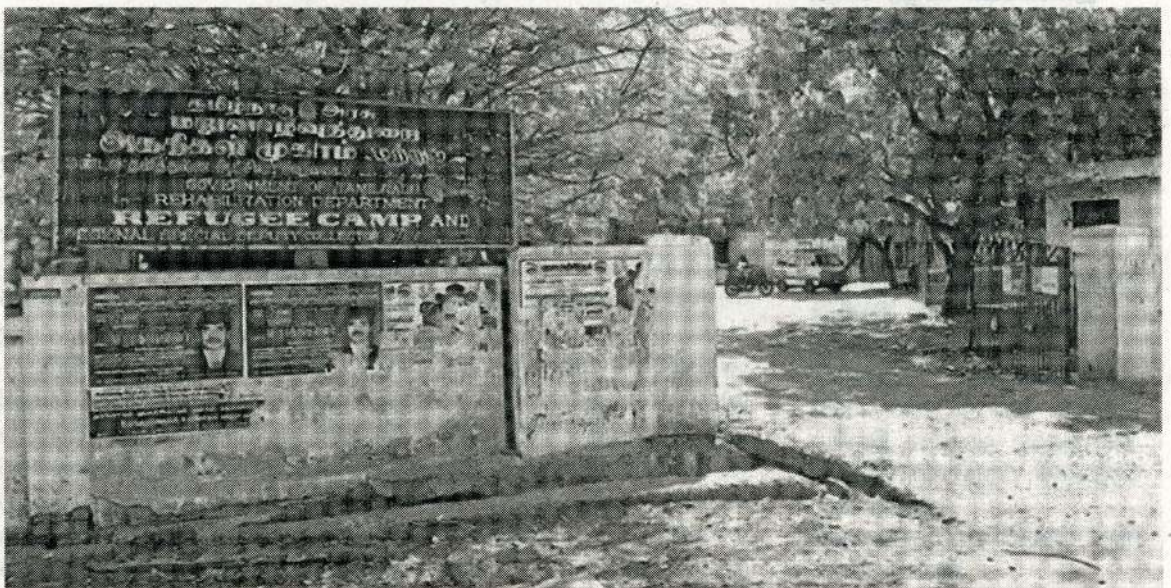
நடமாட்டமும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கும். அதுமட்டுமின்றி தீவிர கண்காணிப்புக்குட்பட்டதாகவும் அவர்களின் வாழ்க்கை இருக்கும். இவ்வாறு உள்ளவர்கள் பெரும்பாலும் உள்நாட்டிலோ வெளிநாட்டிலோ இடம் பெயர்ந்தவர்களாக இருப்பார்கள். இந்த வாழ்க்கைச் சூழலை இவர்களாக விரும்பி ஏற்காமல். இப்படிப்பட்ட வாழ்க்கைச் சூழலுக்குள் கட்டாயமாக நெருக்கித் தள்ளப்பட்டவர்களாக இருப்பார்கள். இவர்களை இப்படியான நெருக்கடி வாழ்க்கைக்கு உந்தித்தள்ளியது யார்? அல்லது எது? என்ற கேள்வி முக்கியமானது. திறந்த மனதுடன் ஆய்வுக்கு உட்படுத்த வேண்டிய முக்கியமான கேள்வி இது. மனிதர்கள் இயல்பிலயே ஒரே மாதிரியாக இருப்பதில்லை, வாழ்வதும் இல்லை என்பதையும் இங்கு ஞாபகத்தில் கொள்ள வேண்டும். அதே வேளை இங்கு உருவாக்கப்பட்ட நடுத்தர வர்க்கம் மேல்தட்டு வர்க்கம் இப்படி ஒரேமாதிரியான வாழ்க்கை முறையை கொண்டிருக்கிறதா என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். சரி இது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும்

புலம்பெயர் இலக்கியம் என்றால் என்ன? என்ற கேள்வி இருக்கிறது. சொந்த இடத்தில் உயிருக்கு அச்சுறுத்தல் காரணமாக உள்நாட்டிலோ வெளிநாட்டிலோ இடம்பெயர்ந்து வாழும் நிலையில் எழுதக்கூடியது புலம் பெயர் இலக்கியம் என்று பொதுவான மேம்போக்கான புரிதல் நமக்குத் திணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில்

உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்தவர்களை நாம் கூடுதல் கவனத்தில் கொள்வதில்லை. அது பெரும்பாலும் குறுகியகால இடம்பெயர்வாக இருக்கும். இந்த குறுகியகால இடம்பெயர்வில் குறிப்பாக சிந்தனை மாற்றம் தாக்கம் செலுத்தாது. எனவே, வெளிநாடுகளில் புலம்பெயர்ந்தவர்கள் குறித்து இக்கட்டுரை கவனம் கொள்கிறது. புலம்பெயர்ந்து எழுதக்கூடியவர்கள் புலம் பெயர் இடத்தின் அனுபவங்களை எழுதுவது புலம்பெயர் இலக்கியமா? அல்லது புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்துகொண்டு தங்கள் தாய்நாட்டின் ஏக்கங்களை நினைவுகளை மீள எழுதுவது புலம்பெயர் இலக்கியமா? என்ற கேள்வி, விவாதம் நீண்டகாலமாக இருக்கிறது. மனிதர்கள் மட்டும்தான் புலம்பெயர்கிறார்களா மரங்கள், செடிகள், விலங்குகள், பறவைகள் இடம்பெயர்வதில்லையா என்று கேள்வி எழுப்பினால் எல்லாமே இடம்பெயர்கிறது என்பது பதிலாக இருக்கிறது. இப்படி இடம் பெயராமல் வாழ்ந்திட முடியுமா? என்றால் இல்லை. பொருளாதார காரணங்களுக்காகவும் நாம் இடம்பெயர் வேண்டிய தேவையிருக்கிறது. எது அல்லது யார் புலம்பெயர்வுக்கு காரணமாகிறார்கள் என்ற கேள்வி முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும். யார் இடம்பெயர்கிறார்கள் என்பதையும் முக்கியமாகக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இலங்கையில் நடந்த கலவரம் மற்றும் போரைத்தொடர்ந்து பத்து இலட்சத்திற்கும்

இந்தியாவுக்குள் இலங்கையிலிருந்து இடம்பெயர்ந்தவர்கள் என்பதை ஆய்வு செய்வதற்கு முன்பாக இந்தியாவுக்குள் இடம்பெயர்ந்தவர்களையும் அவர்களை இந்தியா எவ்வாறு கையாண்டிருக்கிறது என்ற வரலாறும் முக்கியமானது.

அதிகமானவர்கள் அய்ரோப்பா மற்றும் கனடா. அமெரிக்கா அவுஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளுக்கு புலம் பெயர்ந்ததை ஒட்டி கனிசமான இலக்கியப் பதிவுகள் வருகின்றன. கிடைக்கவும் செய்கிறது. ஈழத்தமிழர் என்றது யாழ்ப்பாணத்தை நினைவில் கொள்வதுபோல் புலம் பெயர் இலக்கியம் என்றது இவர்கள் எழுதியது தான் என்ற பெரும்பாலான மேம்போக்கான போக்கு சமகாலத்தில் இருக்கிறது. இது ஆய்வுப் புலம் சார்ந்து இயங்கக் கூடியவர்களுக்கு ஆரோக்கியமானதில்லை. இது பன்முகத்தன்மை கொண்ட ஆய்வுக்களத்துக்கு முரணானது. சரி இது ஒருபக்கம் இருக்கட்டும்

இந்தியாவுக்குள் இலங்கையிலிருந்து இடம்பெயர்ந்தவர்கள் என்பதை ஆய்வு செய்வதற்கு முன்பாக இந்தியாவுக்குள் இடம்பெயர்ந்தவர்களையும் அவர்களை இந்தியா எவ்வாறு கையாண்டிருக்கிறது என்ற வரலாறும் முக்கியமானது. இந்திய சுதந்திரத்திற்கு முன் சுதந்திரத்திற்குப் பின் என்று பிரித்துப் பார்க்கலாம். 19ஆம் நூற்றாண்டில் நவீனம் வந்ததுக்குப் பின் ஜனநாயக அரசுகள் உருவாக்கம் நிகழ்கிறது. நாடுகளுக்கிடையே எல்லையை வரையறை செய்கிறது. இந்திய சுதந்திரத்திற்கு முன் நீண்ட காலம் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில்தான் இந்தியர்கள் குறிப்பாக தமிழர்கள் அண்டை நாடுகளான இலங்கை, மலேசியா, பர்மா, பிஜி தீவு போன்ற நாடுகளுக்கு இடம்பெயர்ந்தார்கள். அப்படி இடம்பெயர்ந்ததற்கு சாதி உட்பட பலகாரணங்கள் இருந்தாலும் பொருளாதாரக் காரணமே பிரதானமாக இருந்தது. செயற்கையாக உருவாக்கப்பட்ட பஞ்சம் இதற்குக் காரணமாகச் சொல்லப்படுகிறது. இப்படி இடம் பெயர்ந்தவர்களில் கனிசமானவர்கள் சுதந்திரத்திற்குப் பின் ஒப்பந்தம் மூலமாகவும் நேரடியாகவும் இந்தியாவுக்குத் திரும்பியிருக்கிறார்கள். இங்கு சுருக்கமாக இந்திய சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு இந்தியாவிற்குள் வந்தவர்களின் வரலாற்றைப் பார்க்கலாம்.

1948இல் இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்தவுடன் மிகப்பெரிய இடப்பெயர்வை எதிர்கொண்டது. பாகிஸ்தானிலிருந்து சுமார் 12 மில்லியன் மக்கள் அகதிகளாக இந்தியாவுக்குள் கால்நடையாக வந்தார்கள். சீக்கியர்கள். முஸ்லிம்கள். இந்துக்கள் என மாறி மாறி கலவரங்களில் ஈடுபட்டார்கள். டெல்லி, பஞ்சாப் எங்கும் கட்டுக்கடங்காத மக்கள் தங்க இடமின்றி தெருக்களில் தங்கியிருந்தார்கள். அப்போது பொறுப்பேற்ற புதிய அரசு இதனை கையாள முடியாமல் திணறியது. நிர்வாக வசதிகள் போதியளவு இல்லாத நிலையில் ஓய்விலிருந்த

முக்கிய அறிவிப்பு

அன்பு வாசகர்களே,

காக்கைச் சிறகினிலே இதழுக்கு பணவிடை மூலமோ, காசோலை மூலமோ அல்லது வங்கிப் பணப் பரிமாற்றம் மூலமோ சந்தாத் தொகையைச் செலுத்தும் வாசகர்கள் தங்களது பெயர் முகவரி உள்ளிட்ட விவரங்களை, உடனடியாக காக்கைக்கு அனுப்பிவைக்க வேண்டும். அனுப்ப இயலாதவர்கள் தங்களது முகவரியை குறுஞ்செய்தி மூலமாகவோ, 9841457503 செல்லிடப் பேசி மூலமாகவோ தெரியப்படுத்தும்படி அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறோம். இதன்மூலம் இதழ் தவறாமல் தங்களுக்கு அனுப்பிட எங்களுக்கு உதவுங்கள். - ஆர்

மௌண்ட்பேட்டனை மறுபடியும் நிர்வாக உதவிக்காக அழைத்தார்கள். இதனை "நவீன காலத்தின் மிகப்பெரிய அழிவுகளில் ஒன்று என்பர் வரலாற்றாய்வாளர்கள். போர், பஞ்சம் இல்லாத காலங்களில் நடைபெற்ற உலகிலேயே பெரிய மக்கள் இடப்பெயர்வு இது. ஏறக்குறைய 12 மில்லியன் மக்கள் அகதிகள் ஆனார்கள்" என்கிறார் பிபிசியின் முன்னாள் செய்தியாளர் ஆண்ட்ரூ ஓயிட்ஹெட் (2017).

அதன் பின் 1971 காலப்பகுதியில் வங்க தேசம் தனிநாடாக உருவாக்கப்பட்டபோது சுமார் ஒருகோடிப்பேர் இந்தியாவுக்குள் அகதியாக வந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. இவர்கள் மேற்கு வங்கம் ஆசாம் போன்ற மாநிலங்களில் தங்கியிருந்தார்கள். 1959-1960 காலப்பகுதியில் இந்தியா வந்த திபெத் அகதிகள் சுமார் 80 ஆயிரம் பேர் தற்போது தங்கியிருக்கிறார்கள். ரோகிங்கியா அகதிகள் சுமார் நாற்பதாயிரம் பேர் இந்தியாவிற்கு வந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதில் இந்தியாவின் விருப்பத்தின் அடிப்படையில் வந்த திபெத்திய அகதிகளை விருந்தாளிகளைப் போன்றும், ரோகிங்கியாக்களை விரோதிகளைப் போன்றும் இந்தியா பார்க்கிறது. இதுபோல் ஆப்கானிஸ்தான் அகதிகளும் இந்தியாவில் இருக்கிறார்கள்.

இதுமட்டுமில்லாமல் இலங்கை அகதிகள் 1983 முதல் 2012 வரை சுமார் மூன்று இலட்சத்திற்கும் அதிகமானவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களில் சுமார் 60 ஆயிரம் பேர் தமிழகத்தில் 106 முகாம்களிலும் சுமார் 35 ஆயிரம் பேர் முகாமிற்கு வெளியிலும் வாழ்கிறார்கள். சிறிமா

- சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் 1964இல் கையெழுத்திடப்பட்டு 1967 இல் நடைமுறைக்கு வந்தது. இந்த ஒப்பந்தம் 15 ஆண்டுகள் மட்டுமே செல்லுபடியாகும் என்ற நிலையில் 1982 உடன் முடிவுக்கு வந்தது. அதன்படி 5 இலட்சத்து 25 ஆயிரம் மக்கள் இந்தியா திரும்ப வேண்டும். ஆனால் 4 இலட்சத்து 50 ஆயிரம் பேர் மட்டுமே இந்தியாவுக்குள் வந்து குடியுரிமை பெற்று வாழ்கிறார்கள். இவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் தமிழகத்திலும் ஏனையவர்கள் கேரளாவில் தென்னூர். ஆந்திராவில் நெல்லூர் போன்ற இடங்களிலும் வாழ்கிறார்கள். இது மீள் குடியேற்றப்பட்ட சுதந்திர இந்தியாவின் மிகப்பெரிய மக்கள் தொகையாகும். இந்தியா வளர்ந்து வரக்கூடிய பலமான நாடு என்ற வகையிலும் இந்தியாவைச் சுற்றி சிறிய நாடுகள் இருப்பதாலும் இந்தியாவை நோக்கி அகதிகள் வர ஆரம்பிக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தியாவில் அகதிகளுக்கென்று தனியான சட்டமில்லை. சர்வதேச அகதிகள் சட்டத்திலும் இந்தியா கையெழுத்திடவில்லை.

இலங்கையில் இருந்து இந்தியாவிற்கு வந்தார்கள் என்று எடுத்துக்கொண்டால் மூன்று விதமான மக்கள் வந்திருக்கிறார்கள். சுதந்திரத்திற்கு முன் 1930 களில் சுமார் முப்பதாயிரம் மலையாளிகள் இலங்கை பெரும்பான்மையினரால் வெளியேற்றப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதுபோல் இலங்கையில் வசித்த சொற்ப தெலுங்கர்களும் வெளியேற்றப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இவர்கள் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்காலத்தில் இந்தியாவிலிருந்து இலங்கை சென்று. இலங்கையில் உள்ள பெரும்பான்மை சமூகத்தால் குடியுரிமை பறிக்கப்பட்டு நாடற்றவர்களாக ஆக்கப்பட்ட பின் ஒப்பந்தத்தின் மூலம் இந்தியக் குடியுரிமை பெற்று இந்தியர்களானவர்கள். மற்றவர்கள் கலவரம், போர்காரணமாக 1983லிருந்து அகதியாக இந்தியா வந்தவர்கள். மற்றுமொரு பிரிவினர் இருக்கிறார்கள். சிறிமா சாஸ்திரி ஒப்பந்தப்படி நாடு திரும்பியவர்கள்.

மக்களை ஏற்றுவதற்கான கப்பல் 1984 இல் தான் நிறுத்தப்படுகிறது. அகதிகள் 1983லிருந்து வர ஆரம்பிக்கிறார்கள். ஒப்பந்தப்படி 1982 க்கும்

கப்பல் நிறுத்தப்பட்ட 1984க்கும் இடையில் வந்தவர்கள் சட்ட விரோத குடியேறிகள். சட்டப்படியும் ஆவண ஆதாரங்களின் அடிப்படையிலும் செயல்படுவதால் இவர்கள் சட்ட விரோதக் குடியேறிகளாக அரசு கருதுகிறது. ஒப்பந்தத்தில் வந்தவர்களைத் தொடர்ந்து அகதிகளும் வருகிறார்கள். இவர்கள் அனைவரும் இன்று அகதி என்ற போர்வையில் சட்டவிரோதக் குடியேறிகளாக அகதி முகாம்களில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு ஒப்பந்தத்தின்படி வந்தவர்களுக்கு இந்தியாவிலும் குடியுரிமையில்லை இலங்கையிலும் குடியுரிமையில்லை இவர்களை நாடற்றவர்களாக அய்நா குறிப்பிடுகிறது. நீண்டகாலம் இடம்பெயர்ந்து வாழும் போது வாரிசுகள், உருவாக்கம் போன்றவைகளால் இன்று ஒரு கோடிக்கும் மேற்பட்டவர்கள் நாடற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆக சுதந்திர இந்தியாவில் இலங்கையிலிருந்து ஒப்பந்தம் மூலமாக வந்தவர்கள், ஒப்பந்தம் முடிந்தபின் வந்த நாடற்றவர்கள், மற்றும் போர்காரணமாக அகதியாக வந்தார்கள் இருக்கிறார்கள். இடப்பெயர்வில் சரியான புள்ளி விபரங்கள் கிடைப்பதில்லை என்ற தகவலையும் சேர்த்து இங்கே பதிவுசெய்து கொள்கிறேன்.

பருவநிலை மாற்றம் இயற்கைப் பேரிடரையும், போரையும் உருவாக்கும் என்ற நிலையில் போரினாலும் இயற்கை பேரிடரினாலும் வெளியேறக்கூடியவர்கள் யாராக இருப்பார்கள் என்ற கேள்வியை எழுப்பினால். கல்வியில் பொருளாதாரத்தில் பின் தங்கிய விளிம்புநிலை மக்கள்தான் என்பதை தெளிவாக அறியமுடியும். உதாரணத்திற்கு தமிழகத்தில் இருக்கும் அகதிகளைக் குறிப்பிடலாம். அதிலும் என்மாதிரியான சமூக அமைப்பை உடையவர்கள் என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஆக புலம் பெயர் இலக்கியமாக இருந்தாலும் இடப் பெயர்வு குறித்த ஆய்வாக இருந்தாலும் நாம் விளிம்புநிலை மக்கள் குறித்த பிரதிகள் மற்றும் தரவுகளின் அடிப்படையிலே ஆய்வுக்குட்படுத்தவேண்டும். ஏன் என்றால் போராக இருந்தாலும் இயற்கை அனர்த்தமாக இருந்தாலும் பாதிப்பிற்குள்ளாவது முதலில் விளிம்புநிலை மனிதர்கள்தான். கீழிருந்து மேல்நோக்கி ஆய்வுக்குட்படுத்த வேண்டுமே தவிர மேலிருந்து கீழ்நோக்கி ஆய்வுகளை நகர்த்துவது சரியாக இருக்காது என்பது என்னுடைய கருத்தாக இங்கே பதிவு செய்கிறேன். ஈழமென்றால் யாழ்ப்பாணம் என்பதும் புலம்பெயர் இலக்கியம் என்றதும் புலம்பெயர்ந்த இலங்கைத் தமிழர்கள் எழுதியது என்பதும் மேம்போக்கான ஒருவிதத்தில் உருவாக்கப்பட்ட மாயை.

அறிவிப்பு

இலங்கைப் பயணக் கட்டுரை மற்றும் கோடுகளின் நடுவில் ஆகிய தொடர்கள் அடுத்த இதழில் தொடரும்.

- ஆ சிரியர்

நூல் மதிப்புரை

■ இரா.மோகன்ராஜன்

mohanrajan.r@gmail.com

நீர் எழுத்து நீர் அறம் பேசும் எழுத்து!

நீர் மேலாண்மை செய்து வந்த குலங்கள் பின்னர் தீண்டாமைக்கு உள்ளானதும். ஆதிக்க சாதிகளின் கைகளுக்குப்போன குடி நீராதாரங்களின் அரசியல் வழி நீரும் அகத்தும், புனிதம் என்ற மத வரையரைக்குள் கொண்டுவரப்பட்டு நீரைத் தொடுதல் தீண்டாமையில் ஒன்றானது. இதை எதிர்த்து மகர் சாதியினரைத் திரட்டி அம்பேத்கர் சௌதார் குளத்தில் நீரள்ளும் புரட்சியில் ஈடுபட்டதையும் சேர்த்தே நாம் நீர் எழுத்திற்கான நீதியைப் புரிந்து கொள்கிறோம்.

இந்த காட்சியைப் பாருங்கள்.. பாலைவனம் நடுவாகச் செல்லும் வாகனங்களை அம்மா ஒட்டகம் ஒன்று வழிமறிக்க, “தண்ணீர்..!” தண்ணீர் என்று பிள்ளை ஒட்டகம் தாகத்தில் தவித்துக் கொண்டே பின்னால் தொடரும், “இரு. நல்ல தண்ணீரா எடுத்துத் தாறேன்!” என்பது போல அம்மா ஒட்டகம் வழிமறிக்கும் வாகனமொன்றில் இருந்து தண்ணீர் புட்டியை எடுத்து “சுத்தமான தண்ணீர்” என்று, தானும் எடுத்துக் கொண்டு தனது பிள்ளைக்கும் கொடுக்கும். இதைக் கண்ட வாகன ஒட்டி அந்த ஒட்டகத்தைத் துரத்தவும் புட்டி நீரைக் குடித்துக் கொண்டே அந்த ஒட்டகங்கள் ஒட்ட மெடுக்கும். பின்னணிக் குரல் ஒன்று, “புத்திசாலிகள் தேர்தெடுக்கும் குடிநீர் புட்டி!” என்று நிறுவனத்தின் பெயருடன் ஒலிக்கும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக பேசத் தெரிந்த அது, ‘நான் கழுதை யல்ல’ ஒட்டகம் என்று ‘பஞ்ச’ டயலாக் வேறு பேசுகிறது.

பாதுகாப்பற்ற குழாய் நீரை, அசுத்தமான நீரைக் குடிக்கும் மனிதக் கழுதைகள், புனிதமான தூய புட்டி நீரைக் குடித்து புத்திசாலித்தனமான மனித ஒட்டகமாகும் சமூகத் தகுதியை பெறுங்கள் என்று புட்டி தயாரிப்பின் மறை நீரைப் போல மறை சமூகத் தகுதி குறித்து அங்கலாய்க்கிறது.

பாலைவனத்தில் நன்னீரைத் தெரிவு செய்து குடிக்கத் தெரிந்த ஒட்டகங்களின் இயற்கை சார் அறிவு தமது நிறுவனத்தின் தூய நீரை தெரிவு செய்வதாகச் சொல்கிறது. இதில் சொல்லாமல் இருக்கும் இன்னுமொரு செய்தி குழந்தை மனங்களில் ஒட்டகங்கள் வழிப்பறி செய்யக்கூடியன வாகவும், திருடக்கூடிய விலங்காகவும் பதியக்கூடிய அபாயமாகும்.

இந்த செய்தியை அப்படியே நாம் கடந்த 2019 நவம்பரி லிருந்த காட்டுத் தீ பற்றியெறியும் அவுஸ்திரேலியக் காடுகளின் புல்வெளி ஒட்டகங்களுடன் ஒப்பிட்டுக் கொள்ளலாம். மனிதத் தவறுகள் புவிவெப்பமயாகுதல் காரணமாக அவுஸ்திரேலியக் காடுகளில் தீயாகப் பற்றியெறியக் கடந்த இரண்டு திங்களில் மட்டும் ஏறக்குறைய 50ஆயிரம் சிறிய மற்றும் பெரிய உயிரினங் கள் உள்ளிட்ட விலங்குகள் தீயில் மடிந்துள்ளன. காடுகளி லிருந்து வெளியேறும் உயிரினங்கள் பெருந்தாகத்துடனும்,

காக்கைச் சிறுக்கிலே
மார்ச் 2020

எரிகாயங்களுடனும் அருகிலிருக்கும் நெடுஞ் சாலைகளையும், வீடுகளையும் நோக்கி அடைக்கலமாகின்றன. சாலைகளில் பயணம் செய்யும் மனிதர்கள் வைத்திருக்கும் நீர் புட்டிகளுக்கு அவை மன்றாடுகின்றன. மனிதர்கள் தரும் அந்தப் புட்டி நீரை தவிக்கும் உதடுகளுடன் உறிஞ்சிக் குடிக்கும் கானொலிகள் பதைபதைக்க வைக்கின்றன.

அவுஸ்திரேலியாவின் தேசிய விலங்கான கங்காரு ஒரு இரும்புக் கம்பி வேலியைப் பிடித்தவாறு கருகி நின்றிருந்த புகைப்படம் உலகை உலுக்கியது. காட்டுத் தீயில் தப்பிய போலா குட்டிகள் மனிதர்களின் மடியில் அமர்ந்தும், அவலக்குரல் எழுப்பியும் புட்டிநீரை தமது அச்சங்களை யெல்லாம் துறந்து உறிஞ்சிக் குடித்தன. மனிதர்கள் கருணைமிக்கவர் களாகவே இருந்து விட்டுப் போகட்டும் ஆனால் விலங்குகள் இந்த மனிதர்களுக்கு என்ன செய்தன?

இது ஒரு பக்கமிருக்க, அவுஸ்திரேலியா வின் பரந்து விரிந்த புல்வெளிகளின் நீர் நிலை களை ஒட்டகங்கள் குடித்துத் தீர்த்துவிடுவ தாகவும், மேலும் அவற்றின் கழிவுகளிலிருந்து வெளியேறும் மீதேன் வாயுக்கள் புவி வெப்ப மயமாதலுக்கு காரணமாக இருப்பதாகவும் கூறி அந்நாட்டு அரசு ஆயிரக்கணக்கில் ஒட்டகங் களை சுட்டுத் தள்ளக் கட்டளையிட்டுக் கொண் டுள்ளது.

கார்பன்டை ஆக்சைடு வெளியேற்றத்தில் 10 இந்தியர்கள் வெளியிடும் வாயுவை ஒரு அவுஸ்திரேலியர் வெளியிடும் நிலையில் புவி வெப்பமடைதலில் ஒட்டகங்களை பொறுப் பாக்கும் மனிதர்களை என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை. இந்த நிலையில் வணிக நிறுவனத்தின் தூய நீரைத் திருடும் ஒட்டகங் களைக் கொல்வது பொருத்தமானதுதான் என்ற எண்ணத்தை, நீதியை மிக எளிதாக அதிகார வர்க்கம் அறுவடை செய்து கொண்டுவிடுகிறது. 'வான் பொய்க்கும் போது ஒழுக்கம் கெடும்' என்ற வள்ளுவன் வாக்கு இதுதான்.

'நீரின்றி அமையாது உலகு' என்பது மனிதனின் ஆதி உணவான நீர் பற்றிய இன்றுவரை செல்லுபடியாகக்கூடிய காலத்தால் உலராச் சொல்லாகும். இதையே இன்றைய உரைநடையில் சொல்ல முயல்கிறது, சூழலியல் செயற்பாட்டாளர், எழுத்தாளர் நக்கீரனின் நீர் எழுத்து.

ஒரு துளி நீரில் அடங்கியுள்ள நீரின் மூலக்கூறுகள் தொடங்கி நீரின் அவலம், அலட்சியம், அவசியம். அரசியல், அதிகாரம்

என நீரின் சகல நிறங்கள் பற்றியும் பேசுகிறது. நீர் என்பது மனிதனின் ஆதி உணவு. ஆதி உரிமை. ஆதி அற உணர்வின் பிறிதொரு வடிவம். ஆனால் அந்த நீர் இன்றொரு விற்பனைப் பண்டம், நீர். வணிக அரசியலின், அரசியல் வணிகத்தின் தவிர்க்க முடியாத பண்பாடு. அதிகாரம், நீர் குறித்த எல்லா சொற் களிலும் தளும்பி நிற்கிறது. களவு போகக்கூடியச் சகல மதிப்பும், தட்டுப்பாடும் கொண்ட பிறிதொரு நீர் வடிவிலான தங்கம், நீர். ஆம் நீலத்தங்கம்.

கைபேசி எண்ணுக்கு மீள்கட்டணம்" செய்வது போல குடிநீருக்கு மீள்கட்டணம் செலுத்துவதன் வழி குடிநீர் வழங்கும் நிறுவனங் கள் தொடங்கி, திராவிட நீர் பண்பாடு, ஆரிய நெருப்புப் பண்பாடுகளின் எதிர்வுகளை வரிசைப்படுத்துவது. தமிழக ஆறுகளின் அவல நிலை என உலகின் ஒவ்வொரு நீர் பயன்பாடு, பண்பாடு குறித்தும் மிக விரிவாகப் பேசுகிறது நீர் எழுத்து.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் பிரிவு 21 உயிர் வாழ்வதற்கான அடிப்படை உரிமை யாக தூய குடிநீரை வரையறுக்கிறது. அய்.நா. சபையும் கூட பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீரை அவ்வம்நாடுளை உறுதி செய்யக் கோருகிறது. ஆனால் இன்றைக்கு நில எண்ணெய் போல நன்னீர் என்பது ஒரு சர்வதேச வணிகப் பண்டம். அதை விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டும் என்ற மனநிலை இன்றைக்கு உருவாக்கப்பட்டுள்ளதை ஆசிரியர் சுட்டிக் காட்டுகிறார். நீர் என்பது உரிமை என்பதி லிருந்து தேவை என்ற இடத்திற்கு நகர்த்தும் அரசியலே அதை வணிகமாக்குகிறது. த எக்கனா மிஸ்ட் இதழ் நீரைப் பற்றி இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டின் எண்ணெய் என்று குறிப்பிட்டது (பக்-42) நன்னீர் வளத்தை யார் கையில் வைத்திருக்கிறார்களோ அவர்களே எதிர்காலத் தில் அதிகாரத்தைக் கையில் வைத்திருப்பவரா வார். இது சிறு நிறுவனங்கள் தொடங்கி மிகப்பெரிய நிறுவனங்கள், நாடுகள், உள்ளூர் வரையிலுமான அதிகாரமாக விரிவடையக் கூடும்.

உலக நாடுகளிடையே நன்னீருக்கான யுத்தமே நான்காம் உலக யுத்தத்தைத் தொடங்கி வைக்கும் என்ற அனுமானங்களுக்கெல்லாம் முன்பாக அது இந்தியா போன்ற சாதி அடுக்கு கள் கொண்ட தேசத்தில் சாதிகளுக்கிடையே முரண்பாடுகளையும், மோதல்களையும் தோற்று விக்கத் தொடங்கியுள்ளதை ஆசிரியர் சுட்டிக் காட்டுவதை சமூக கரிசனமிக்கவர்கள் கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

நீர் மேலாண்மை செய்து வந்த குலங்கள் பின்னர் தீண்டாமைக்கு உள்ளானதும். ஆதிக்க சாதிகளின் கைகளுக்குப்போன குடி நீராதாரங்களின் அரசியல் வழி நீரும் அசுத்தம், புனிதம் என்ற மத வரையரைக்குள் கொண்டுவரப்பட்டு நீரைத் தொடுதல் தீண்டாமையில் ஒன்றானது. இதை எதிர்த்து மகர் சாதியினரைத் திரட்டி அம்பேத்கர் சௌதார் குளத்தில் நீரள்ளும் புரட்சியில் ஈடுபட்டதையும் சேர்த்தே நாம் நீர் எழுத்திற்கான நீதியைப் புரிந்து கொள்கிறோம்.

நீர் என்பது வெறும் குடிநீர் அல்ல அது ஒரு அறச் செயற்பாடு என்பதை நூல் தொடர்ந்து வலியுறுத்திச் சொல்கிறது நீர் எழுத்து ஆற்றங்கரை நாகரீகம் என்று சொல்லப்படும் உலகின் யாதொரு நாகரீகக் குடிகளும் நீர் பொருளாதாரத்தின் வழியேதான் செழுமை அடைந்தன அல்லது வீழ்ந்தன என்பது வரலாறு. நீர் மேலாண்மை என்பது நீர் அதிகாரமாக மாறும்வரை அது ஆதி சமூகத்தின் கூட்டுப் பொறுப்பாக இருந்தது.

நிலம் யாரிடம் இருந்ததோ அவர்களிடமே அதிகாரம் இருந்தது. அதிகாரம் யாரிடம் இருந்ததோ அவர்களிடமே நீரும் இருந்தது. நீர் இன்றைக்கு ஒரு தொல் பொருள் போல, நில எண்ணெய் போல நில உரிமையாளருக்குச் சொந்தமில்லை அது அரசுக்கு சொந்தம். அரசுக்கு சொந்தம் என்றால் அரசை இயக்கும் வாணிகருக்குச் சொந்தம், பெருமுதலாளிகளுக்குச் சொந்தம். அதனால்தான் புட்டி நீரை தனியாரும், அரசும் குடிமக்களுக்கு வழங்கிக் கொண்டுள்ளன. பிற அரசு துறைகளைப் போன்றே இன்றைக்கு அரசு வழங்கும் அம்மா குடி நீரிலும் ஊழல் மாக கலந்துவிட்டது இன்றைக்கு அரசு குடிநீர் வழங்கும் திட்டம் ஏறக்குறைய கிடப்பில் போடப்பட நேர்ந்திருக்கிறது. கல்வியைப் போல, சுகாதாரத்தைப் போல குடிநீரை உறுதி செய்ய வேண்டிய அரசு தண்ணீர் விற்பனையில் இறங்கியதுடன் அதை விற்பனைப் பண்டமாக தனது பங்கிற்கு செய்து கொண்டுள்ளதுடன். கூட்டுக்குடி நீர் திட்டங்களைத் தனியாரிடம் விற்பதற்கும் முன்வந்து கொண்டுள்ளது.

இந்திய ஒன்றியத்திலேயே தம் குடிமக்களுக்கு குடிநீரை விற்பனை செய்த முதல் மாநில அரசு செல்வி.ஜெயலலிதா தலைமையிலான அரசு புட்டி நீர் விற்பனையைத் தொடங்கி வைக்கும் போது முதல்வர் ஜெயலலிதா பேசிய சொற்கள் இவை: “ஏழை எளிய மக்கள் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு குறைந்த விலையில் பாதுகாப்பான குடிநீர் வழங்கிட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் அரசு போக்குவரத்துக்

கழகங்களின் சார்பில் தமிழகம் முழுவதும் அம்மா மினரல் வாட்டர் உற்பத்தி நிலையங்களை அமைத்திட உத்தரவிட்டுள்ளேன்.”

அதே சமயம் பொலிவியா நாட்டுப் பழங்குடியின் அதிபரான திரு. ஈவோ மொராலஸ் சொல்வதையும் கேட்போம், நீரைத் தனியார் வணிகத்திற்குத் தரக்கூடாது. அது ஒரு அடிப்படைத் தேவையாக அரசுப் பங்களிப்போடு இருக்க வேண்டும். அதன் மூலம் மட்டுமே நீரை மக்களுக்கு இலவசமாக வழங்க முடியும்.

இவர்களில் யார் மக்கள் முதல்வர்?(பக்-56)

நீர் இன்று அதிகாரத்திற்கான பெருஞ் சொல். அது அறம் சார்ந்த பண்பாட்டுச் சொல் அல்ல.

நீர் குறித்து தமிழில் புழங்கும் சொற்கள் தொடங்கி அனுபவ மொழிகள் வரை நூலின் பக்கத்திற்குப் பக்கம் துளித்துளியாக தகவல்கள் பெருஞ்சமுத்திரமென விரிகிறது. மனித உடல் தொடங்கி இப்புவிப் பரப்பெங்கும் நீராலானது என்பதை மரபு சார்ந்தும், அறிவியல் சார்ந்தும் மிக எளிமையான சொற்களுடன் வழக்கில் இல்லாத சொற்களிலிருந்தும் விளக்க முற்படுகிறார், நக்கீரன். குறிப்பாக நீர் இறைக்கும் எந்திரம் எக்கி' என்ற மரபார்ந்த அதே சமயம் நமது மரபுநீரியல் அறிவுசார்ந்த சொற்களை கையாள்கிறார்.

நீர் சார்ந்த வேளாண் பெருஞ் சமூகமான தமிழ் குலங்களின் நீர் பயன்பாட்டு அறிவை மரபிலிருந்து மீட்டெடுக்கும் விதமான தகவல்களை நீர் எழுத்து எழுதிச் செல்கிறது. நீர் மேலாண்மையில் மரபு சார் அறிவு பெற்ற தமிழ் குலம் கல்லணையில் உச்சம் தொட்டிருந்தது. நாம் நம் குலங்களுக்கு பூவாடை போர்த்தி வைத்திருந்தோம். 1883இல் கடும் வறட்சி ஏற்பட்டபோது சென்னைக் குளங்களில் நீர் ஆவியாதலைத் தடுத்திட அல்லி, தாமரைகளைப் பயிரிடும்படி பிரிட்டிசார் அறிவுறுத்தினர்.. பிரிட்டிசார் நம்மிடம் கற்றுக் கொண்ட நீர் நுட்பத்தை தெர்மகோல்களில் தொலைத்தது அவலமே (பக் - 159)

நன்னீர் கிடைக்கும் எங்கள் ஊர் கிராமப் புறங்களில் ஆதிக்கச்சாதிகள் நிறைந்த பகுதியில் முன்பு சாராயம் எரித்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் இப்போது தண்ணீர் வணிகத்தில் இறங்கிக் கொண்டுள்ளனர். இரண்டு தண்ணீரையும் தான்தான் விற்க வேண்டும் என்ற அதிகார அரசியலில் நிலத்தடி நீர் மட்டம் இறங்குவது பற்றி சிறிதும் கவலை கொள்ளாதது ஒரு பக்கம்

என்றால், பெரும் புட்டிகளில் அடைக்கப்பட்ட நீரை தமது வரவேற்பரைகளில் ஒரு சமூகத் தகுதியாகக் கருதி தாம் அருந்துவது உங்களிலும் பார்க்க சிறந்த தூய நீர் என்று சொல்லாமல் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். ஏனெனில் ஒட்ட கங்களைப் போல அவர்களும் புத்திசாலிகளுக்கான, சமூகத் தகுதிக்கான நிறுவனத்தின் நீரைப் பருகுவதன் வழி ஒவ்வொரு துளியையும் கங்கை நீராக மாற்றுகிறார்களாம். விளம்பர ஒட்டகங்களைப் போல, யாரும் கழுதைகளாக இருக்க விரும்பவில்லை.

நீர் எழுத்துத் தமிழக ஆறுகள் பற்றி சற்றே சுருக்கமாகவும், ஆழமாகவும் பேசுகிறது. குறிப்பாக காவிரி ஆறு, அதன் பொருளாதார, பண்பாட்டு வாழ்வு குறித்த பதிவுகள் முக்கியமானவையாகும். ஆடிப் பெருக்கு இன்றைக்கு தெருக்குழாயடியில் முடித்துக் கொள்ளப்படுகின்றன என்று எழுதும்போது, தமிழர் நீரியல் வாழ்வின் சுருக்கமும், காவிரியின் வறட்சியும் கண்முன் விரிகின்றன. நீர் சுருங்கும் போது மனித வாழ்வும், பண்பாடும் சுருங்கிவிடத்தான் செய்கிறது.

கொள்ளிடம் வழங்கும் கூட்டுக்குடி நீரை காவிரி டெல்டா சிறுசிறு பாத்திரங்களில் கூட்சேமித்து வைத்துக் குடிக்கிறது. பசுமைப்புரட்சி வேளாண் தொழிலை மட்டுமா அழித்தது? மரபுசார் வேளாண்மை அறிவையும் அழித்தது. ஆன்மாவை அழித்தது.. திண்ணை வைத்துக் கட்டி தெருவில் அறிமுகமற்ற ஆட்களை உட்கார வைத்துக் குடிக்க நீர் கொடுத்த சமூகத்தின் அறவாழ்வை அழித்தது. இன்றைக்குத் திண்ணையும் இல்லை. தாகத்திற்குத் தண்ணீர் தரும் மனநிலையும் இல்லை.

வயலுக்கு காவலிருந்து நீர் பாய்ச்சிய டெல்டா உழவர்கள், இரவுநேர, பகல்நேரக் காவலர்களாகி நகர்ப்புறங்களில் புதிதாகக் கட்டப்படும் காங்கிரீட் காடுகளுக்கு தமது துயரங்களை, கண்ணீரைக் கலந்து இன்றைக்கு நீர்விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்..

நீர் நிலைகளின் மேல் வீடுகளும், அடுக்ககங்களும் வந்துவிட்டன. நீர் நிலைகளுக்கும் சிறுபிராயங்களுக்குமான உறவு வற்றிப்போய் விட்டது. குளங்களின், ஏரிகளின் கல்லறைகள் மேல் குழந்தைகளுக்கான உல்லாச பூங்காக்களில் சிறு நீச்சல்குளங்களில் தொட்டி மீன் களென குழந்தைகள் சுற்றி வருகின்றனர். நுழைவு வாயில்களில் அனுமதி சீட்டிற்கு சிறு மீன்களும், கண்ணாடித் தொட்டிகளும், அதற்கான உணவுப் பொதியொன்றும் இலவசமாக வழங்கப்படுவதன் பொருத்தம் மெய்யாகவே பொருள் நிறைந்தாகும்.

நேரடி நன்றிர் பயன்பாடு பற்றி மட்டுமே பேசிக் கொண்டிருக்கும் நாம் நீருக்குள் மறைந்திருக்கும் அரசியலை அறியாதது போலவே மறை நீருக்குள் மறைந்திருக்கும் நீர் பற்றியும் அதன் அரசியல், பற்றியும் நேரடியாக ஒருபோதும் பேசுவதாக இல்லை. நேரடித் திருட்டு, மறைமுகத் திருட்டு என்பது போல ஒரு மகிழுந்து தயாரிப்பிலும், போட்டிருக்கும் ஜீன்ஸ் போன்ற ஆடை தயாரிப்பிலும் ஆகும் நீர் பயன்பாடு பற்றி நமது கவலைகள் இருப்பதில்லை. நாய் விற்ற காசு குறைப்பதில்லைதான். சாராயத்திலும், பொங்கல் பரிசிலும் நமது வரிப்பணம் இருப்பதை அறியாத நாம் மறைநீர் தந்த பொருட்களில் நீரின் ஈரம் உலராதிருப்பதை பொருட்படுத்தப் போவதில்லைதான்.

அண்மையில் நாசா வெளியிட்டிருக்கும் செய்மதி புகைப்படமொன்று உலகின் பெரும் பாலான காடுகள் தீபற்றி எரிந்து கொண்டிருப்பதைக் காட்டுகிறது. இந்தோனேசியா தொடங்கி உலகின் நுரையீரலான அமேசான் காடுகள் வரை காடுகளின் நீரைத் தீ, வேக வேகமாக உறிஞ்சிக் கொண்டிருக்கிறது. காடுகளின் அழிவு, பனிமுகடுகள் உருகுவது, கடலின் மேற்பகுதி வெப்பமடைதல் என இயற்கை முற்றிலும் மனிதனின் பொறுப்பற்ற செயற்பாடுகளால் அழிப்பட்டுக் கொண்டுள்ளன. மழைக்காடுகளின் மரணம் பற்றி முன்பு நக்கீரன் அவர்கள் எழுதிய நூல் நினைவுக்கு வருகிறது. காடுகளும், ஆறுகள், கடல், மழை இவற்றின் சுழற்சியே தண்ணீர். உலகில் வெறும் ஒரு சத நன்னீரை காப்பாற்றிக் கொள்வதே எதிர்கால சவாலாக இருக்கும் நிலையில் காடுகளின் அழிமானம் என்பது மனிதகுலத்தின் பிறிதொரு வடிவிலான அழிமானமே. தேனீக்களின் அழிவு தேனீக்களின் அழிவு மட்டுமே என்று நிறைவடைந்து விட முடியாது.

புகழ்பெற்ற சூழலியற் செயற்பாட்டாளரான சிறுமி கிரேட்டா தெக்கதர் வல்லரசு அமெரிக்காவின் அதிபரைப் பார்த்துக் கண்ணீருடன் எச்சரித்தாளே “தயவு செய்து எங்கள் குழந்தைப் பருவத்தைக் களவாடி விடாதீர்கள்!” என்று. அது உயிரளிக்கும் துளி நீருக்குமான அவளது கண்ணீர்த் துளிதான். நீர் எழுத்துப் பேசும் அறம், துளி நீரின் பெருமதியை ஒரு சமுத்திரமாக்கித்தருகிறது.

நூல் : நீர் எழுத்து, ஆசிரியர் : நக்கீரன்

விலை : ரூ. 250

வெளியீடு : காடோடி பதிப்பகம்.

முதல்பதிப்பு : ஆகஸ்ட் - 2019

முகவரி: காடோடி, 6, வி.கே.என். நகர், நன்னிலம் - 610 105. திருவாரூர் மாவட்டம். பேசி - 8072730977.

மெட்ரீ திரைப்படம்

மதிப்பெண்ணும் நூற்றுக்கு நூறு

காக்கைச் சிறகினிலே நூறாவது இதழைக் கண்டேன். பயனுடைய கட்டுரைகளைத் தாங்கி வந்திருப்பதில் மகிழ்ச்சி. முன்னணி இதழ்களில் இதற்குத் தனித்ததோர் இடமுண்டு. அறிவு ஜீவிகளுக்கான சில இதழ்களில் குழுமனப்பான்மை யோடுதான் எழுதிவருகிறார்கள். காக்கைச்சிறகினிலே, அதிலிருந்து மாறுபட்டு, யாவரும் எழுதுவதற்கான களத்தை ஏற்படுத்தி வருவது பாராட்டுக்குரியது. இது போன்ற இதழ்கள் நூறாவது இதழாக வெளிவருவது போற்றக்கூடியது. எழுத்தாளர்களுக்கு அப்பாற்பட்டு, இதழுக்கு உதவியவர்களை, 'வாழ்த்துங்கள் வளருகிறோம்' என்ற பகுதியில் சுட்டிக்காட்டியிருப்பது, தோழமை உணர்வையும், நன்றி மறவாச் செயலையும் காட்டுகிறது.

இருப்பத்தொன்பது கட்டுரைகள், இருசிறுகதைகள், ஆறு கவிதைகள், ஒரு நேர்காணல் என்று ஒரு மலரைப் போலவே இவ்விதழைக் கொண்டுவந்திருக்கிறீர்கள். தமிழ்ப் பண்பாடு சார்ந்த பார்வைகள் வித்தியாசமான கோணத்தில் அணுகியிருக்கின்றன. சரஸ்வதி வணக்கம் ஒரு புதிய செய்தியைத் தருகிறது. சமணர்கள் போற்றும் வாம தேவி, வைதீக மதத்திற்குச் சமணம் தந்த கொடை என்பது எண்ணிப்பார்க்கத்தக்க ஆய்வு. தமிழ் புறக்கணிப்பாட்ட குழுவில் தமிழியக்கம் கண்ட பாலேந்தரின் கவிதைகள் இன்று கூடத் தமிழுணர்வு மிக்கவர்களுக்கு எழுச்சியூட்டும். நடை முறைவாழ்க்கையில், கல்விச்சூழலில் தமிழ் புறக்கணிக்கப் பட்டிருப்பதை எடுத்துக்காட்டும் படியான கட்டுரை க.பஞ்சாங்கத்தினுடையது. 'தமிழாழ்ந்த தமிழன் ஆட்சியில் இருந்தும் கூட ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை' என்ற ஆதங்கம், தமிழகத்தில் எந்த ஆட்சி வந்தாலும் தொடர்ந்து கொண்டதன் இருக்கிறது. 'பைந்தமிழ் பாழானதுதான் மிச்சம்'. அதன் எச்சத்தை அன்றிலிருந்து இன்றுவரை கண்டு வருகிறோம். எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ் என்பது போய், வட இந்தியரைத்தமிழ் வணிக நிறுவனங்கள் பயன்படுத்தி வருவதையும் கண்டுகொண்டதன் இருக்கிறோம்.

தமிழ் மரபில் புத்தர் பற்றிய சி. ஆரோக்கியசாமியின் கட்டுரை, நல்ல ஆய்வுக் கண்ணோட்டத்தின் வெளிப்பாடு. தமிழகத்தில், ஒருகாலத்தில் பரவலாக நிலவியிருந்த பௌத்த, சமணங்களின் செல்வாக்கும், தமிழ் மரபும் முழுக்க முழுக்க வைதீகத்தின் ஆதிக்கத்தில் காணாதொழிந்தன என்பதைக் கழிவிரக்கம் தோன்றக் கட்டுரை. எடுத்துக்காட்டுகிறது. குழுமார் புத்தர் பற்றிய கட்டுரையில், செல்வ பாண்டியன் தொகுத்துள்ள செய்திகள், ஒரு பயணக்கட்டுரை போல அமைந்துள்ளது. நாட்டார் தெய்வ வழிபாட்டு மரபு என்ற கட்டுரையும் நல்லதொரு பதிவாக உள்ளது ஆ. தனஞ்செயனின் பாரதியின் கவிதை மரபும் நாட்டார் அழகியலும் பற்றிய கட்டுரை, பாரதி தமக்கு முன்னிருந்த பண்டிதர்களிடமிருந்து வேறுபட்டு, நாட்டார் அழகியலை இனங்கண்டு பாடு பொருளிலும், வடிவத்திலும் புதுமையையும், எளிமையையும் புகுத்தினார் என்பதை விரிவாக எடுத்துரைக்கிறது. கழு வேற்றறும் சமயச்சார்பற்ற வழிபாடும் முக்கியமான கட்டுரை. வரலாற்றும் பார்வையிலும் வைதீகம் பயன்படுத்திக்கொண்ட ஒரு தண்டனை முறை என்பதை அழுத்தமாகச் சுட்டிக்

காட்டியிருப்பது எண்ணுதற்குரியது. இதற்குக் காரணம் மேலாதிக்கப் போக்கு என்பதைக் கட்டுரையாசிரியர் நிறுவியிருக்கிறார். நாட்டார் மக்கள் இலக்கியங்கள் என்ற கட்டுரை, மக்கள் இலக்கியத்தைப் பற்றிய அறிமுகத்தை எடுத்துக்காட்டுகளுடன் முன் வைக்கிறது.

கீழடி இன்று பரவலாகப் பேசப்படும் நிலைக்கு வந்துள்ளது. தமிழின் தொன்மையை, தமிழரின் பண்பாட்டு நிலைக்களன்களை விரிவாகவும், விளக்கமாகவும் எடுத்துரைக்கிறது. தஞ்சாவூர் கவிராயரின் யாதும் ஊரே யாவரும் கவிஞர் என்ற கட்டுரை என்னளும் நகைச்சுவையும் கலந்த ஒரு பரவசம்.

இன்று எரியும் பிரச்சனையாக உள்ள குடியரிமை பற்றிய கட்டுரைகள், நாட்டுமக்களின் உணர்வைப் பிரதி பலிப்பனவாய்க் காட்டுவதோடு தீர்வை முன்நிறுத்தி விசாரணை செய்வதாய் உள்ளன. ஈழக்குடியரிமையால் தாம் பட்ட வலிகளை அதிக மனக்காயங்களோடு சொல்கிறார் சரவணன். ஐமாலன், ஐனநாயக குடியரசா? அடிமைகளின் முடியரசா? என்றகட்டுரையில் தெரிவித்திருக்கும் செய்திகள் சரியான தகவல்களோடு, ஆர். எஸ். எஸ்.லின் நோக்கத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். இந்தியா என்றால் இந்து என்ற புனைவான கட்டமைப்போடு, தான்தோன்றித் தனமான மதவெறி கொண்டு அலைவோரைச் சரியாகப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது இக்கட்டுரை. குடியரிமை பற்றிய இன்னொரு கட்டுரை ஆயிரம் விழுக்காடு அநீதி என்ற இரா. எட்வின் கட்டுரை. மைய அரசின் போக்கினை ஆழமான சிந்தனை யோடு வெளிப்படுத்தும் இக்கட்டுரை, குடியரிமைக்கு எதிராக, இளைஞர்களும் பிறரும் அதனை எதிர்கொள்ளும் விதத்தை எழுச்சியோடு முன்மொழிகிறது. இவர்களின் பார்வையி லிருந்து சற்றே வேறுபட்டது டிராட்ஸ் கி மருதுவின் கட்டுரை. தமிழரின் பண்பாட்டு அடையாளங்கள் எப்படியெல்லாம் அழிக்கப்படலாம், அதைத் தடுத்து நிறுத்த முயன்ற தமிழ் ஆன்றோர்களின் செயற்பாடுகள், பெரியார் முன்னெடுத்துச் சென்ற கருத்தியல் இவற்றின் அடிப்படையில் எழுதப் பட்டுள்ள இக்கட்டுரையில், 'தமிழ்நாட்டில் ஒரு கூட்டம், நம்மோடு நட்பாகவும், தோழமையாகவும் இருப்பதாகக் காட்டிக்கொள்ளும் போலிகளை இனங்காணச் சொல்கிறார். தான் கண்டுவந்த அங்கோர் வாட் கலைச் சின்னங்களின் பின்னணியில் இந்தக்கட்டுரை கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. கும்பினியார் ஆட்சியும் தஞ்சை மராட்டிய அரசு வீழ்ச்சியும் என்ற கட்டுரையில் தஞ்சை மராட்டியர் குறித்த கருக்கமான வரலாற்றோடு, சரபோஜி பற்றிய தகவல்களையும் அறிகிறோம். கடலோடியான குருஸின் குழுவியல் குறித்த கட்டுரை எளிய நடையில் ஒரு சிறுக்கட்டுரை.

இலக்கியம் வழித் தனிமனித சிந்தனைகளை எடுத்துரைக்கும் கட்டுரைகளில் திராவிடத்தின் சிறிய துணைக் கோள் - எஸ்.டி.விவேகி முக்கியமானது. அவரைப்பற்றி அறியாதவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைக்கிறது. திராவிட இயக்கத்தில் ஆழமான கருத்துள்ளிய விவேகியை, 'பெரியார் பரிதி என்றால், விவேகி அவரைச்சற்றி துணைக்கோள்களில் ஒருவர்' என்ற அடிப்படையில் அவரது நூல்களைப் பற்றிய தகவல்களை விவரிக்கிறது இக்கட்டுரை. அதிகம் பேசப்படாத

மெஸ் திரபீயு

ஒருவரின் படைப்புகளின் பார்வையை நமக்கு அறிமுகப் படுத்தியிருக்கிறது இக்கட்டுரை.

ஈழ எழுத்தாளர் கவியுழைகளின் படைப்புகளில் உள்ள செய்திகளையும், அவர் எழுதிய புனைகதைகளின் பாடுபொருள்களையும் அறிமுகமாக்கியிருக்கிறார் ரூபன் சிவராஜா. ஈழ விடுதலை தொடர்பாக, அதன் போராட்ட வரலாற்றை லங்கா ராணி என்ற புனைகதையில் வெளிப்படுத்திய தமிழ்ப் போராளியான ஈரோசு இயக்கம் சார்ந்த அருளன் அப்புனைகதை பற்றி, 'இது என் பாசறையின் பாட நூல். இது பொழுதுபோக்கிற்காகப் போடப்படும் வைக்கோல் கத்தையல்ல. ஒரு தலைமுறையின் இதய வேட்கை என்று அவர் குறித்திருப்பது மனங்கொள்ளவேண்டிய செய்தி. வன்னி என்ற புனைகதையை எழுதிய பெஞ்சமின் டிக்லோடு நிகழ்த்தியிருக்கும் நேர்காணல் சிறப்பாக உள்ளது. 'அனைத்துலக நாடுகளின் முன் எதுவுமே இலங்கையில் நடக்க வில்லை என்று பொய்முகத்தோடு உலாவரும் ராஜபக்ச அரசின் கேவலமான போக்கினைத் தோலுரித்துக்காட்டுகிறது இந்நேர்காணல். பிராமண குலத்தைச் சார்ந்த பண்டிதை, சரஸ்வதி ரமாயம் முன்னேற்றச் சிந்தனைமிக்கவராக விளங்கிப் பெண்கள் முன்னேற்றத்திற்காகத் தீவிரமாக இயங்கி வந்ததைக் கூறுகிறது அவர் தொடர்பான கட்டுரை. கலாநிதி கைலாசபதி பற்றி அ.கா.பெருமாள் முன்னமே கட்டுரை எழுதியுள்ளார். மீண்டும் அவரைப் பற்றிய மதிப்பீட்டினை இவ்விதழில் செய்துள்ளார். இன்குலாப்பின் கவிதைகளில் உள்ள செய்திகளின் சாரத்தைக்கருங்க் உரைக்கிறது அவர் படைப்புக் குறித்த கட்டுரை.

வெர்ஜினியா கிராமம் ஒன்றில், கறுப்பின வாதத்திற்கு எதிராகப் பள்ளிச் சுவர்களில் எழுதப்பட்டுத் தண்டனைக்குள்ளான வெள்ளை இனச் சிறுவர்களுக்கு அலெஜாண்ட்ரா ரூபா அளித்த தண்டனை சுவாரசியமிக்கது. தண்டனைக்குள்ளானவர்களை நூல்கள் படிக்க வைத்து அவற்றை வாசிக்க வைத்து அவர்களின் அறிவுக்கண்ணைத் திறக்கச் செய்தது வித்தியாசமான அணுகுமுறை. இது இங்குள்ளோர் கவனத்திற்கு படவேண்டும்.

கவிதைகளில் நீங்கள் எங்களுக்கானவர்கள் அல்ல என்ற கவிதை, நல்ல கருத்தோட்டத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. ஈரோடு தமிழன்பன் மதவாதத்தை அடிப்படையாக வைத்து எழுதிய கவிதை பாராட்டுக்குரியது. 'மதவாதிகளால்' கடவுளே கூட மனமுடைந்து போகாத நாளே இல்லை' என்பதும், 'கடவுளைக் கைகமுவிவன்தான் மதங்களைத் தொழுகிறான்' என்பதும், 'மரணம் எந்த மத அடையாளத்தோடும் வருவதில்லை. அவையெல்லாம் நகம் வளர்க்க விரல் வெட்டும் கதையாக முடியும்' என்றும் குறிப்பிட்டிருப்பது மாறுபட்ட பார்வை. புதிய மாதவியின் பாலையின் கனவுகள் புதிய கண்ணோட்டம். அன்பாதவனின் கவிதையான வானவில் புன்னகை என்ற கவிதையும் புதியதொரு பார்வையில் பயணிக்கிறது. மணி சண்முகத்தின் ஐந்துகவிதைகளும், அவர்கள் கனவுகாணும் நாடு என்ற கோசின்ராவின கவிதையும், கவிஜியின் கவிதையும் சிறப்பானவை.

சிறுகதைகளில் தமிழ்ப்புலமையை எள்ளல் படச் சொல்கிறது நாஞ்சில் நாடனின் முனகல் கண்ணி, காவல் என்ற

கதையில், நாயை முன்னிலைப்படுத்தி, மக்கள் வாழ்க்கையைச் சாதுர்யமாக எடுத்துக்காட்டுகிறார் சோ.தருமன். சாகித்திய அகாடெமி விருது பெற்ற இருவரது கதைகளுமே மனிதரின் மனங்களை வித்தியாசமாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுவன. தருமனின் கதைசொல்லும் பாணி ஒருவிதத்தில் புதியது.

இந்த இதழை அணிசெய்வதாக உள்ளது கிராஜ நாராயணனைப் பற்றி பா.செயப்பிரகாசம் எழுதிய கட்டுரை.

காக்கைச்சிறுகினிலே.. படிக்க மட்டுமன்று; பாதுகாக்க வுமான இதழாக வளர்ந்திருப்பது பாராட்டக்கூடியது. கருஞ்சிறகு விரித்து, ஒளிவீசிக்கொண்டே பரந்த இலக்கிய வானில் பயணித்து வருவதற்கு வாழ்த்துகள்.

- இராம.குருநாதன், சென்னை

"காக்கை", பிப்ரவரி 2020 இதழ் கிடைக்கப் பெற்றேன். "நிகழ் அய்க்கன்" அவர்களின் "கல்விக்கு அழகு கசடற மொழிதல்" கட்டுரை, கல்வியும், கல்விக்கான கருப்பொருளும் எவ்வாறு கட்டமைக்கப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து துல்லியமாகப் பேசுகிறது. நமது அரசியல் நிர்ணய சட்டமும், அனைத்து நாடுகளுக்கும் பொதுவான ஐ.நாவின் நெறிமுறைகளும், கல்வி நமது குழந்தைகளின் அடிப்படை உரிமை என்பதை வலியுறுத்துகின்றன. கட்டுரையாளரின், "கல்வியானது மாணவர்களுக்கு எப்படிச் சிந்திப்பது எனக் கற்றுக் கொடுப்பதாய் இருக்கவேண்டும்" என்ற கருத்து பெரியாரின், "நான் சொல்லி விட்டேன் என்பதற்காக, நீ எனது கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்ளாதே, நீயாக சிந்தித்து உன் முடிவுகளை எடுத்துக்கொள்" என்ற கருத்தோடு ஒவ்விப் போகிறது.

- ஜோசப் குமார், திருச்சிராப்பள்ளி

காக்கைச் சிறுகினிலே பிப்ரவரி 2020 மாத இதழ் வாசித்தேன். என் மனதைக் கவர்ந்தது. அப்பணசாமி எழுதிய கீழடியின் உண்மைகள் தமிழரின் வாழ்க்கை உண்மைகளையும், சாதி சமய வேறுபாடின்றி வாழ்ந்த வரலாற்றினையும் உணர்த்துகிறது. கீழடியின் ஐந்தாம் கட்டி அகழாய்வின் முடிவுகளை எதிர்பார்க்கும் ஒரு உணர்ச்சியை எனக்குள் தூண்டியது.

- மு.சதீஸ்குமார், தேவகோட்டை.

காக்கை இதழ் கிடைத்ததும் முதலில் வாசிப்பது ஆசிரியரின் தலையங்கமும் சு.இராமசுப்பிரமணியன் அவர்களின் அறிவியல்/வரலாறு கட்டுரையையும் பிப்ரவரி இதழில் 3000 ஆண்டுகள் பழமையான 'மாயா பந்து விளையாட்டு' கட்டுரையில் மாயன் மக்களின் மொழி, கலாச்சாரம், கணித அறிவு வியப்பாக இருந்தது. மாயா பந்து விளையாட்டு உரிய ஆதாரங்களுடன் சிறப்பாக அளித்துள்ளார்.

- நா.இராசேந்திரன், ஆசிரியர், திருவண்ணாமலை

65/66 காக்கைச் சிறகினிலே...

இந்தி பேசாத மக்கள் சுயமாக எதையும் செய்துவிடக் கூடாது. அவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும், எப்போது செய்ய வேண்டும், எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்பதை முடிவெடுக்கிற அதிகாரமெல்லாம் அவர்களுக்கு இல்லை என்று இறுமாப்பின் உச்சத்தில் நின்று செயல்படத் தொடங்கி இருக்கிறது மத்திய அரசு.

எல்லாப் போட்டித் தேர்வுகளையும் இந்தியிலேயே நடத்திவிட வேண்டும் என்பது அவர்களது பகிரங்கமான செயல் திட்டமாகவே இருக்கிறது.

“இந்தி தெரிந்தால்தான் இந்தியாவில் வேலை” என்பதெல்லாம் பழைய முழக்கம்.

“இந்தி பேசாத மக்கள் இந்தியாவில் வாழமுடியாது” என்பதே அவர்களின் இன்றைய வெறிகொண்ட முழக்கமாக இருக்கிறது.

இந்தச் சூழலில், இந்த ஆண்டும் “உலகத் தாய்மொழி நாள்” உலகம் முழுமையும் உற்சாகத்துடன் கொண்டாடப்பட்டது.

ஒவ்வொரு நாளும் ஏதோ ஒரு நாளாகக் கொண்டாடப் படுவது வாடிக்கையாகப் போய்விட்டது. ஆண்டின் அனைத்து நாட்களுக்கும் ஏதோ ஒரு வகையில் சிறப்பாகக் கொண்டாடப் படுவதற்கான தகுதியும் இருக்கவே செய்கிறது.

இந்த வகையில் பிப்ரவரி 21 ஆம் நாள் உலகத் தாய்மொழி நாளாகக் கொண்டாடப் படுகிறது.

மொழிப் பற்றாளர்களில் பலரும் “உலகத் தாய்மொழி நாள்” வந்தடைந்த வரலாறு தெரியாமல் இருப்பது துயரங்களின் உச்சம்.

இந்தியாவில் இருந்து பாகிஸ்தான் பிரிந்ததற்கு மதம்தான் காரணம் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் மதத்தை விடவும் மொழி அழுத்தமானது என்பதை பாகிஸ்தான் இரண்டாகப் பிரிந்து உறுதி செய்தது.

கிழக்குப் பாகிஸ்தான் மக்களில் பெரும் பான்மையோர் வங்க மொழியைத் தாய்மொழி

யாகக் கொண்டிருந்தார்கள். பாகிஸ்தான் அரசு “உருது” மொழியை அவர்கள் மீது வன்மத் தோடு திணித்தபோது அவர்கள் தங்களை வங்காள இஸ்லாமியர்களாக உணர்ந்தார்கள்.

உருது மொழித் திணிப்பிற்கெதிரான போராட்டங்களைக் கையில் எடுத்தார்கள். குறிப்பாக இளைஞர்கள், அதிலும் குறிப்பாக மாணவர்கள் களத்தில் இறங்கினார்கள்.

1952 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 21 ஆம் நாளன்று டாக்கா நகரில் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட மாணவர்கள் பலரை பாகிஸ்தான் அரசு சுட்டுக் கொன்றது.

போராட்டம் இன்னும் உக்கிரம் அடைந்தது. விளைவாக, பாகிஸ்தான், பாகிஸ்தான் என்றும் பங்களாதேஷ் என்றும் இரண்டாகப் பிரிந்தது. மதம் ஒருபோதும் மொழி அளவிற்கு மனிதனை ஒன்றுபடுத்திவிட முடியாது என்ற உண்மை மீண்டும் உறுதி செய்யப் பட்டது.

மொழித் திணிப்பிற்கு எதிராகவும் தமது தாய்மொழி உரிமைக்காவும் போராட்டக் களத்தில் உயிர்நீத்த மாணவர்களின் நினைவாக பிப்ரவரி 21 ஆம் நாளை கிழக்குப் பாகிஸ்தான் மக்கள் கொண்டாட ஆரம்பித்தார்கள்.

1959 ஆம் ஆண்டில் “யுனெஸ்கோ” வும் “ஐக்கிய நாடுகள் சபை” யும் பிப்ரவரி 21 ஆம் நாளினை உலகத் தாய்மொழி நாளாக அறிவித்தது.

தமிழ் வாழ்க, ஆங்கிலம் வாழ்க, மலையாளம் வாழ்க, ஏன், இந்தியும் சமஸ்கிருதமும் வாழ்க. எல்லா மொழிகளும் வணக்கத்திற்கு உரியவைதான். ஆனால் என் மொழிக்கு எல்லா மொழிகளும் எழுந்து நின்று வணங்குவதற்கு உரிய தகுதி உண்டு என்று கூறுகிற உரிமை எனக்கு உண்டு.

ஆனால், இப்படிச் கூறுகிற உரிமை எனக்கிருப்பதைப் போலவே எல்லா மொழிக் காரனுக்கும் உண்டு என்ற நிபந்தனைக்கு உட்பட்டது இது.

இந்தி பெரும்பான்மை இந்தியர்கள் பேசும் மொழி என்பதாக சொல்லப்படுவது வாடிக்கை. இந்தியை இந்திய ஆட்சி மொழியாக்குவதற்கு பெரும்பான்மை இருப்பதாகவும் சொல்லப்படுவது வாடிக்கையாகவே உள்ளது. ஆனால் உண்மை அதற்கு எதிரானது என்பதற்கு நிறைய உதாரணங்கள் உள்ளன. அவற்றில் முக்கியமான ஒன்று அரசியல் நிர்ணய சபையிலே நடந்தது.

விடுதலை அடைந்தபிறகு இந்தியை ஆட்சிமொழியாக்குதற்கான தீர்மானம் ஒன்று அரசியல் நிர்ணய சபைக்கு வருகிறது.

விவாதம் நடக்கிறது.

விவாதத்திற்குப் பிறகு அந்தத் தீர்மானத்தின்மீது வாக்கெடுப்பு நடத்தப் படுகிறது. தீர்மானத்திற்கு ஆதரவாக 77 வாக்குகளும் எதிராக 77 வாக்குகளும் கிடைக்கின்றன.

இப்போது சபையின் தலைவர் தனது வாக்கினை தீர்மானத்திற்கு ஆதரவாக அளிக்கிறார்.

இவ்வளவுதான் இந்தி மீதான பெரும் பான்மை ஆதரவு எதார்த்தம்.

“இந்நாட்டு மக்களை அறியாமை இருளில் கிடப்பவர்களாகவே வைத்திருக்க வேண்டும் என்று பிரிட்டிஷ் அரசு நினைக்குமானால் இப்போதிருக்கும் சமஸ்கிருத கல்வி முறையே அதற்குப் போதுமானது ஆகும்.

அப்படி அல்லாமல் பிரிட்டிஷ் குடிமக்களாகிய எங்களின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று அது விரும்புமானால், அது முற்போக்கு இயல்பும் அறிவு நலமும் கொண்ட கல்வி முறையாக அமைய வேண்டும்.

கணிதம், வேதியியல், உடற்கூற்றியல் மற்றும் பயந்தரும் அறிவியல் கூறுகளைப் பாடமாக்க வேண்டும்”

என்று 11.12.1823 அன்று அன்றைய கவர்னர் ஜெனரல் திரு ஹாம் ஹெர்ஸ்ட் அவர்களுக்கு திரு ராஜாராம் மோகன்ராய் ஒரு கடிதம் எழுதினார் என்கிற தகவலை 12.02.2020 நாளிட்ட “விடுதலை” நாளிதழ் கூறுகிறது.

சமஸ்கிருதத்தில் எல்லாம் இருக்கிறது என்றும், அது விஞ்ஞான மொழி என்றும் கூறுபவர்கள் ராஜாராம் மோகன்ராய் அவர்

களது இந்தக் கடிதத்தை அருள்கூர்ந்து ஒருமுறை வாசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று பரிந்துரை செய்கிறேன்.

சமஸ்கிருதக் கல்விமுறை விஞ்ஞானத் திற்கு எதிரானது. அது மக்களை அறியாமை இருளில் கிடத்தும் என்கிறார் மோகன்ராய். அவர் ஒன்றும் இந்துக்களுக்கோ சமஸ்கிருதத் திற்கோ எதிரானவர் இல்லை.

சமஸ்கிருதம் செத்த மொழி என்கிறார்கள் சமஸ்கிருதத் திணிப்பால் பாதிக்கப் படும் செம்மொழியின் மக்கள்.

இப்படியாக சமஸ்கிருதம் இருப்பதில் நமக்கு உடன்பாடு இல்லை. என் மொழி எனக்குத் தாய் என்பது உண்மை எனில் சமஸ்கிருதம் எனது சகோதரன் ஒருவனின் தாய் மொழி என்பதை நான் உணர்ந்தே இருக்கிறேன். அந்த வகையில் அது அது எனக்கு சின்னம்மாவாகவோ பெரியம்மாவாகவோ இருக்கக் கூடும்.

எனது சின்னம்மாவோ பெரியம்மாவோ தனது சமூகத்தை இருளில் வைத்திருப்பதில் நமக்கொன்றும் உடன்பாடு இல்லை.

என் தாய் என்னை அறிவு வெளிச்சத்தில் வழிநடத்த வேண்டும் என்பதைப்போலவே சமஸ்கிருதமும் தனது சமூகத்தை வழிநடத்த வேண்டும் என்றே விரும்புகிறேன்.

அதற்கு சமஸ்கிருதம் அறிவியல் பட வேண்டும்.

வெறுமனே விளம்பரப் படுத்துவதாலோ செலவு செய்வதாலோ கையில் இருக்கும் கொடிய அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தித் திணிப்பதாலோ சமஸ்கிருதம் ஒருபோதும் வளர்ந்து விடாது என்பதை சமஸ்கிருத வெறியர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இது விஷயத்தில் இவர்களுக்குச் சமஸ்கிருத ஆதரவாளர்கள் வழிகாட்ட வேண்டும்.

நீங்கள் கதறுவது போன்ற ஒரு செம்மாந்த மொழியாக சமஸ்கிருதம் மாற வேண்டும் எனில் நீங்கள் செய்ய வேண்டியது ஒன்றே ஒன்றுதான்

ஆலயங்களில் இருந்து சமஸ்கிருதத்தை வீடுகளுக்கு நகர்த்துங்கள்

குறைந்தபட்சம் அய்யர் அய்யங்கார் வீடுகளிலாவது சமஸ்கிருதத்தைப் புழக்கத்திற்குக் கொண்டு வாருங்கள்.

எழுத்தாளர்களின் சொந்த மண்ணில் ஒரு பாராட்டு விழா

திருவாரூரில் 09.02.2020 ஞாயிறு மாலை ரோட்டரி ஹாலில் 'நீர் நிலை பாதுகாப்பு இயக்கம்' சார்பில் தோழர்கள் செ.மணிமாறன், ஜி.வரதராஜன், அன்பழகன் ஆகியோரது முன்னெடுப்பில் சூழலியல் நூல் அறிமுக அரங்கும் எழுத்தாளர்களுக்குப் பாராட்டு நிகழ்வும் அரங்கேறியது.

சூழலியல் புனைவெழுத்திற்கு விஷ்ணுபுரம் சரவணனின் 'ஒற்றைச் சிறகு ஓவியா' எனும் நாவலும் அபுனைவிற்கு எழுத்தாளர் நக்கீரனின் 'நீர் எழுத்து' எனும் ஆவண நூலும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக பேராசிரியர் தெ.வெற்றிச்செல்வன் நிகழ்வுக்குத் தலைமையேற்றார்.

விஷ்ணுபுரம் சரவணனின் 'ஒற்றைச் சிறகு ஓவியா' நாவலை தோழர் இரா.எட்வின் அறிமுகம் செய்தார்.

நக்கீரனின் 'நீர் எழுத்து' நூலை எழுத்தாளர், செயல்பாட்டாளர் பிரேமா ரேவதி அறிமுகம் செய்தார்.

இவ்விழாவில் சுற்றுச்சூழல் செயற்பாட்டாளர்கள் தோழர்கள் ஜி.வரதராஜன், சண்முகசுந்தரம், இரணியன், சூனா செந்தில் எழுத்தாளர்கள் புலியூர் முருகேசன், பாமனி, கவிஞர்கள் நிதா எழிலரசி, ஸ்டாலின் சரவணன், சூ.சிவராமன், குடவாசல் நலங்கிள்ளி, தோழர்கள் நாகை அருண், ஓவியர் நடராஜன், வடமட்டம் சுவாமிநாதன், ராஜவேல், இரா.சக்திவேல்,

சக்தி, திருமாறன், டேவிட் அமலநாதன், பாபு எழில் தாசன், பேரா. தி.நடராஜன், செ.ராஜசேகரன் உள்ளிட்ட பல வாசகர்களும் சூழலியல் ஆர்வலர்களும் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர். இவ்விழாவில் நக்கீரன், விஷ்ணுபுரம் சரவணன், செ.மணிமாறன் ஆகியோரது குடும்பத்தினரும் பங்கேற்றனர்.

150 பேருக்கு மேல் அரங்கம் நிரம்பி வழிந்த கூட்டம் மாலை 6 மணி தொடங்கி இரவு 10 மணி வரை நீடித்தது.

எழுத்தாளர்கள் மற்றும் சிறப்பு விருந்தினர்களுக்கு நினைவுப் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. 'நாளை' அமைப்பின் சார்பில் தோழர் செ.குரா விழாவில் கலந்துகொண்ட அனைவருக்கும் துணிப்பைகள் வழங்கினார். 'வனம்' கலைமணி மற்றும் அவரது அமைப்பைச் சார்ந்த இளைஞர்கள் விருந்தோம்பலில் பங்கெடுத்தனர்.

இவ்விரு எழுத்தாளர்களின் சொந்த மாவட்டத்தில் இந்த அறிமுகம் மற்றும் பாராட்டு விழா சிறப்பாக நடைபெற்றதும் இதன் தாக்கமும் சூழலியல் சார்ந்த நடவடிக்கைகளுக்கு உந்துதலாக அமையும் எனக் கொள்ளலாம்.

மு.சிவகுருநாதன்

சமணச் சின்னம் ஆளுருட்டி மலை

தமிழ்நாட்டில், புதுக்கோட்டை - கீரனூர் சாலையில் அம்மா சத்திரத்திலிருந்து வலப்புறம் செல்லும் சாலை ஆளுருட்டி மலைக்குச் செல்கிறது. இம்மலைக்கு 'திருமான் மலை' எனும் பெயர் உண்டென இங்குள்ள கல்வெட்டு வழி அறிய வருகிறோம். பாறையில் இரு தீர்த்தங்கரர்களின் உருவங்கள் அழகுறச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இக் குகைத்தளத்தில் சிதைந்த நிலையில் நான்கு படுக்கைகள் காணப்படுகின்றன. பாறையில் மழைநீர் விளிம்பு வெட்டப்பட்டுள்ளது. இங்கு மருந்து அரைக்கும் குழிகளும் கால் நடுவதற்கான குழிகளும் காணப்படுகின்றன. குவாரி கொள்ளையர்களால் அருகிலுள்ள மலைகள் கேக் துண்டுகளாய் வெட்டப்பட்டு அடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தியத் தொல்லியல் அளவீட்டுத்துறை இம்மலையைச் சுற்றி வேலி அமைக்கும் பணியை மேற்கொண்டுள்ளது.

கல்வெட்டு:

சக்கரவர்த்திகள் சுந்தர பாண்டிய தேவர்க்கு... குலோத்துங்க சோழ பட்டணத்து பள்ளிச்சந்த... உடையார் கனக சந்திர பண்டிதர் மாணாக்கர் தன்மதேவ ஆசாரியார் பாரிசை... பெரிய பள்ளி வயலில் நாயனார் திருமான் மலையாழ்வார் பள்ளிச்சந்தமாய் எங்களுக்கு அர்ச்சனா போகமாய் வருகிற நிலம் இரண்டுமா' (P.S.I. No. 474 and 367 of 1904)

பட்டும் செய்தியும்:

திரு. ம.செல்வபாண்டியன், திரு. சி.பொன்னம்பலம்
சமணத் தடயங்களின் ஆய்வியல் அறிஞர்கள்
முன்அட்டை: ஆளுருட்டி மலையின் முகப்பு

சுவாமிகு நீருறும் சுனையின் பின்னணியில் ஆளுருட்டி மலை

